Sbor dobrov. hasičů

Okresní archiv
Mikulov

SBOR DOBROV.
HASIČŮ

V. NĚMČICE

I

Velké Němčice

Zaječice 26/3. 44.

Ctěný a milý příteli!

Dnes dala mi dcera čísti Váš dopis. Děkuji srdečně za pozdrav a vzpomínku která se mne mile dotkla. Též já rád vzpomínám Němčic, všech bývalých školáků, jejich rodičů i zemřelých již stařečků, s nimiž jsem v mladých letech hleděl žíti vždy v nejlepší shodě a ve přátelství skoro rodinném a kteří byli ke mně tak uznalí, že nemohl jsem utlumiti ani slz, když jsem z Němčic odcházel. Na novém působišti našel jsem lid droběji, ale brzy jsme se poznali a se spřátelili a též pěkně si zapěli v kostele i při zábavách tamního „Čtenář. spolku" a pobesedovali ve sboru hasičském, jehož

jednatelem jsem byl po mnoho let.
A proto i na Starovičky rád v dobrém vzpomínám a pohovořím si s poutníky a s poutnicemi, bývalými mými zpěvačkami, když do Žarošic zavítají. Avšak při tom vybaví se mně i bolná vzpomínka na mého syna Oldřicha, který vystudovav státní obchodní akademii s vyznamenáním, byl pokladníkem „Okres. záložny" a „Bankov. domu" v Uher.-Brodě, padl jako „kadet" na ruské frontě r. 1915. Byl to hodný, veselý, upřímný a dobrosrdečný hoch. Osud jeho mě velice zkrušil a vzpomínka naň dosud drásá srdce i mysl mou a s pokročilým mým stářím krátí cestu k hrobu.
Podobenka, kterou Vám současně zasílám, byla pořízena r. 1898, tedy 2 roky před r. 1900

a myslím, že Vám plně vyhoví, vždyť
moje podoba v tak krátké dobové diferenci
sotva znatelně se změnila.
Mnoho zdaru Vaší práci Vám i Sb. Ž.
upřímně přeje, Váš i s rodinou a
p. rodiči (žijí-li) srdečně zdraví
a za vzpomínku děkuje

Frant. Kocman a
dcera Vlasta.

Zbudoval a sboru
dobrovolných hasičů
Velko Němčických
daroval
Růžička Alois
velitel

Státní okresní archiv Břeclav se sídlem v Mikulově

NAD 617 Sbor dobrovolných hasičů Velké Němčice

Kronika Sboru dobrovolných hasičů

1899-1949

Velitel
Alois Růžička.
—1944—

1925

F. Bohumil Vaigl:

PRO LÁSKY KVĚT.

Plameny rudé když k obloze šlehnou,
s praskotem k zemi když řítí se krov,
v zoufalství jiní když ruce své zvednou,
k útěše nenajdou hojících slov,
hasičstvo na pomoc se všech stran pílí,
zhoubný kde požáru ničí vše žár,
k záchraně spojuje všechny své síly,
živel kde rozsívá zkázu a zmar.

S největším úsilí a v potu znoji,
staví se pro bližní v odvážný boj,
bez bázně na stráži jako zeď stojí,
necouvne před škůdcem statečný voj.
Pro lásku k bližnímu, jež v srdci cítí,
pro svaté nadšení, hasičskou čest,
věrní ti ochránci budou se bíti,
jak jejich nejvyšším příkazem jest.

A když pak znaveni po těžkém boji,
k domovům cestu svou nastoupí zpět,
sladkou se nadějí v duších svých kojí
oběť že přinesli pro lásky květ.

†

MRTVÝM BRATŘÍM.

Ta tichá moje vzpomínka
na Vás, co dávno spíte
jak pozdrav letí ke hrobům,
kde v klidném spánku slíte.

Však láska Vaše nezhasla,
nám věčným světlem svítí,
jak chtěla by vždy znovu nás
dál k činům rozněcovati.

Dnes šťastni jsme! Vždyť vzpomínka
nás opět s Vámi pojí
a z lásky k Vám i z vděčnosti
chcem vytrvati v boji.

Bohumil Šťastný.

PŘEDMLUVA.

Na dobré činy se nemá zapomínati. Aby takové činy naši potomci měli před očima, nutno je zaznamenati na věčné časy. Za padesát let po naší smrti vymizí s novou dobou a novými událostmi také vzpomínky na nás a na ještě starší generaci rychleji. Není to však moudré – o vědomosti ani nemluvě. Mladá generace může ze zápisů čerpati zkušenosti generace starší, zkušenosti již v životě společnosti lidské osvědčené.

Veden těmito ušlechtilými myšlenkami, umínil si nynější náčelník sboru dobrovolných hasičů ve Velk. Němčicích, Alois Říčka z čís. 9., založiti hasičskou kroniku. V té uloží se dobré i neslavné činy hasičského sboru velkoněmčického na

trvalou památku příštím generacím.

Za tím účelem pořídil tuto knihu – zvanou kroniku – svým nákladem za značné finanční oběti a osobní námahy. Třeba si připamatovati, že kniha byla zřízena v pátém roce Protektorátu Čech a Moravy a zároveň v pátém roce druhé světové války, kdy veškeré zásoby všech surovin již spějí ke konci. Avšak pevný úmysl obětavého zakladatele kroniky zmohla i tyto potíže a s jeho obětavým přičiněním a různými zákroky se dílo uskutečnilo. Za tuto oběť mu musí býti nejen celý hasičský sbor, nýbrž i celá obec vděčna. Podobnou kronikou se pochlubí sotva jiný sbor 44. hasičské župy.

Jako kronikáře získal pro sepsání učitele německé školy Alfonse Melichárka, který se s ochotou této práce uchopil.

Každý, kdo tuto kroniku bude opatrovati, ať tak činí s takovou láskou, ochotou a nezištností, s jakou byla pořizována.

Ať dbá, aby nevzala úhony ani po stránce vnější ani obsahově.

Kronika čítá číslovaných listů. S prací započato v lednu roku 1944.

Jako pramen sloužily dvě protokolní knihy, kniha pokladní a paměť součastníků, hlavně náčelníka sboru a prvotních členů dosud žijících.

Ve Velkých Němčicích v den sv. Josefa 1944.

Alois Lichárek,
kronikář.

*

Narozen 24. dubna 1899 v Javarovci u Uh. Hradiště v čís. 17. Studoval klasické gymnasium v Uh. Hradišti a maturoval rok 1920. Je definitivním učitelem ve Vel. Němčicích od 1. září 1923.

Velitel
Alois Růžička,
zakladatel kroniky.

Pochází ze starobylé rodiny, jež sídlí ve Vel. Němčicích od nejstarších dob. Jeho otec, Martin Růžička, svým duchem, rozhledem i přičinlivostí předstihl své okolí o celá desetiletí. Také své oba syny: Antonína i Alvise, dobré hasiče, vychoval v tomto duchu.

Narodil se v čís. 9. dne 27. března 1890. Ranné mládí i dobu předvojenskou prožil v otcovském domě. Vr. 1912 byl odveden k vojsku a sloužil u c.k. těžké houfnicové divise čís. 3 v Plávě (Vipach) u Prievu. Již tenkráte byl národně uvědomělý, chápal situaci českého člověka v rakouské armádě, což mu bylo prospěšné. Svým důvtipem poznal, který důstojník je Čech a zdálo se mu, že i oni jemu rozuměli a proto si nemohl stěžovati na obvyklá příkoří, jež obyčejně na jihu monarchie prožívali vojíni z našich jihomoravských vesnic. Má ty nejlepší vzpomínky na aktivní vojnu a obzvláště na krásnou a pohostinnou, bratrskou Plávu.

Po 8 měsíční pres. službě byl svým otcem jako již jediný v domě jsoucí rolnický syn vyreklamován. Avšak po 14 dnech musel opět na vojnu. Zuřila druhá balkánská válka mezi

spojenci, kteří se nemohli podělit kořistí dobytou na Turecku. Rakousko-uhersko jako velmoc, mající životní zájmy na Balkáně, stálo ve střehu a mělo všechny jižní pluky ve válečném stavu. Až byl klid, šli vojáci do civilu. Ne však na dlouho. V r. 1914 již při částečné mobilisaci byl náš velitel opět povolán. Světovou válku přečkal šťastně bez úrazu, ale za nesmírného tělesného i duševního strádání.

Po světové válce se oženil s Marií Volingerovou z čís. 60. ve Vel. Němčicích a hospodařil na rodném domě.

Do hasičského sboru vstoupil 1909. Byl vždy na místě jako hasič a řídil se vždy a jedině krásným heslem:

„Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci!"

Ve světě po světové válce, tak jako v přírodě po bouři, vše se uklidnilo a každý šel na své místo. Také on šel za bratry do zbrojnice. Neboť nikde na světě není tolik bratrské upřímnosti jako ve spořádaném sboru.

Ve sboru zastával různé funkce a v roce 1930 byl vyznamenán pamětní medailí za 20 letou činnost. V poslední době r. 1939 byl zvolen velitelem sboru. Je to funkce, která tuto dobu nese velkou zodpovědnost.

AK.

Němčický kostelíček.

Foto 1944.

Doba
před založením dobrovolného hasičského sboru ve Vel. Němčicích.

Prvé pokusy o založení sboru dob. hasičů datuje se u nás prvně v roce 1886. V roce 1888 byl již sbor sestaven. Velmi čilým propagátorem této krásné myšlenky byl stolařský mistr Jakub Coufek. Sbor si pořídil také již čapky jako prvou část hasičského stejnokroje.

Sbor se rozpadl pro nedostatky finanční. Členové byli povinni sami vše potřebné si pořizovati z vlastních prostředků. Rozchod sboru pochopíme tím snadněji, uvážíme-li, že se skládal z lidí finančně slabých. Obec sama v těchto dobách jim nemohla přispěti, ježto ke každému vydání obecních peněz bylo třeba souhlasu zástupce arcivévodského velkostatku Karla Kalba. Tento však se postavil proti podpoře hasičskému dobrovolnému sboru. Z vlastních důchodů nemohli si členové pořídit výzbroj

a výstroj, proto se raději rozešli. Nikdo v obci se více o hasičstvo nestaral.

V tuto dobu byly v obci sice 2 stříkačky, ale obě nestály za nic. Neměly hadic a voda se do nich musela nalévat. Jedna byla obecní a druhá panská. V širém okolí byl jediný sbor dobrovolných hasičů v Uherčicích a ten patřil k XXVI. župě t. zvané hustopečské.

Léta klidně plynula až do roku 1897. V okolí byly zakládány spolky vojenských vysloužilců. Na vedoucí místa nastoupili mladší lidé, pokročilejší, novotám přející a toužící, aby naše obec nezůstala pozadu za ostatními na okrese. A opravdu v roce 1897 byl založen spolek vojenských vysloužilců a při této příležitosti rozvážní občané uvažovaly o založení dobrovolného hasičského sboru. Zdůrazňovali obzvláště skutečnost, že sbor dobrovolných hasičů neslouží jedné vrstvě, nebo jednomu stavu, nýbrž je to organisace všestranně prospěšná. Šťastné bylo, že tentokráte se věci uchopili přední osobnosti v obci. V této době již i politické úřady státní i samosprávné

založení dobrovolných hasičů podporovaly. Hledala se jen vhodná propagační příležitost místní lid touto myšlenkou nadchnout. U nás se tak stalo na sv. Václava v roce 1898. Tohoto dne spolek vojenských vysloužilců světil nový prapor. Byla to velká místní událost. Pozvány byly všechny okolní bratrské sbory a spolky, jako hosté všechny význačné osobnosti širokého okolí a hasičské sbory XXVI. župy.

Župním náčelníkem byl význačný kulturní, hospodářský i hasičský pracovník Josef Krčka z Rakvic. Zároveň jako rohník byl starostou své obce a zemským poslancem. Měl již své značné zkušenosti a věděl proto, jak účelně si počínati, aby dílo bylo korunováno dobrým výsledkem. Použil němčické slavnosti a svolal na tento den, nám památný den svatováclavský župní sjezd dobrovolného hasičstva do Vel. Němčic. Sledoval tím dvojí účel. Jednak slavnosti svěcení praporu dodati lesku a pak propagovati krásnou myšlenku hasičské vzájemnosti. Sjezd se krásně vydařil. Účast byla velkolepá. Hasiči

přijeli v krasných stejnokrojích a svýzbroji. Josef Krčka, obětavý to člověk, vřelými slovy osvětlil a vyzdvihl potřebu i význam hasičstva. Apeloval na obce okresu židlochovského, aby v každé obci založili dobrovolný hasičský sbor. Sám nabídl radu i pomoc. Jeho slova zapůsobila mohutně. Během 2 let byly v okolí zbudovány hasičské dobrovolné sbory v Nosislavi, Uhanovicích, Přísnoticích, Křepicích, Nikolčicích, Hrušovanech a český dobrov. sbor v Židlochovicích.

Dobré símě vzklíčilo, kvetlo, a jak se ukáže, vydalo hojnou žeň.

Založení
dobrovolného hasičského sboru
ve Velkých Němčicích.

V neděli 27. srpna 1899 sešlo se v místnostech obecního hostince ve Vel. Němčicích více občanů, aby si pohovořili o zřízení dobrovolného hasičského sboru. Schůzi svolal rolník Josef Fiala a vysvětlil, čeho nutno podniknouti, aby spolek zdárně mohl býti zřízen. Vřelo době působil v obci velmi oblíbený učitel František Kocman. Tento zdůraznil jak spolek jest v obci velmi potřebný, ježto obec naše často trpí zhoubným požárem. Naše velká obec je povinna dle zákona z 5. dubna 1873 hasičský sbor sama zříditi a vydržovati, nemůže tak činiti, protože veškeré obecní příjmy zstrávi jiná vydání. Nová dobrovolná jednota má žíti z milodarů, proto jí třeba posily duševní i hmotné. Mnozí občané myslí, že stačí, mají-li střechy pojištěné, při tom však zapomínají, že v domě je mnoho věcí nepojištěných, které také chtějí míti při požáru zachráněné. Uvážíme-li, kolik lidu k požáru se přižene a na hrozné divadlo nečinně přihlíží, a

a uvážíme-li naproti tomu činnost cvičeného hasiče, jenž nedbá vlastního zdraví, ani života, všemožně vynasnažuje se odvrátiti hrozné neštěstí a zachrániti bližnímu život i statek. Za přinesenou velkou oběť zaslouží podpory přátel i nepřátel. Země a stát nestará se o hasičstvo jako o četnictvo a policii. Je tedy hasičstvo odkázáno na podporu rozumných lidí a štědrých dárců a především na obecní pokladnu.

Starosta obce Matěj Fleišinger oznamuje, že obec bude sbor povinnou částkou podporovati.

Do zařizujícího výboru byli zvoleni: Předsedou Matěj Fleišinger, do výboru Jan Fiala, bývalý starosta, Josef Fiala, rolník a učitel František Kocman. Zařizující výbor přijal stanovy Ústřední jednoty schválené a předložil je obecnímu zastupitelstvu.

Zařizující výbor se dal ihned do práce. Dne 2. září 1899 si pěkně rozdělil činnost. Psaní žádostí a ostatní práci administrativní jakož i theoretické cvičení sboru slíbil vykonávati učitel František Kocman. Praktický výcvik převzal Josef Fiala. Výzbroj a látku na šaty obstarali Matěj -

Fleišinger a Josef Fiala. Na úhradu nejnutnější režie zaplatil každý nově přijatý člen 1K zápisného. Výzbroj objednána u firmy Churain v Hlinsku a oděv ušil domácí krejčí. Zřizující výbor přijal 31 členů a od nich přijal 31 korun rakouské měny zápisného.

Mužstvo se svolávalo trubkou 3 krát týdně k pilnému cvičení. Spolkovou místností byl hostinec u „Zlatého lva", č. j. horní hospoda v čísle 128, prostože při ní jest velmi prostranný, uzavřený a ku cvičení se pěkně hodící dvůr.

Jako v každé společnosti, tak i náš zařizující výbor pořídil dne 20. září 1899 svůj první rozpočet. V příjmu byl dar obce 600 K a zápisné od 31 členů 31K, úhrnem 631 K. Ve vydání se zatím počítalo s těmito položkami: Látka na oděv 151 K 20 h, příprava 68 K 42 h, krejčímu 95 K 20 h, cestovné a nákladní list 13 K 46 h, kolky a stanovy 6 K 20 h. Summa vydání 334 K 48 h. Zbylo ještě v pokladně 296 K 52 h. Služební oděv pro muže byl pořízen za 9 K 10 h. Tento obnos hradili si jednotlivci sami měsíčními splátkami.

První valná hromada.

V obci bylo živo. Pilně se cvičilo, nové oděvy hasičům pěkně slušely a všeobecně se líbily. Mezitím schválilo obecní zastupitelstvo dne 31. srpna 1899 stanovy. C. k. moravské místodržitelství je schválilo

dne 18. září 1899.

Váš sbor se tedy jako založený může datovati ode dne schválení stanov místodržitelem. Proto předseda zařizovacího výboru svolal na den 24. listopadu 1899 první valnou hromadu.

Na valné hromadě všichni členové skládají na stanovy slib, že všichni se chtějí spolkovému řádu dobrovolně podrobiti.

Cvičiti se bude kromě neděle dvakrát v týdnu. Sbor se hlásí do „Ústřední jednoty hasičské" za člena. Stříkačka se uvede do dobrého stavu a o Novém roce se vykoná v obci sbírka ve prospěch sboru. Mužstvu se klade na srdce, aby při každé příležitosti ukazovalo kázeň a pořádek, ustavič se chovalo k svým představeným a vzorným chováním podporovalo čest sboru.

Vykonána volba funkcionářů jak následují:

	Jméno a příjmení:	Bydlel v domě:	Konal funkci:
1.	Matěj Fleišinger	65	předseda
2.	Jan Fiala	118	místopředseda
3.	Josef Fiala	49	náčelník
4.	Jan Zajíc		I. podnáčelník
5.	Franc. Doležal	81	II. podnáčelník
6.	Leopold Samson	7	1. četař
7.	Alois Rujzl	147	2. četař
8.	Matěj Krejčí	126	3. četař
9.	Matěj Galina		4. četař
10.	Martin Rousek		1. trubač
11.	Mrkvica Filip		2. trubač
12.	Franc. Kocman	104	jednatel
13.	Jan Loupal		pokladník
14.	Karel Ondrlička		zbrojíř
15.	Jan Fiala	118	výbor
16.	Jan Loupal		výbor
17.	Franc. Kocman	104	výbor

Aby sbor si mohl dovoliti při různých příležitostech mimořádnou soukromou útratu, zřízen zvláštní fond, do něhož přispíval každý člen mě-

sičně 20 h.

Aktivními hasiči byli/přijati/:

	Jméno a příjmení:	Zaměstnání a čís. d.:
1.	Václav Čábe	krejčí
2.	Antonín Dvořák	
3.	Jakub Fiala	obuvník
4.	František Fiala	domkař
5.	Jan Gregor	dělník
6.	Matěj Kozel	dělník
7.	František Klobása	rolník 4
8.	Jakub Křivánek	obuvník
9.	Václav Křivánek	obuvník
10.	Martin Růžička	rolník 8, 82;
11.	Antonín Růžička	rolník 128, 9, 79, 376
12.	Jan Růžička	rolník, 6;
13.	František Strouhal	domkař
14.	Ludvík Skrepl	dělník
15.	Jan Šroš	dělník
16	Jan Vázl	stolář ve mlýně
17	Eduard Vinstrčk	rolník 179

Válkou hromadou se zakončila přípravná činnost zřizujícího výboru a sbor dobrov. hasičů ve Vel. Němčicích

počal právně existovati. Všichni se přičiňovali, aby sbor dostal svému úkolu a heslu:

„Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci!"

také prakticky počali provádětí. Každou neděli bývalo pochodové cvičení. Cvičitel Fraud. Dbal dbal přísné vojenské kázně. Se střikačkou cvičíval Jan Zajíc. V zimním čase vzdělával ducha sboru František Kocman.

Občané viděli, že nový sbor je vzorem kázně, pořádku a také obětavosti. Jeho vážnost v obci vzrostla a byla ctí státi se jeho členem, když již ne aktivním, tak aspoň přispívajícím. Důkazem toho byly také hojné a zvýšené příspěvky obce.

1900.

Valná hromada konala se dne 2. března 1901. Funkcionáři zůstali staří, neboť dle § 13 stanov se výbor volí na dobu 3 let.

Činnost mladého sboru byla velmi čilá. Sbor se obzvláště vyznamenal při požáru domku Martina Růžičky u školy domku a panského dvora Boudek. Žel, že sbor postrádal ještě háků, žebřů a jiného pomocného náčiní. Konal pochodová cvičení doma i do sousedních obcí a účastnil se veřejného cvičení v Uherčicích.

Sbor přihlásil se za člena župy XXVI. a také je členem „Ústřední jednoty hasičstva Moravsko-Slezského" a členem „Společenstva všeobecné podporovací pokladny hasičské" II. sekce.

Hasič František Strouhal vystoupil a místo něho přijat do sboru Fruntiš. Průška, stolař. Zbrojnířovi za čištění a opatrování hadic a stříkače přiškrnuta roční odměna 10 Korun. Sbor odebíral časopis „Ochrana hasičstva".

V tomto roce projevili svoji ště-

chetnost vůči sboru mnohé význačné osobnosti:

Rakouská vláda věnovala 50 zlatých, velkostatek 50 zlatých, obecní zastupitelstvo 300 zlatých, Moravsko-slezská výs. pojišťovna 40 zlatých, Eduard Stelzer, zdejší obchodník, 25 zlatých, Jan Loupal, strojvedoucí mlýna, 10 zlatých, při vánoční sbírce vybráno od šlechetných spoluobčanů 74 zlatých; vabná hromada na důkaz díků jim provolala třikráte hřmavé „Sláva".

1901.

Uplynul druhý rok života sboru dobrovolných hasičů. Jaká to krátka doba, ale jak bohatá na události.

Sbor je členem: 1.) Ústřední jednoty hasičské; 2.) členem „Ústřední úrazové pokladny"; 3.) účastí XXVI. župy hasičské; 4.) odebíral časopis „Obrana hasičstva". 5.) Dal opraviti starou stříkačku a pořídil aspoň nejnutnější nářadí: žebře a háky.

Nejdůležitějším a nejkrásnějším zlatým hřebem činnosti, jíž se může pochlubiti, jest zakoupení nové moderní stříkačky. Svěcení stříkačky bylo největší slavností tohoto roku nejen v obci, nýbrž i v celém širokém okolí. A byla to velkolepá manifestace pro krásnou myšlenku hasičskou: „Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci." Přítomnost 11 dobrovolných hasičských sborů jistě zvýšila slavnostní náladu dne. Stříkačka byla posvěcena velmi slavnostně dne 29. září 1901 při slavnosti sv. Václava.

Úchvatný byl pohled na průvod,

který se ubíral ze spolkových místností Horní ulicí ke staré škole, v roce 1924 již odklizené, u kostela. Svěcení vykonal pan děkan z Borkovan. Stříkačka i polní oltář byly obklopeni běločestnými dívčičkami. Po svěcení celebroval pan děkan slavnou polní mši za asistence vdp. farářů z Vranovic, Uherčic a z Nosislavi u přítomnosti místního vdp. rady Františka Mikšánka. Slavnostně kázal vdp. farář vranovický.

Za kmotřenku nové stříkačce byla vyvolena slečna Markyska Seifertová šlechtična z Eichenstorku, jež tento úřad ochotně přijala. Při svěcení krásně k hasičům promluvila. Nabádala je k pěstění vzájemné lásky bratrské a podporování sebe v práci, kterou dobrovolně na sebe vzali a opět paměšlivi byli, co konají, že konají

„Bohu ke cti a bližním k upomoci."

Správným plněním svých povinností činí čest nejen sobě, nýbrž i tomuto heslu.

Dopustili bychom se křivdy, kdybychom se aspoň stručně nezmínili o vzácné

osobnosti knoblenky. Byla dcerou z vyšší důstojnické rodiny. Její matka pocházela z rodiny německých mlynářů Heřmanských. Osobnost její se velmi hodila za knoblenku. Byla velmi oblíbena pro svoji šlechetnou povahu nejen v obci samé, nýbrž i v celém širokém okolí a i v cizině.

A. K.

Třeba konstatovati, že ani později, že ani později, kdy po změnách v rodině i ve státě sama stala se německou mlynářkou jako manželka rakouského podplukovníka J. Kitzlera, nikdy

se sboru neodcizila a vždy mu byla velmi přátelskou protektorkou.

Po slavnosti svěcení byla odpoledne slavnostní župní valná hromada. Župní předseda poděkoval všem sborům za hojnou účast při krásné slavnosti. Hasičská pojišťovna zase prakticky využila ve svůj prospěch této vzácné příležitosti k propagaci hasičského pojištění. Vyslala na slavnost svého delegáta v osobě účetního ústavu Josefa Školy. Tento doporučil požární pojištění, mluvil o výsadnu pojišťovny hasičské a vyzýval přítomné, aby jen do ní své pojistky přihlašovali.

Za zvuků hudby provedeno defilé slečně kmotřence a vdp. duchovenstvu. Stříkačka odvezena a předána do správy a ochrany zbrojířovi. A veselí trvalo dlouho do noci.

O zdar slavnosti se mnozí přičinili velmi intensivně. Byl to předně vdp. k. rada Frant. Mikšánek, který obstaral slavnostní obřady a pozval na slavnost i pohostil čestné duchovenstvo. Martin Říšička čís. 128. zase skvostně vyšňořenými koňmi,

které řídil jeho syn Antonín Růžička, vezl okrašlenou stříkačku. Místní představení oficialně slavnost zahájili a ji řídili. Ne na posledním místě jsou to i naši hasiči a četné družičky, kteří připravili k slavnosti četné věnce a kytice.

Nejvíce však jistě se o zdar slavnosti zasloužili stědří příznivci, jimž v čele je naše obec, která na přímluvu předsedy sboru přispěla obnosem 200 K, pak Moravsko-slezská pojišťovna již podruhé 150 K, a zemský výbor mor. 200 Korun. Těmito dary bylo značně umožněno zbudování nové hasičské stříkačky.

Předsednictvo se však letos na nikoho z příznivců s prosbou o subvenci již obrátiti nemohlo, ježto v tomto roce naše obec byla ušetřena požáru. Vypukl sice oheň u Josefa Fiale, který však zapomoci několika hasičů hned v počátcích byl udušen.

K utužení sebevědomí sboru hasičského tohoto roku obzvláště přispělo poznání, že myšlenka hasičská nestojí ve světě

osamocena, nýbrž že hasičstvo je v celém světě všeobecně prospěšné, vážené a vlivnými příznivci podporované o čemž se obyvatelé našeho městečka při svěcení stříkačky osobně přesvědčili.

V pokladně zůstala sobota roku hotovost 78 Korun 23 haléřů.

Hasič Josef Kozel vystoupil a místo něho byl přijat za činého člena Augustin Strouhal. Za druhého trubače se přihlásil bratr Jakub Křivánek. Měsíční příspěvky do vycházkového fondu po 20 h byly zrušeny.

1902.

V tomto roce jednota zůstala členem všech organisací jako v roce minulém. Činost její byla vážná i zábavná.

Dne 3. března 1902 malé děti Bukáčkovy, ponechány jsouce bez dozoru, zapálily ve světnici postel a kolébku. K tomu nahodili se hasičové Matěj Galina a Václav Křivánek, kteří ostatní nábytek odstranili a oheň udusili.

Ještě se o tom povídalo a již 7. března o 8mé hodině večerní vydělila obec žíravá záře na jižním nebi, zvěstující požár ve Vel. Starovicích. Hasiči vyzbrojeni hbitě se se stříkačkou vydali na cestu. Když však dorazili za novou Ves a rozpoznali, že oheň je příliš daleko, vrátili se domů.

Třetí požár, při kterém náš sbor i nová stříkačka horlivě pracovali, vznikl v Nasilavi dne 29. srpna 1902 a při vší ochraně a pomoci zdrávil 4 domky. Bylo to odpoledne o 4. hodině, když oheň vypukl v domě Vedrově u evangelického hostelka. Jmed

při zpozorování požáru byly pohotově koně Martina Růžičky č. 128 i. hasiči zbrojíř Dvořáček Karel, četař Samson Leopold, Antonín Růžička a Jakub Fiala byli ihned připraveni, zapřáhlo se do stříkačky, která bývala uskladněna u zbrojíře v domě čís. 5. Byli v brzku na místě a uhájili sousední budovy.

Čtvrté neštěstí, jako prvé zavinily dítky dělníků v panském dvoře Nové Vsi, pracujících. Bylo to dne 17. září 1902 o poledních, kdy panská kůlna plná píce i obilí byla v jednom plamení. Na místo neštěstí dorazili pouze naši hasiči se stříkačkou, do níž koně opětně půjčil Martin Růžička č. 128. Zprvu hájili ohrožené budovy panského dvora, na něž divý vítr proudy žáru, žhavých jisker i klasů houfně metal, a pak až do druhého dne prohořelou píci přehazovali, aby tak oheň udusili.

Že oheň ani hasičů se nebojí, ač jsou jeho nepřáteli, to dokázal, když 9. listopadu 1902 kolem 20. hodiny zachvátil dům hasiče Aloise Rujzla čís. 147. a strávil střechu i pod ní složenou píci a obilí. Neštastnému

druhovi pro divoký vítr mnoho pomoci nemohli, avšak podařilo se aspoň oheň lokalisovati a tím sousedy neštěstí uchrániti.

K této vážné, ba smutné práci druží se činost radostnější, více zábav a slavností se týkající. Aby sbor byl platným článkem řetězu hasičských spolků, vyslal deputaci ke svěcení hasičského praporu do Přibic, ke svěcení stříkačky do Bratčic a Šitbořic. Jako my na ně, pamatovali i oni na nás a dostavili se k prvnímu našemu veřejnému cvičení, které sbor uspořádal 28. září 1902 předně na budově školní a pak požárové cvičení na radnici. „Mužové, drželi jste se statečně" – tak zněla za odměnu pochvala okolních spolubratrů z Uherčic, Nosislavi, Blučiny – i ze vzdáleného Králova Pole. Tito poslední darovali sboru v plechu uměle vytepaný hasičský znak s heslem:

„Jeden za všechny a všichni za jednoho."

Tento znak dosud jest chován v has. skladišti.

Cvičení toto potkalo se sice s úspěchem morálním, ale hmotně sbor utrpěl deficit 30 K. Aby tento schodek se kryl, konal se 11. ledna

1903 v obecním hostinci hasičský ples. Dobře se vydařil. Navštívila jej také knížečka Markyska a Seifertová šlechtična z Eichenstarku a sbor zlatou 10 Korunou obdařila.

Obec loňského roku darovala sboru 900 K a tak umožnila, že sbor dluhu prostýjsk.

Jelikož hasiči neznali nového nájemce hospody „u Zlatého lva", přestěhoval se sbor do obecního hostince. Již nebylo třeba cvičení konati na dvoře v nevěrnosti. Lesní úřad propůjčil pruskou jatku u radnice dobrovolnému hasičskému sboru, aby si z ní skladiště upravil.

Finanční rok končil přebytkem 97 K 16 h.

Za členy se přihlásili František Hosový, hosp. dozorce a František Pich čís. 40; ze sboru vystoupili Jan Vašl, Eduard Vintrlík a hajný Antonín Dvořák.

Zemský výbor udělil subvenci 100 K, Moravsko-slezská pojišťovna za práci při požáru dne 9. listopadu 40 K a jindřichohradecká Labe 15 K.

Župní předseda Josef Krčka při svěcení praporu v Přibicích přednesl přání, aby památka patrona sv. Floriana oslavena byla nejen svátou, nýbrž i společným přijetím

svátosti pokání a Nejsv. svátosti oltářní. Návrh jednomyslně přijat a všeobecně za veden a dosud zachovávám jest.

Dle přání místa vykonala se volba funkcionářů akclamací. Předsedou zvolen Matěj Fleišingr, náčelníkem Josef Fiala, podnáčelníkem Jan Zajíc, II. podnáčelníkem František Doležal. Do výboru Jan Soupal, Karel Ondrlička a František Kvcman. Náhradníky Václav Čabe a Jan Růžička.

1903.

Obecní zastupitelstvo umožnila úpravu hasičského skladiště u školy.

Činost našeho sboru týkala se požárů, cvičení a deputací k slavnostem.

První požár vypukl v neděli masopustní dne 22. února 1903 o 2. hod. u rybníka a ztrávil 4 domky, slámou kryté, chudých spoluobčanů Jakoba Franka 140, Křivánka 117, Višnovského 116, a Smejkala 189. S velkým namáháním v blativé cestě, když hasiči dotlačili stříkačku a rozvinuli hadice, neměli zase vody; proto vrhli se hasiči do hořících komor a světnic, aby vyklidili, co se zachrániti dalo a jiní trhali hořící došky a dřeva, aby na zemi snadněji bez vody oheň udusili, než přijel panský služebník František Mrkvica č. 266 první s vodou a stříkačka počala pracovati. Za ním dostavili se s vodou J. Klimeš 73 a Frant. Strejchl č. 11, takže pak mohl býti oheň hned udušen. Slouží to zajisté těmto ochotným pomocníkům ke cti. Ku pomoci přichvátali též hasiči z Nosislavi, ovšem již po požáru. Za to výdatné pomoci po-

skytli nám při druhém požáru, který vypukl dne 26. března 1903 o 3 hodinách odpoledne v domku v F. Friedla a podporován jsa divokými vichrem, rozšířil se v minutě tak, že najednou 5 domků a stodola, hospodářská stavení i ploty humen byly v jednom ohni. Vastalo zděšení veliké všeho občanstva sub-čtvrť Němčickou obývající. Kde kdo jen vyklízel věci svého domku a stěhoval do blízka, vida nezbytné vyhoření; a o hašení se měli starati jen hasiči, z nichž mnozí také meškali v poli. Kteří však poblízku byli, v čele s podnačelníkem Janem Zajícem a Čábem, dostavili se s oběma stříkačkami a zahájili klopotnou a nebezpečnou práci. Na pomoc přišli též panští služebníci s panskou stříkačkou, později pak hasiči z Nosislavi a Uherčic. Nejvíce prospěla hasičské práci voda panskými potahy a ochotnými hospodáři Strpkem dovážená, takže oheň hrozící téměř 1/3 Němčic zničiti, mohl býti lokalisován a předvídané neštěstí odvráceno. Nejvíce se vyznamenal Matěj Fleišinger a jak.

Prchal se svými potahy. Za domkem Šedovým a zahrádkami byla velká louže vody. Tuto čerpali hasiči nosičstvím do německé stříkačky a tak k hašení výdatně přispěli.

Pohořeli občané Fuka Leopold, Franc. Friedl, Petr Dvořák, Antonín Sajtl, hostinský Josef Jiříčný a (stodola) Farmanka a byli velmi neštastni, ježto uhořel jim i všechen dobytek a záchrana nebyla možná, vnikli mnozí do stájí, aby aspoň odvázali dobytek, prostože kolem vše plamen krytě hořelo najednou a právě divoký jižní vítr největší žár hnal do dvorků neštastných obyvatel. Ale za tuto úmornou práci nedostalo se hasičstvu od Moravsko-slezské pojišťovny žádné odměny. Vše shořelo do základů.

Třetí nevítaný host, který nás ze spánku vyrušil, navštívil dům Jakuba Prchala č. 10 dne 24. srpna 1903 k půlnoci. Shořela střecha, sláma a pícě. Nebylo větru a s vodou první se dostavil Jan Klimeš a pustil kočí, takže oheň brzy byl lokalisován. Pícě však doutnala po 2 dny, při čemž službu vykonávali podmistr František Doležal a spolehasiči

Jan Gregr a Strouhal. Dům č. 9 byl uhá-
jen jen tím, že obilí bylo od štítů odhazo-
a trhliny ve zdích, vzniklé velkým žárem,
omazávány. Z občanů velmi účinně zasáhli
Jakub Rézl 67 a Leopold Fiala.

Za týden na to dne 2. září po obědě
vznítala se píce pod střechou chalupy
Friedlové čís. 35. za hospodou. Rychlá
pomoc byla pohotově, střecha i píce rychle
strženy, že nemělo ani čas hořeti, čímž
oheň úplně udušen.

Než požár nešetřil ani osad soused-
ních. Tak dne 23. června 1903 vypukl v U-
heřčicích, kamž naši hasiči pavži vše koní
Jana Rohrera 97 u školy se stříkačkou
na pomoc se dostavili. Oheň vyřádal si
sám za oběť 4 domky. Nemělo též vody.

Druhého požáru, jehož se náš sbor
se stříkačkou zúčastnil, hospodařil zle
v Křepicích. Koně do stříkačky ochotně
propůjčil Josef Fiala 49.

Cvičení sboru starali se v tomto
roce podnášející: Jan Zajíc řídil cvičení
prochodová a lezecká, František Dole-
žal vedl cvičení se stříkačkou a hadicemi.

Sbor náš vyslal loňského roku de-

putaci do Prahy, kdež konal se ve dnech 13, 14, 15. srpna sjezd hasičstva zemí král. koruny České. Deputace účastnil se náčel. Josef Fiala a Antonín Růžička 128. Tento sám dnes 65letý vypráví o sjezdě toto:

„Pokud mně paměť slouží, chci Vám sděliti o zájezdu na sjezd českého hasičstva v Praze v srpnových dnech roku 1903. Za náš sbor jsme jeli pouze dva, náčelník Josef Fiala a já. Ctělo jich jeti více, ale museli jsme míti čamarový stejnokroj, a že byl k výpravě jen krátký čas, nebylo možno více stejnokrojů sehnati.

Z domu jsme vyjeli dne 12. srpna časně zrána. V Brně byl sraz celé župy. Byli jsme poděleni legitimacemi, na něž byl volný vstup po celé Praze. Seřadili nás a nasedli jsme do zvláštního vlaku, který jel přímo. Vyjeli jsme z Brna o půl jedenácté a do Prahy jsme přijeli před 17. hodinou. Tam již na nás čekali ubytovatelé, kteří nás uvaděli do připravených nocleháren, za něž použito bylo hlavně škol.

Čeho nám bylo zapotřebí, o vše bylo v plné míře postaráno i různá občerstvení v každé budově byla k dostání.

Před 7. hodinou večer jsme nastupovali a v čelách jsme pochodovali na Žofín. Tam bylo hlavní uvítání a proslov pro každou národnostní skupinu zvlášť, při tom byly hrány národní hymny. Které jsme uměly, tak jsme zpívali.

Přijeli hosté z dálné Francie, Srbska, Rumunska, Bulharska, Uher, snad i z jiných ještě krajin, nejvíce však bylo Poláků a Rusínů – těch mohla býti i několik stovek. Za každý národ vedoucí proneslí pozdravy ve své mateřštině. Při těchto bratrských projevech bylo velké nadšení a sál se voláním slávy a zdaru jakož i potleskem jen otřásal. Trvalo to dlouho do noci. Rozchod byl volný, takže jsme se rozcházeli po různu. Kdo měl v Praze známé, bylo mu lépe, my jsme tam známé neměli a protože jsme cestou a dojmy byli dosti unavení, šli jsme do našeho nového domova a tam pojedli, něco domácího upili a ulehli.

Druhý den ráno o 5. hodinách byl budíček, v 6 hodin jsme nastupovali a pochodem byli uvedeni na Královské Vinohrady. Tam se seřadil veškerý průvod. V čele šlé skupiny s prapory, za

nimi čelní hodnostáři, pak vždy národní znak s nápisem země, kterou delegace zastupovala. Pak byla nešena čísla a jména žup a konečně pochodovaly sbory obcí. Průvodu dodalo na pestrosti osm krojovaných Hanáků i s manželkami z Hulína. Sbory z bližšího okolí Prahy přijeli se stříkačkami i vozy. Byl to nepřehledný průvod, který se šinul po Václavském náměstí a skončil na Staroměstském rynku. Seřazení se dělo v takovém pořádku, že každý zůstal na svém místě a mohl vše pěkně přehlédnouti. Velení se proně dělo praporky, bylo to krásné podívání, když taková stotisícová skupina jedním mávnutím se obrátí čelem vzad.

Bylo kolem 9. hodiny, kdy započaly projevy různých představitelů domácích i cizích. Pak následovalo veřejné cvičení, při kterém bylo použito hlavně parních stříkaček, avšak nejlépe se vyznamenal sbor král.-vinohradský s ruční stříkačkou s obyčejnými kákovými žebři, po kterých se hlavní lezci došplhali až na kálenici 4 patrového domu a nejdříve měli vodu.

V Praze jsme viděli nejstarší stříkačku v Čechách a také hasičské výstroje

výzbroje z prvních dob hasičství i veškeré i to nejdokonalejší nářadí a hlavně stříkačky.

Po ukončení veřejného cvičení jsme se rozcházeli po župách různo dolnic, kde byl rozchod. Že bylo již hodně po poledni a můj průvodce byl člověk tělnatý, hodně se unavil, tak potřeboval osvěžení, tedy jsme se pro ten den rozešli a já se přidružil mezi bratry z naší župy a procházeli jsme Prahou. Někteří již před tím ji znali nebo je vedli průvodci, kteří nás na mnohé památnosti upozorňovali a záhadné nám vysvětlili, ale to bylo jen povrchně.

Třetího dne se bratr náčelník tak dalece zotavil a hned ráno mně ohlásil, co vše chce shlédnouti v Praze. Šli s námi hasiči Flodr a Brabec z Bučiny, avšak to nebylo nic platné, ježto za malou chvíli jsme je ztratili a více neviděli až zase večer na bytě. Toho dne jsme snídali drštkovou polévku „u Zelené žáby", pak jsme navštívili zemské muzeum na Václavském náměstí, prohlédli různé kostely a na odpoledne jsme se dostali na Hradčany. Tam jsme si prohlédli jen ten sál, z jehož okna byli vyhozeni

císařští místodržitelé Slavata s Martinicem a že tam byl průvodce, prohlédli jsme ještě Daliborku, chrám sv. Víta, kde jsme měli zvláštní štěstí, že jsme se mohli připojiti k výpravě polských šlechticů, kteří byli právě uváděni do klenotnice. Šli jsme s nimi a uviděli jsme tam vzácné věci, až nám zrak přecházel vzrušením a byli jsme uneseni posvátnou úctou k našim předkům.

Dále jsme šli na Letnou a na Petřín jsme jeli lanovou dráhou. Večer jsme se dívali, jak obyvatelstvo se projíždělo na lodkách po Vltavě. Večer jsme byli v Národním divadle, kde hráli na počest hostů Prodanou nevěstu, při čemž účinkovalo na 200 choristů mimo divadelních herců z povolání. Lístek na 1. místo stál 5 Kor., ale žádný nemusel litovati, neboť taková příležitost se nám nenaskytne již více v životě.

Tento den večer před spaním jsme se podívali jak vypadá Praha při slavnostním osvětlení, což nás tak očarovalo, že přeplavili jsme hodně přes půlnoc.

Čtvrtý den jsme navštívili výstaviště a shlédli jsme tolik zvláštností až nás dopravdy oči i nohy bolely a bratr náčelník usoudil, že už jsme asi viděli všechno a usoudil, že v Praze dobře, ale doma nejlépe. V tomto jsem mu nemohl odporovati a tak pátý den jsme se časně ráno loučili a jeli rychlíkem a v 11 hodin jsme byli zase mezi svými.

Ani byste neřekli, co se mně v Praze nejvíce líbilo. Byla to policie, která měla klobouky s chocholem a bez pušek; pak to byla nově zavedená elektrická dráha, jež měla vozy natřeny červeno-bíle a zlatý nápis přes celý vůz:

„Elekrické dráhy — královského města Prahy."

Co však na nás nejvýce působila, byla upřímnost a ochota obyvatel hlav. města. Pak se nám velmi líbilo, že po ten čas, co jsme v Praze pobyli, neslyšeli jsme mluvit německy, jen několik rakouských důstojníků a pár židů.

Překvapením pro nás zůstali stát, když jsme stanuli před moravskou vinárnou a obsluhovala nás slovácká děvčica v národním kroji z Velkých Pavlovic a šenkovala naše pravé vínečko."

Dne 30. srpna se účastnil se sbor svěcení praporu hasičského sboru v Tvani.

Dne 15. prosince doprovodil sbor ke věčnému odpočinku svého milého spolubratra

Leopolda Samsona.

Všem byl milý pro svoji dobráckou povahu a upřímné kamarádství. Nikomu neublížil, naopak rozhněvané spřátelil a obveselil. Spi sladce, druhu milený a země

budiš Ti lehkou a očekávej i nás,
kteří za Tebou odebrati se musíme,
abychom rozmnožili již nepřehled-
né řady mnějších Tvých přátel na
věčnosti.

1904.

V tomto roce se se sborem rozloučil jeho 1. jednatel učitel František Kocman. Odešel za nadučitele do Staroviček. Rozloučení bylo velmi bolestné. Srostl s obcí i občany jako pastýř se svým stádem. Mezi jiným pravil: „Též mně, milý soudruhové, moje povolání káže, abych za krátko řadu Vaši opustil a s Vámi se rozloučil. Děkuji Vám srdečně za důvěru, s kterou jste mi jednatelský úřad složili, děkuji za nelíčené přátelství, které jsem mezi Vámi pocitoval, jakož i za úctu, které jsem si snad ani nezasloužil a přeji Vám z toho srdce, abyste všichni svorně a všichni pohromadě se drželi, bratrsky milovali, druh druha povzbuzovali, svoje představené svědomitou pilností podporovali a tak čest a dobré jméno sobě, celému sboru i obci zachovali. Žíti budu tělem jinde, avšak duchem a vzpomínkami budu mezi Vámi a věřte, že

radovati se budu s Vámi, když uslyším, že stále pevně a svorně pohromadě držíte a pracujete jako ta rodina včeliček pod jednou královnou. Prosím, abyste i na mne někdy si vzpomněli a komu snad jsem slovem neb jednáním ublížil, aby mi rád dnes odpustil. Žijte v pokoji, jehož si i já přeji a Všem dávám bratrské „s Bohem"

Naše obec byla letos uchráněna škod ničivého živlu, za to přispěli jsme jinde ku pomoci. Dne 3. června zavolala trubka ochrance majetku, hasiče, do Křepic, kde zničil oheň 2 stodoly. Koně opět zapůjčil Jan Rohrer ml. školy.

Dne 8. května súčastnil se sbor župního sjezdu v Blučině, kde odměny zasloužené se dostalo obětavým hasičům záslužných medajlonů, aby horliví a-spoň za jejich snahu vyznamenáni byli, likuaví pak ku větší činnosti povzbuzeni byli.

Za odešlého člena a jednatele Fraut. Kocmana vstoupil do sboru Jan Bínek,

nadučitel a převzal jednatelskou funkci.

V roce 1904 příjem činil 427 K 37 h a vydání 209·65 h. Hotovost v pokladně 217 K 65 h.

Jednatel Jan Bínek navrhuje jménem výboru, aby za horlivou a úspěšnou činnost v jednotě byl bývalý jednatel Fr. Kocman, správce školy ve Starovičkách

jmenován 1.
čestným členem jednoty.

Návrh přijat s poznámkou, že tato pocta panu Kocmanovi náleží plným právem.

Fr. Kocman

Jednota dala pak zhotoviti pro právě zasloužilého čestného člena krásný diplom a vyslala Matěje Fleišingra a Jos. i Jana Fialy, aby diplom odevzdali.

stalo se tak 16. července 1905. Pan řídící Kvasnan poděkoval, neboť jej potěšilo, že uznány byly jeho snahy a práce. Také při této příležitosti věnoval jednotě 15 K ku přilepšení.

Nedostatek vody a provozu na vodu stále tísnil jednotu. Aby aspoň trochu tíseň zmírnila, oznámila panským vodákům, aby vždy po ohni zúčastnili se benefice hasičům poskytnuté. Doufalo se, že s větší chutí budou dovážeti vodu k ohni. Správce velkostatku František Schilder pomoc vožení vody při požárech nařídil.

1905.

Hospodářsky skončil rok hotovostí 240,30 K, ale to bylo pořad ještě málo na zřízení lejty a vozu na vodu, jakož i jiného nařadí hasícího. Aby se našel pramen příjmů, rozhodl se výbor uspořádati hasič. ples, ke kterému náležité pozvaní učiněno. Zábava se také jak patří vydařila a jednotě přinesla zisku hmotného.

Volby vykonány aklamací. M. Fleišinger zvolen předsedou, Jan Fiala místopředsedou, Jan Bínek jednatelem, Jan Loupal pokladníkem. Náhradníky Jan Růžička a Václav Čabe, který přidělen zbrojní strovi, aby byl vycvičen v zacházení se stříkačkou.

Matěji Kalinovi vyslovena **uznání** za služby jednotě prokázané.

Hasičům, kteří budou stávati u Božího hrobu na Velký pátek a Bílou sobotu, dostanou každý za půldne 60 h odměny, aby jim zahálka nahrazena byla. Také vždy po ohni se ihned vyšetří, jak oděv jest poškozen a pak se přiměřená náhrada přisoudí.

Jednota dluží za oděv Matěji Fleišingerovi 34,20K, ale on jí tento dluh daruje.

V dubnu oznámil pan farář generální visitaci brnčuského biskupa Pavla hraběte Huyna. Naše jednota vykonala seč byla, aby uvítání bylo dokonalé. V úterý 9. května svolala trubka bratry hasiče, kteří pak zároveň s ostatními spolky očekávali vzácného hosta. S vojenskými vysloužilci šli až k harnímu hostinci naproti. Tam jej uvítavše, uváděli jej v průvodu a k faře, kde byl uvítán kněžími a ostatními hodnostáři. Potom doprovázen byl vždy na cestě do kostela a z kostela. V sobotu doprovodili ho opět až za vesnici.

Dne 21. května doprovodila jednota

Šimona Šmerdu,

svého příznivce k věčnému odpočinku.

Až do 22. května ušetřena byla osada od zhoubného požáru. Než tohoto dne, jako by se to mělo vynahraditi. Již ráno stahovaly se mraky věštíce něco zlého. A skutečně po druhé hodině odpolední vznesla se bouře nad osadou. Blesky se křižovaly a hrom rachotil.

Za hrozné té bouře zachvátil blesk stavení Josefa Pícha a zapálil jej. Jest ku podivu, že ač škola je mnohem vyšší, byla ušetřena, jakoby se zželelo Prozřetelnosti ubližiti, nebo snad dokonce zmařiti 200 dětských životů. Blesk uhodil do vykýře, prorazil strop a zapálil nejen střechu, seno na půdě, nýbrž i malýpek ve světnici, takže celý dům veskrze ocel se v okamžiku v plamenech. Požár nadělal velmi mnoho škody. Zničil nejen střechu, nýbrž i ve světnici peřiny, šatstvo i prádlo. Zachrániti se nedalo nic vzdor tomu, že hasiči byli v pravý čas na místě. Jan Rujzl z čís. 2., bývalý hasič, šel právě okolo, vběhl dovnitř s ochranou hubkou a trochu šatů vynesl. Na místo neštěstí přijeli ještě hasiči z Uheršic a Nosislavi, kteří však činnost nerozvinuli, poněvadž oheň přičiněním domácího mužstva byl téměř uhašen.

Za to výdatněji přispěli při hrozném požáru, vypuknuvším 7. června. Počasí bylo velké parno-dusný den. Tichou jinak obcí ozval se v půl 11 hodině hlas zvonu, hlásající oheň. Kdo kdo vybíhal z domu, aby shlédl, kde zhoubný požár vyžádal sobě oběti. Také s polí uhnáním lidé domů. Domek Hrdličkův a Svobodův

Hrdličkovi chlapci Jeník, Pepík a Richard ve stáří od 2 do 5 let udělali si ve světnici oheň. Sirky byly u podlahy, ale společným usilím za pomoci stolu a židle se k nim dostali. Když oheň již uprostřed světnice plápolal, jati strachem schovali se pod postel, kde všichni společně uhořeli. Všude ve stavením bylo dosti suchého polachu a slámy. Toto vše se rychle vzňalo a oheň rozšířil se i na střechy, takže v okamžiku bylo 5 domků v plamenech. Kromě Hrdličků a Svobodů vyhořel ještě Mata, Hrabal a Špringer. V domku u Hrdličků shořelo vše i nábytek, šatstvo i peřiny. Zmínění utrpěli škody značné a nenahraditelné, ač přičinění trojích hasičů bylo veliké. Z počátku byla sice nouze o vodu, ale za chvíli dováželi klusem vodu panští vodáci, ze mlýna, Matěj Fleišinger a i jiní rolníci.

Pojišťovna mor-slezská poskytla sboru subvenci 30 K, zemský výbor 100 K.

Jednota zúčastnila se svěcení stříkačky v Nikolčicích, Přísnoticích, sjezdu hasičstva a narodohospodářské výstavy v Hodoníně, oslavy 20 letého

jubilea sboru v Rakvicích. Při této slavnosti podělováni byli tamní zasloužilí a starší hasičští průkopníci čestnými penízi.

1906.

Činnost jednoty tkví v konání častých cvičení a účasti na různých slavnostech, ku př. účastí při cvičení nové stříkačky v Křepicích a oslavy 20 letého jubilea v jednotě uherčické. Jednota měla mnoho členů přispívajících a přála si v plném rozkvětu dožíti se 10 letého jubilea. Zbudovala členům čepíce nově zmodernisované, nového střihu.

K ohni byli hasiči svoláni jen dvakrát. Posledního ledna a v listopadu. Obzvláště poslední leden byl dnem kyselým prvního řádu. V ten den byla svatba, pohřeb i oheň. Věci, které sobě velmi odporují a se protiví. Ještě nerozešli se všichni od pohřbu, když trubka svolávala hasiče ku práci. Oheň vznikal uvnitř stodoly Jana Švarného u hřbitova. Křídlice hrkotem byla dole. Hasiči konali, co mohli, jenže nemohli koněm stříkačku k ohni dopraviti, museli ji bídou sami tlačiti. Lidé stáli opodal, dělali si na hasiče vtipy a

ku pomoci se neměl nikdo. Dva, tři hasiči tlačili sami stříkačku. Velze dnes dobře posouditi toto nezvyklé chování se vždy jinak ochotného obyvatelstva. Snad to byla nálada doby i dne, snad apatie k osobě poškozeného, ale káždým pádem to byl zjev u nás naprosto neobvyklý. Stodola sice shořela, ale jiného něštěstí se nestalo.

Jednoho dne v listopadu před polednem shořel domek Tomáše Buryška. Hasiči se přičinili a sousední domky zůstaly ušetřeny.

V této době se častěji přihází, že hoří slamou kryté domky, jinak poucí již na spadnutí. Praxe četníků a pojišťoven nebyla tak přísná, jako je v době přítomné. A každá koruna od pojišťovny byla vítaná.

1907.

Zavádí se tužší disciplina ve sboru. Agituje se, aby více hospodářů přistupovalo k hasičstvu a přispívalo jak hmotně tak i mravně.

Letos zakoupeny k novým čepicím parádní blůzy a pohltily pokladní hotovost 210 K a zůstal ještě dluh 25 K.

Hasič František Pich ohlašuje, že stav se hajným vystupuje z jednoty. Jeho resignace nebyla přijata.

V tomto roce ani v obci ani sousedů nehořelo.

Také mezi chasou se agituje a upozorňuje se na důležitost hasičstva a nabízí se ku spolupráci se staršími druhy.

Pro okres židlochovický zřízena samostatná župa hasičská čís. 44., od čehož hasičstvo mnoho očekává a doufá se, že bude konati dobře svoji povinnost.

Nová župa sdružuje 17 obcí jen českých hasičských sborů. Předsedou je Dr Ihynek Svěšák, obvodní lékař v Hrušovanech, syn to známého hasičského pracovníka z Rosic, místopředsedou Jiří Nečas, rolník a obchodník z Křepic.

1908.

Agitace mezi mladými měla výsledek. Přihlásilo se v srpnu t. r. 21 nových členů. Avšak jak se později ukáže, nevydrželi všichni. – Po zaplacení výloh zbylo v pokladně jen 15 K.

Ve sboru panuje nervozita, rozladěnost a nespokojenost. Konají se nové volby lístky a ne akclamací jak bývalo zvykem. Předsedou zvolen Josef Fiala, místopředsedou Matěj Volinger, pokladníkem Jan Soupal, jednatelem Antonín Řezníčka, náčelníkem František Doležal čís. 81, podnáčelníkem František Doležal č. 39. Tito byli zvoleni absolutní většinou hlasů. Další hlasy byly rozštěpeny pro různé kandidáty a tak příkladně druhý podnáčelník Karel Šimsa z. zvolen 14 hlasy, zbrojmistr Matěj Prchal 7 hlasy, rovněž tak četaři Jindřich Mičánek, Martin Rozeta, Ant. Prokeš a Karel Urkvica. – Zavedena dan

2·40 K na členská ročně na úhradu soukromých útrat členům sboru. Stalo se tak proto, aby nebylo snad podezření, že se ustrácejí sbonové peníze.

Příští rok má býti pro jednotu rokem jubilejním. Je třeba ukázati veřejnosti, že za 10 let jsme zmohutněli a nezeslábli. Proto mnozí již stářím a prací unavení činovníci nechodící se již do této doby byli nuceni ustoupiti mladým. Bohužel nedělo se tak vždy v rukavičkách.

V této době probouzí se v sousedních Uhanovicích život i duch národní. Proto jednota se zúčastňuje slavnosti zakládající nového sboru ve Uhanovicích. Je dobře, že na takových místech a při každé příležitosti máme ukázati, že jsme hrdi na svůj český původ a že dovedeme hájiti jak zájmy naše hasičské tak také zájmy milého národa našeho.

Uladičká naše župa měla dvě župní cvičení v Hrušovanech, kterých se naše jednota, pokud jí bylo možná, zúčastnila.

V této době se velmi okázale oslavovala 60ti letá vláda rakouského

císaře Františka Josefa I. Naše župa nechtěla zůstati pozadu a sešla se k této slavnosti do Židlochovic. Trouf alost mnohých našich nepřátel dostoupiti míry, že pomalu by nám byli zakázali loyální projev v Židlochovicích. Proti pořádání této slavnosti nemohla a ani nenamítala ničeho městská rada s německou většinou, za to zakázati ji měla v úmyslu docela soukromá osoba, která žije a tyje z lidu našeho. Toho budiž pamětliví a dokažme, že ničím by nebyl bez nás a že on nás potřebuje, ne my jeho.

Hořela pouze jedna a to u J. Kozla. Hasiči zachránili vše, co dravému živlu vyrvati mohli.

1909.

Rok 10 letého trvání sboru. Toni bylo velké nadšení v obci pro hasiče. Také válná hromada byla četně navštívena a přihlásilo se mnoho nových členů, takže byl zde předpoklad pro zkvétání sboru. Byly však na omylu každý, kdo tak soudil. Ještě se ani nové mužstvo nevyzbrojilo a již se jeden po druhém vzdával své povinnosti, takže dnes jsme tam, kde dříve. Marné je všechna domlouvání a napomínání, neboť každý dělá dle své libosti. Mezi hasiči musí být pořádek, poslušnost a kázeň.

Minulý rok obec darovala sboru 200 K na zaplacení pracovních oblékání, doplnění výzbroje a nových hadic. Pak zřídila sboru spolkovou místnost i skladiště ze II. třídy staré školy.

V lednu pořádal sbor ples, který vynesl 110 K. Byl navštíven mnohými občany i mládeží.

Zúčastnil se svěcení nově vystavěné školy čís. 105. V den ten sešla se do naší

obce mnoho přespolního lidu i vzácných hostí. Byl mezi nimi okresní hejtman Petr z Ehrenfeldu, okresní inspektor školní Leněk Vorel, poslanci Tomáš Silinger a sýrovický Kelbl.

V tomto roce ani v obci ani do sousedních obcí nevolala nás hasičská trubka; z té příčiny nemůže sbor spoléhati na obvyklé subvence nebo podpory.

1910.

Náčelník sboru František Doležal vzechnucen osobními záležitostmi vzdává se hodnosti a vystupuje ze sboru. Jeho zástupcem stává se prozatímně K. Mrkvica

Dne 19. června zúčastnila se 6 členů slavnosti 25. letého trvání sboru v Syrovicích. Náš sbor rozšířil se o pět nových členů. 24. dubna přistoupil Josef Rohrer, Dom. Samson, František Fiala, Václav Višňovský, Karel Višňovský a 3. října Josef Fiala mb.

Na Štěpána provedli hasiči sbírku jež vynesla 136,30 K; pojišťovna zaslala 50 K a řemeslný výbor 100 K.

Celý rok je velmi blahý, samý déšť, samá povodeň, takže pro nepohodu se málo cvičila. V lednu byl konán zdařilý hasičský ples v hostinci u Říšičků a v červenci měl býti pořádán výlet do zahrad, ale pro nedorozumění byla zábava jen u radnice.

Již delší čas byla naše obec chráněna od požáru. Až 22. května vyhořela

stodola Jana Tacha. Oheň byl podporován prudkým větrem a rychle se šířil. Soused František Přibyl s velkou námahou za přispění hasičů zotva dobytek a některé nejpotřebnější věci zachrániti mohl. Přičiněním sboru i občanů podařilo se zachrániti souseda Vavřince Prchala. Rovněž s druhé strany stodola Jana Rohrera, plná slámy a trhlin ve zdích, byla zachráněna.

Letošním rokem konečně byl zbudován vůz se sudem na dovážení vody k požárům, který prakticky zbudoval zbrojmistr Antonín Prokeš.

Nutná potřeba vodového vozu zvláště se ukázala při požáru 2. ledna u Martina Šagánka a Vladimíra Smetany. Oheň hořel již půl hodiny a žádný vodu nevzal. Hasiči byli na místě, avšak stříkačka pro špatnou cestu nebyla lze lidmi dopraviti. Hasiči museli sami shánětí přípřež a trvalo pěknou chvíli než se dostali na místo. Velký vítr roznášel kusy ohárků na slamou krytě střechy. Jen hasičům patří dík, že oheň byl lokalisován.

1911.

Tento rok patří mezi neradostné. Ve sboru panuje rozháranost, ba ani není náčelníka. Formálně jeho funkci vykonává Karel Mrkvica jako zástupce. Na valné hromadě však náčelníkem byl zvolen a trochu zavedl pořádek. Jinak rok nepřinesl mnoho nového. Sbor pořádal několik cvičení, mezi nimi jedno veřejné v srpnu u radnice. Přes všechna však provedli hasiči cvičení v největší rychlosti a přesnosti jako při skutečném požáru. Potahy zapůjčili Martin Růžička, Josef Rohrer, Štěpán Fousek.

V lednu vypukl požár u Pavla Růžičky, právě po půlnoci, když byli občané pohříženi v nejlepší spánek. Odkud oheň vyšel, a z které příčiny vypukl, žádný nemohl dosvědčiti. Když byl zpozorován byla již stodola a stáje v jednom plameni. Vzdor všemu nebezpečí, byla sousední stavení uhájena až na malou škodu – přičiněním hasičů tut. Růžičky 79, Aloise Růžičky a občana Jana Broskvy čís. 11.

1912.

Rok přinesl neobyčejně malo nového a v konsolidaci nepokročil sbor ani o krok blíže předu, ba spíše se pobobá, že pracuje k zániku. Vina je nesporně ve vedení, že nedovede mužstvo správně podchytit a pro hasičskou ideu nadchnout. Mužstvo asi nevidí dobrý příklad na hoře, tak je netečné a omrzelé. Sbor provedl sice několik sborových cvičení, ale tato byla velmi slabě navštívena, pouze o velikonocích, na sv. Floriána se sbor dostavil v plném lesku. V Uherčicích při slavnosti 25. letého jubilea byl zastoupen pouze 10 muži. Snad se to omlouvá nepříznivým počasím, jež tohoto dne panovalo. K požáru byl volán jen jednou a to 25. března na svátek Panny Marie. Ráno o půl páté strhla se krutá bouře, blesky se křižovaly a hromy bylo daleko slyšeti. Blesk sjel do stáji ve dvoře Želeňáku, kdež byli ubytováni dělníci. Budovy nezapálil. Ku pomoci přispěl i sbor nosislavský.

1913.

Letošním rokem oslavil sbor v lichosti své 15. leté výročí svého založení. Za tuto poměrně krátkou dobu se ve sboru vystřídalo hojně změn. Počátkem bylo až 33 činných členů, časem mnozí vystoupili a jiní zase přistoupili. Tři z nich zemřeli. Poslední zemřel

Josef Fiala.

Stál jako zakladatel u kolébky našeho sboru,

devět let byl dobrým velitelem a do posledního času byl předsedou jednoty. Byl to vzdělaný a pokročilý hasič i rolník. Z aktivní vojenské služby odešel co četař, takže za velitele sboru byl téměř předurčen. Slavně jsme jej pohřbili dne 25. ledna 1914 za účasti samého župního předsedy dr. H. Světlíka, za doprovodu jeho i nosislavského sboru, kapely 44. župy, jiných četných funkcionářů a veškerého občanstva z Vel. Němčic.

K požáru byl sbor volán dvakráte. V květnu zničil oheň přední stavení se zásobami píce, zadní stavení se slamou u rolníka Matěje Růžičky čís. 56. S velkým pořižením a s veškerým nasazením sboru byla zachráněna stodola, na kterou šlo požár, jsa podporován větrem, silně doráželi. A také sousední stavení Františka Vinšlíka bylo ohroženo, neboť bylo kryto slamou.

Po druhé hořelo v listopadě v noční době ve stodole u Františka Rujzla v čísle 13. Požár se však více

nerozšířil. Oheň zničil zásoby obilí, které tam měli uloženy podnájemníci Leopold Fiala, Antonín Pich, Jan Škrdla a Jiří Říčička.

Obzvláštního pokroku nečeho nepřinesl. Pořádáno bylo několik mimořádných schůzí a sborových cvičení.

Místních slavností se sbor zúčastnil v plném počtu a lesku.

1914.

Temná věkopamátný rok zůstává zapsán u všech národů světa jako počátek 1. světové války.

Náš sbor provídal odchodem mnohých členů na pole válečné. V tomto roce jsou již raněni: podnášelník Josef Rohrer, hasič Jakub Šošík a Matěj Růžička velmi těžce do kolena.

Od požáru byla obec ušetřena, ale 8. srpna zúčastnil se sbor požáru v Křepicích.

V říjnu vypukla v obci asijská cholera. Byla přinesena některým dovolencem z východní fronty. V obci byla vyhlášena a prováděna nejpřísnější karanténa. Přišli četníci a ošetřovatelský personal. Na „preshausi" proti nové škole byla zřízena infekční nemocnice. Do obce přidělen zkušený lékař odněkud z východu. Vynaloženo veškeré úsilí zabrániti jejímu dalšímu šíření. Přece však skosila 6 obětí, mezi nimi i samého ošetřujícího lékaře.

Na obec v celku a na občany dolehly těžké povinnosti. Nejstatečnější mužské síly odešli z obce k vojsku a nejlepší koně musely jeti s vojenskou přípřeží. Také obilí a dobytek se v hojné míře odevzdávaly.

1915 – 1919.

Světová válka na 4 plná léta přerušila veškeru činnost sboru, takže ani valná hromada nemohla býti pořádána. Mnoho členů bylo roztoulano po širém světě. Přes veškerá strádání a hrozná muka vyšel český národ z této války vítězně. Den převratu sbor oslavil jak se na takový den náleží se všemi členy sboru, kteří t.č. se již šťastně doma nacházeli nebo byli „u zeleného kádru".

Z hasičského sboru na válečném poli zahynuli tito bratří:

L… …epl

Josef Fiala,

Václav Višnovský,

Na následky válečných útrap zemřel náš spolubratr

Filip Mrkvica,

který zemřel těsně na cestě při návratu z vojny.

Václav Flajšinger,

zemřel doma po krasší době na chorobu válkou utrpěnou: Tbc.

V roce 1915 před vánočními svátky vyhořel Jan Loupal v Brodačské ulici, dlouholetý sborový pokladník. Občané byli právě v kostele, když dutou. Pich čís. 61. zavolal do kostela osudné: „Hoří!" Lidé ihned utíkali k ohni. Vyznamenali se hasiči Alois Růžička z čís. 9 a občan Štěpán Fousek. Hlavně jejich pomocí byl zachráněn soused František Doležal.

Ještě ve válce vyhořel z jakési podivné příčiny Karel Višňovský, trubač sboru. Byl tak horlivým trubačem a hasičem, že oheň sám u sebe první zpozoroval, nechal jej plápolati a raději běhal po dědině a troubil vesele „Hoří, hoří!" Shořely úplně střechy stavení, avšak dalšímu rozšíření byla zabráněno.

Dne 27. srpna 1919 dospěl sbor 20 letého trvání. Vzpomínáme s úctou našich zakladatelů a těch členů, kteří nemohli déle s námi býti činnými, ale dosud se mezi nás hlásí, nás podporují a stojí ve všem při nás.

Ale na prvém místě děkujeme všem činným členům, kteří do dneška jako výkonní hasiči bezmódročně a pilně i horlivě plní své povinosti.

Pro budoucí dobu jest potřebí naše řady doplniti a to co nejdříve a nejvíce. Třeba sil mladých a zdatných i zdravých, ježto ze starších členů úplně zdráv není řádný. Je povinosti každého člena, aby získal aspoň jednoho nového člena, aby se naše řady zaplnily a sbor v nové době ne svobodné naší republice zmohutněl a získal si všestranné přízně.

1920.

Poměry se dosti rychle konsolidují. Sbor se omlazuje. Čítá 25 členů činných. Během roku přistoupil Josef Volinger, Jan Vintrlík, František Růžička, Tomáš Šabata, Emanuel Václavík, Tomáš Mrkvica, František Višňovský, Jakub Fiala, Antonín Škoda a Václav Šotnar.

Během roku sbor pořádal více schůzí, v létě pochodová cvičení. K věčnému odpočinku doprovodil přispívající členy, kteří oba zemřeli v mužném věku:

Šimona Nevěděla,
Eduarda Vintrlíka.

„Čest budiž jejich památce!"

1921.

Pokladniční hotovost počátkem roku na vkladní knížce činí 713,75 K při příjmech v minulém roce 2 125 K a výdajích . . . . . 2 685 K.

Janu Loupalovi,

pokladníku, vyslovuje sbor za úspěšné a dlouholeté vedení financí sboru

dík.

Doplňovací volby provedeny aklamací. Zbrojnistrem zvolen Leopold Smejkal, četaři Matěj Růžička a František Fiala, praporečníky Hotový František a Tomáš Šabata.

V republice československé byly rozpuštěny všechny veteránské spolky. Spolek německý měl krásný prapor a věnoval jej hasičskému sboru a jeho členové stali se přispívajícími členy. Prapor opraven a bude užíván při slavnostech místních tak přespolních jak se slušní na řádný hasičský sbor. Slavnostní svěce-

cení se konala v květnu. Byla to opět velkolepá slavnost. Ráno v 5 hodin byl budíček; od 8-9 hod. uvítání hostí; v 10 hodin byla slavné polní kázání, které měl místní vdp. farář P. Alois Vojanec; následovala polní mše svatá na oltáři u domu sl. Novákové Kar. na městečku. Při mši svaté doprovázela zpěv žižkovská hudba, řízená kapelníkem Václavem Strouhalem z Křepic. Po bohoslužbách defilovala 10 has. sborů před hodnostáři. Průvod odešel do hostince „u Růžičků" č. 128. Odpoledne bylo poplachové cvičení na pavské sýpce u kostela. Bylo provedeno velmi obratně. V 5 minutách byla vyprázdněna nádoba vody. Do stříkačky propůjčil koně Matěj Volinger, do lejsky Kar. Samson. V odpolední zábavě u radnice se večer pokračovala v hostinci u Růžičků.

Toho dne ráno bylo dosti zamračeno. Pořadatelé měli těžké hlavy, neboť chvílemi i přeprchalo. Pak se vyjasnilo a návštěva byla hojná. Slavnosti se zúčastnil i velitel 44. župy Dr. H. Svetlík,

obecní zastupitelstvo a veškerá mládež.

Prapor posvětil místní pan farář a kmotřenkou byla paní Marie Růžičková z čís. 128., manželka častaj menovaného Antonína Růžičky. Do žerdi praporu zaklepali hřeby vzácní hosté a pronášeli dojemné proslovy. Paní kmotřenka při této příležitosti věnovala sboru obnos 2.000 Lorun.

Marie Růžičková,

kmotřenka praporu.

Okresní politická správa dala svolení ku veřejnému užívání praporu dne 31. července 1921 čísla 19236/V.

Během roku cvičil sbor kromě jiného se strojem u řeky a v červnu se

zúčastnil hasičské slavnosti v Uherčicích.
V doprovázel sbor našeho starostu obce

Viz str. 194.

František Doležal.

z čís. domu 81.

Smrt mu přivodila neštastná náhoda při kolovém honě. Také neštastná náhoda ukončila život velitele nouslavského sboru Františka Nečase. Byl zabit při kácení stromu. Náš sbor jej doprovodil na poslední cestě. Oběma šlechetným mužům

budiž země lehkou!

Dne 10. února po poledni vypukl požár po poledni na půdě obytného stavení

Jana Lista v Prodačské ulici. Podporoval jej silný vítr a proto se rychle šířil. Sbor byl v čas na místě, ale pro velké podzimní sucho a krutou zimu vládl všeobecný nedostatek vody. Trvalo chvíli, než dojely dva panské potahy a Josef Celnar s vodou. Mráz byl tak tuhý, že stříkačka stále zamrzala a při vší usilovné snaze jen málo se mohla stříkati. Musely se krovy stáhnouti a ostatní ubíti a putýnkami ulíti. Zde nutno poznamenati, že duchapřítomnost je také velmi dobrou hasičskou cností. Málem by bylo došlo k neštěstí. Jeden padající trám zachytil neštastnou náhodou hasiče Josefa Volingera, který byl také toho času jednatelem sboru, shodil jej ze střechy na zem. Vši užasli a čekali, že bude značně pohmožděn. On však ze země vyskočil a šel hasiti bez ošetření dále. Tenkráte se očekávalo, že vyhoří celé pořadí, avšak nestalo se tak vzdor nedostatku vody. Ku pomoci se dostavil sbor nosislavský. Vrátil se však, když uznal, že jej již není zapotřebí. Český sbor ze Židlochovic přijel s novou

nezamrzající stříkačkou, ale i pro toto nové zařízení nemohl stroj jak se máleří pracovati. Do večera byl požár úplně uhašen.

Třetí den na to vypukl požár večer u Františka Franka čís. . na půdě rodinného stavení. Přijel a hasil i sbor nosislavský. Potíže s mrazem a nedostatkem vody se opakovaly ve zvýšené míře, ale přece v krátkém čase byl oheň udušen a dále se nerozšířil

Hospodářství sboru vzrostlo úměrně novým poměrům ve svobodném státě a opět je ctí býti činným hasičem. Ples v lednu 1921 vynesl . . . . . 1.275 K
přispívající členové přispěli . . . . 1.420 K
při svěcení praporu byl příjem . . . . 6.606 K
ples v lednu 1922 vynesl . . . . . 944 K
přispívající členové v roce 1922 . . . . 1.480 K
ženský výbor poskytl subvenci . . . . . 200 K
Celkový příjem činil . . . . 11.725 K

Oprava praporu a stuhy pro praporečníky si vyžádala 2.800 Korun. Po zaplacení výloh uloženo na vkladní knížku hotovost . . . . . 2.514 K.

Na příští rok zvolení lístky noví funkcionáři:

Funkce	Jméno	Č.	Stav
Předseda	Karel Mrkvica		krejčí
místopředs.	Josef Rohrer		rolník
mačelník	Karel Samson		rolník
I. podmačel.	Fraut. Hotový		dozorce
II. podmačel.	Matěj Růžička		rolník
jednatel	Jos. Volinger		rolník
zbrojíř	Em. Václavík		kovář
dozorce a rev.	Aut. Růžička		rolník
výp. pokład.	Jan Vintrlík		rolník
praporečník	Martin Rozek		dělník
praporečník	Tomáš Šabata		rolník
četař	Fraut. Fiala		domkař
četař	Tomáš Mrkvica		domkař
četař	Karel Višňovský		domkař
četař	Vlad. Smetana		redník

Nově přistoupil za činného člena Josef Jančík. Odstupujícímu mačelníkovi Karlu Mrkvicovi

se vzdává dík

za zavedení seznamu všech přispívajících členů a obzvláště za jejich rozmnožení.

1922.

Po tři dny a noci pomáhal sbor houževnatě při ledové katastrofě na řece Švarcavě, jelikož hrozila zátopa celému kraji. Až teprve za pomoci technického oddílu 10. pěš. pluku z Brna dynamitem mohly býti ledové kry potrhány. Třetího dne se kry hnuly a zátopa celého kraje byla zažehnána.

Sbor se zůčastnil s úspěchem okrskového cvičení v Nosislavi, kde získal pochvalu župního předsedy Dr. H. Světlíka za neobyčejně rychlé připravení stroje k ohni. Podobné pochvaly jsme si vydobyli již i v roce 1921 při okrskovém cvičení a letos jsme dokázali, že jsme opět nelenili. Předstihli jsme sbor nosislavský, křepický i nikolčický.

V této době všeobecného uvolnění náboženského cítění, zůstává sbor věren starým náboženským tradicím v obci zakořeněným a nenechává se ovlivňovati pseudopokrokem. Zůčastňuje se nadále církevních úkonů, společně sv. pokání

a sv. přijímání na svátek svatého patrona Floriana, při Božím hrobu, Vzkříšení a o Božím těle. Chceme sloužiti nejen bližnímu, nýbrž i Bohu.

Tohoto roku byl pořízen pomník padlým vojínům naší obce ve světové válce. Byla zvykem, že pomníky byly odhalovány, u nás však byl posvěcen. Sbor se slavnosti účastnil v plném počtu a prospěl tím, že konal při slavnosti službu pořádkové policie, jíž při tak velké účasti obyvatelstva byla nezbytně třeba. Mnohý člen sboru prodělal kus světovou válkou takřka mocných císařů a králů a proto si dovede představiti takového mužáka, který ani nevěděl proč bojuje, ale přece se bil jako lev a umíral nevěda za koho.

K věčnému odpočinku jsme doprovodili bývalého zbrojmistra našeho sboru

Karla Onderlíčka,

přispívajícího členku, zdejší mlynářku a vdovu po obvodním lékaři

Emilii Popelákovou.

Také jsme doprovodili na poslední
cestě choť našeho příkuvce obchodníka
V. Štelzera paní

Štelzerovou.

Sbor objednal 3 nové savice a 20
m nových hadic.

1923.

Čestným členem

sboru byl jmenován místní sedlářský mistr

František Talafant

za obětavost a neúnavnost, jimiž se o sbor velmi zasloužil. Veškeré práce svého oboru vykonává pro sbor úplně zdarma.

Do sboru vstoupili učitelé Rudolf Vošavý a mladý nový učitel Alfons Melichárek, kteří chtějí pracovati ve prospěch hasičské jednoty. Sbor jim přeje, aby byli dlouho zdrávi a čilí i v obci naší spokojení. Až snad jednou odejdou do jiných působišť, aby časem na sbor vzpomněli a jej za vzor dávali.

Konala se pět členských schůzí za účasti téměř všech členů, jedno větší cvičení se strojem u Chaviska a 4 menších se žebří u hasičského skladiště.

2. čestný člen sboru

František Talafant.

narozen 16. října 1877.

Do sboru jsou zavedeni samaritáni. Cvičí se ve zvláštním kurse Rudolf Rézl a Josef Janíček v Hrušovanech. Po zakončení kursu vykonali s úspěchem zkoušku před sborovými delegáty a okresním hejtmanem Richardem Klabalem.

okrskového cvičení v Nikolčicích jsme se zúčastnili bez stroje.

Starší veteráni nám při rozpuštění spolku darovali prapor. Za to jsme jim všem slíbili korporativní účast sboru na jejich pohřbech. Během roku jsme svůj slib čestně splnili. Zemřeli:

Antonín Gazdera,
Cyril Samson,
Dominik Samson.

K věčnému odpočinku jsme je všichni doprovodili.

„Budiž jim země lehkou!“

1924.

Celý rok oslavili jsme veřejným cvičením na radnici

~.~ 25ti leté trvání sboru.

V zimě byl pořádán u Růžičků pěkný ples. Učiněna totiž dohoda, že hasičský ples budeme střídavě pořádáme v radnici a v horní hospodě v čís. 128. Sbor se zúčastnil okrskového cvičení v Křepicích, odkud si přinesl pochvalu. Konal 10 členských schůzí. Zbudoval nové hadice, savice a několik obleků. Při tom má 3000 K na hotovosti, za něž chce zbudovati naviják a hadice, kterých stale chybí. Přistoupilo 6 nových členů vesměs mladíků. Celmar Jan, František Štodr, František Kmoch, Filip Mrkvica, Antonín Rozek, Jan Čermák. Přispívající členové věnovali sboru 1240 K.

Na nové funkční období zvolení tito funkcionáři:

Funkce	Jméno	Č.	Povolání
Předseda	K. Mrkvica		krejčí
místopředs.	Josef Rohrer		rolník
náčelník	Karel Samson	4	rolník
1. podnáčeln.	Matěj Růžička	5	rolník
2. podnáčeln.	Martin Rozek		dělník
jednatel	Rudolf Vlhavý		učitel
vzdělavatel	Karel Višňovský		dělník
míst. pokl.	Jan Vinklík		rolník
zbrojíř	Em. Václavík		kovář
1. praporeč.	Tomáš Šabata		rolník
2. prapor.	Alois Růžička	9	rolník
čel. u lezců	Vlad. Smetana		zedník
čel. u lezců	Josef Jančík		m. mlékárny
čel. na poch.	Jakub Šosík		krejčí
čel. u stroje	Fraus. Fiala		domkař
výbor	Jos. Melichárek	2	učitel
výbor	Rud. Hamerník		obuvník
Dom. výbor	Dom. Samson		rolník

František Doležal,
podnáčelník sboru a starosta naší obce
v roce 1920-21.

Narozen 18 † Zemřel 1921.

1925.

V únoru sbor blahopřál k sňatku svému náčelníkovi Karlu Samsonovi v jeho nové životní dráze s druhou manželkou.

V březnu sehráno divadlo u Růžičků, ale pro nedorozumění mezi členstvem a vzdělavatelem to neklaplo jak mělo.

Konečně zřízen manják hadic, savice a hadice za 2734,70 Kč. Pohoda roku se konal v Brně župní hasičský sjezd s výstavou starých i nových hasičích přístrojů. Při pravoném výboru v Brně jsme zaslali z každého člena příspěvek na režié 21 Kč a 100 Kč na župní hudbu, jež nás při průvodě v Brně vedla. Ze sboru bylo účastno 18 krojovaných bratří v čele se starostou obce Antonínem Růžičkou z čís. 128. Brno stonulo ve slově.

Od 1. ledna 1925 založen hasičský pohřební fond s měsíčním příspěvkem 1 Kč a odškodným pro pozůstalé 1.000 Kč.

Antonín Růžička, starosta obce,
čelný hasičský funcionář.

Sbor se zúčastnil pohřbu přispívajících členů: Zemřeli

František Celnar,
Jan Švarný.

„Dej jim Bůh lehké odpočinutí!"

Vděn národního svátku 28. října byl

sbor ráno na bohoslužbách, pak šel v průvodě k pomníku padlých našich milých bratří a zúčastnil se slzami na jejich počest a památku.

Hospodářství je celkem uspokojivé.

Příjem . . . . . 5.963,60 Kč;

Výdání . . . . . 5144,20 Kč

Zůstává hotovost 816,40 Kč.

Kmenový stav členstva r. 1925.

Poř. čís.	Hodnost	Jméno a příjm.	Rok vstupu d.s.
1.	Předseda	Karel Mrkvica	1907
2.	místopř.	Josef Rohrer	1909
3.	náčelník	Karel Jamson	1899
4.	I. podnáč.	Matěj Růžička	1914
5.	II. podnáč.	Martin Rozek	1899
6.	jednatel	Karel Višňovský	1910
7.	pokladn.	Jan Vinkler	1919
8.	dozorce	Antonín Růžička	1899
9.	zbrojíř	Emanuel Václavík	1919
10.	četař	František Fiala	1899
11.	četař	Jakub Šosík	1909
12.	četař	Vladimír Smetana	1907
13.	četař	Josef Janíček	1922
14.	praporečník	Tomáš Šabata	1919
15.	praporeč.	Alois Růžička	1909
16.	hasič	Jakub Křivánek	1899
17.	hasič	Josef Volinger	1919

Poř. čís.	Hodnost	Jméno a příjmení	Rok vstupu d. sb.
18	hasič	Bohumil Šopf	1921
19	"	Rudolf Rézl	1923
20	"	Filip Mrkvica	1924
21	"	Antonín Štodr	1921
22	"	František Štodr	1924
23	"	Jan Čermák	1924
24	"	Jan Celnar	1924
25	"	František Kunst	1924
26	"	Antonín Rozek	1924
27	"	Petr Furch	1925
28	"	František Višňovský	1919
29	"	František Mrkvica	1925
	výbor	Dominik Samson	
	výbor	Alfons Melichárek	1924
	výbor	Jan Hamerník	
	vzdělavatel	Rudolf Volavý	1924
	pokladník	Jan Šoupal	1899

1926.

V červnu stále přibývala až stoupla voda na řece Švarcavě do takové výše, že spodní konec vesnice, pozemků i lesa byl pod vodou. Myslelo se, že hráze řeky vod neudrží. Proto sbor konal denní i noční hlídky u vody. Řeka byla zničena a pak voda pomalu odpadla.

Veřejné cvičení dne 1. srpna se velmi krásně vydařilo a hasiči jak místní tak i křepičtí a nosislavští si odnesli pochvalu. Cvičení vynesla prý jen 500 K.

K večerní odpočinku sbor doprovodil paní

Antonii Novákovou

a přispívajícího člena

Vaclava Müllera.

Byl to obětavý člověk. Jak uslyšel, že hoří, ihned jako panský šafář vyslal na místo

neštěstí vodu, sám pak uchopil ruční dvoukolovou pumpu a spěchal k požáru.

Dne 29. srpna pohřeb přispívající člen a obecní strážník

Jakub Křivánek.

Dne 16. října 1926 doprovodil sbor svého velkého příznivce

Tomáše Šabatu.

Byl to velmi milý a spravedlivý člověk. V letech 8-11 byl starostou obce a pak předsedou místní školní rady až do své smrti. Zemřel poměrně mlád.

Na svátek Panny Marie v srpnu konalo se svěcení nových zvonů. Byly vezeny na vyzdobeném voze z Horní hospody v průvodu ke kostelu, kde byly posvěceny a při kázání nazpět na věž, při čemž hasiči pomáhali. Staré zvony byly kostelu v první světové válce odebrány na válečné

účely. Po válce je farníci za přispění obce znovuzřídili. Lidé se zapřisahali, že už po druhé jim zvony žádný nesebere, kdyby je měli pod zem skrýti. Avšak souzeno jinak. I tyto zvony byly v roce 1942 zabaveny velkoněmeckou říší, jež nás vzala pod ochranu, zabaveny ve druhé světové válce na vojenské účely. Hlas jejich byl však nahrán na zvukový pás. Byla řečeno, že hlas jejich bude vysílán s gramofonové desky s patřičným sesílením, tošak dosud se nic nestalo, není zatím asi na takové věci času. Maně při vzpomínce na zvony člověku se otírá Vrbova báseň

Plakala babička pro zvony,
plakala pro ně den celý,
každému říkala s bolestí,
jak pěkně vyzváněly.

Plakala, teskníla celý den,
večer si do kouta sedla,
a s vnukem místo pohádek
o zvonech hovor vedla.

Vzpoměla, muži do hrobu,

jak pěkně zněly loni....
Potom si plačky postýskla,
jí že už nezazvoní.....

Used jsem k babičce na postel,
bílé ji pohladil vlasy,
a řekl: „Babičko, neplačte,
zas přijdou lepší časy!"
„N
„Neplačte, babičko, pro zvony,
tisíc let ještě žíti chceme,
a že nám zvony zebrali,
proto snad neumřeme!"

„Neplačte, babičko, neplačte!"
řekl jsem chvícíma rtoma,
„i když nám zvony sebrali,
srdce nám nechali doma!"

„Srdce je lepší než sám zvon,
srdce je z tvrdšího kovu,
a to nám, babičko, věřte mi,
zazvoní k životu znovu!"

Již za první světové války zapomě-

lo se dávati císaři, jen co mu patří, ale s ochotou se mu dávalo i to, co Bohu ke cti ustanoveno bylo, ovšem proti vůli našeho lidu. Osud zvonů, poslů míru, byl velmi neštastný. Byly roztaveny na kanony. Co zloba lidská všechno nedovedla.

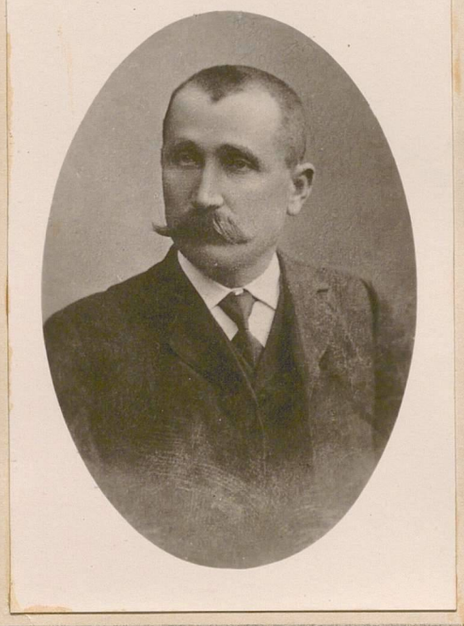

Tomáš Šabata, starosta.

Byl pořádán hasičský ples, ale nevydařil se ani společensky ani finančně. Zde nutno podotknouti, že hasičské plesy bývaly událostí v obci a dostaveníčkem všech vrstev obyvatelstva. Celkem bylo pořádáno šest cvičení pořadových, osm cvičení se strojem

a 10 cvičení praktických.

Pokladna má 1026,60 na hotovosti a 804,93 K na vkladní knížce v záložně. Zakoupen 1 podíl Hasičského domu v Brně za 100 Korun.

1927.

Pořádán obvyklý ples a divadelní představení bez finančního zisku. Vysvětluji to tím, že v této době kvete v obci i ve státě politické stranictví. Dříve býval v obci jen anebo téměř jen hasičský ples. Nyní se pořádá také agrarní ples, národně socialistický ples, lidový, orelský a sokolský, někdy ještě i sportovní. A to je i na dobré poměry, které v republice v této době vládly, trochu mnoho. Také je zvykem, že každá strana má pevný kádr svých straníků a Ti se pevně drží jen své strany. Byl to zjev nezdravý a způsobil národu mnoho utrpení v pozdější době.

Na poslední cestě jsme doprovodili 20 února župního praporečníka

Flodra z Přísnotic.

Dále matku chotě kmotřenky naší střikačky paní

Kitzlerovou

a přispívající členku

Rosalii Křivankovou.

„Odpočiňte v pokoji!"

V lednu byla mimořádná valná hromada za přítomnosti všech členů. Přečteny a schváleny nové stanovy vydané Moravskou ženskou jednotou hasičskou. Sbor přistupuje za člena hasičské pohřební pokladny a příspěvek za činné členy bude hrazen z příjmů sboru a přispívající členové si zaplatí příspěvek sami.

Dne 16. dubna přistoupil do sboru Jakub Vintrlík.

Proveden opět volby činovníků na příští období: Předsedou Karel Mrkvica, místopředsedou opět Josef Rohrer, máček. Karel Samson, 1. podmáčelník Matěj Růžička, 2. podmáčelník Martin Rozek, jednat.

Karel Višnovský, pokladníky Jan Loupal a Jan Vinšrlík, praporečníky Petr Fürch a Jan Čermák, četaři Fraus. Fiala, Vladimír Smetana, Jakub Šošík a Josef Janíček, zbrojířem Augustin Neubauer. Do výboru vyslání Dominik Samson, Jan Hamerník a František Sbraka, vzdělavatelem zvolen Jan Komosný, řídící učitel.

Ze sboru odchází pro změnu místa pobytu Antonín Rozek. Nově přistupují Augustin Neubauer, František Novák, František Šopf a Karel Skrepl.

Příjem činil . . . . . 3192,60 K,
Vydání . . . . . 1683,40 K.
Jeví se tudíž hotovost . . 2826,20 K.

V srpnu byl v Hlušovanech sjezd hasičstva župy 44. a 26. za účasti spolubratří z župy německé.

Koncem května hořelo v Nosislavi. Koně do stříkačky půjčil Ladislav Kuthan, zdejší nájemce dvora. Požár byl místním sborem lokalisován.

Dne 14. srpna skočilo Antonínu Samsonovi čís. 15 prase do studny v zahradě. Při vytahování prase v nehluboké studni

rozvířilo bahenní plyny, které Samsona otrávili tak, že zůstal bezvědomí ve studni. Hasiči mu nemohli bez masky pomoci. Vypumpovali nejdříve ze studny vodu a pak jej mrtvého z nehluboké studny vytáhli. Obecní zastupitelstvo ihned přislíbilo pořiditi sboru masky proti bahenním plynům.

1928.

Provedeno 10 praktických cvičení se strojem a 3 pochodová cvičení. Zemřel nezapomenutelný pracovník zemské jednoty hasičské

Karel Vozáb.

I naši někteří členové se zúčastnili jeho pohřbu.

Tento rok byl jubilejním rokem. Republika československá oslavila své 10ti leté trvání krásnou a velkou výstavou soudobé kultury v Brně. Každá neděle byla vyhrazena některému většímu spolku nebo organisaci. A tak také jedna neděle připadla hasičům. Byla to ohromná manifestace mladých junáckých sil hasičských.

V době žňové měli členové sboru denně požární hlídky. Také prapor již stářím utrpěl, proto byl letos opraven.

z okrskového cvičení v Nikolčicích odvezli jsme si pochvalu. Župní valnou hromadu obeslali jsme obvyklou deputací. Vzdělavatel uspořádal dvě kulturní přednášky. V našem městečku sešli se také samaritáni celého okrsku a podali návrh na zřízení samaritánského dozorce pro celý náš okrsek.

Nový zbrojíř Augustin Kubauer sdělil, že ničeho nepřijme za čištění stříkačky a že práce pro hasičstvo koná rád bezplatně.

Dne 28. října se konala oslava národního svátku. Hasiči s obecním zastupitelstvem, škola a veškeré občanstvo šlo průvodem osadou kolem a u pomníku padlých hrdinů byla vzpomenuta všech chrabrých našich bratří, kteří padli za cizí zájmy. Potom šlo se průvodem ke škole, kde byla odhalena plaketa presidenta T. G. Masaryka, jež byla na paměť jeho zásluh o národní svobodu upevněna v průčelí školní budovy nad vchodem.

Dne 12. srpna byla hrozná bouře. V obecním hostinci byly právě malé hody. Za této velmi špatné pohody vypukl požár v sousedních Uherčicích. Žádnému se stau v tomto psím počasí nechtělo. A pak byly „malé hody." Povinost a kázeň však zvítězily. Sehnaly se koně, a hasiči v této nepohodě přes vyjeli do Uherčic. Když tam přijeli, oheň byl však již lokalisován.

Jednota se zůčastnila pohřbu přispívajících členů a příznivců hasičů. V tomto roce zemřeli:

Stanislav Růžička,
Josef Mrkvica,
Jan Neuman.

Vcelku se přijalo . . . . 3.800,30 K,
vydalo se . . . . . 3.095,56 K;
Hotovost jest . . . . . 704,74 K.

Ondřej Novotňák

Antonín Rozek,
† 1935.

1929.

V letní době byla vykonána několik cvičení se strojem a se sekyrkami, jež byla přípravou k místnímu veřejnému cvičení, které byla uspořádána na oslavu

30. let trvání sboru.

Veřejného cvičení zúčastnily se deputace všech sousedních sborů župy 44, když přišli i hosté z 26. župy a navštívilo nás i několik členů německé hasičské župy čís. 2. z německé sousední obce Starovic. Také my jim nezapomeneme tuto návštěvu oplatit. Při slavnosti vzpomenuto starosty m. sb. Matěje Fleišingra, řídícího učitele Fr. Kocmana, rolníka a byv. starosty obce a náčelníka i předsedy sboru Josefa Fialy, strojvedoucího zdejšího válcového mlýna Jana Loupala. Také mezi ně patří

rolník a bývalý starosta obce Jan Fiala. Tito mužové stáli před 30ti lety u kolébky našeho sboru a také mu byli náporovci, aby se snáze dostal z dětských nemocí.

Jan Fiala,
starosta obce, zakladatel hasičského sboru a jeho býv. čelný funkcionář.

Od roku 1922 až do roku 1929 byli jsme v celku uchráněni ohně. Až teprve za sedm let ozvala se hasičská trubka 14. září. Hořela stodola Karla

Višnovského. Jeho chovanec Pospíšil neopatrností při dětské hře s nožem a zápalkami způsobil požár. Majiteli shořela nová stodola naložená slamou a nějaké hospodářské nářadí. Také hasiči z Nosislavi přispěchali na pomoc s novou motorovou stříkačkou. První lezec Vladimír Smetana stal na zdi hořící stodoly a v ruce držel žárnici. Nemal ještě tlaku síly motorové stříkačky a prasknot ohně přeslechl signal k hašení. Jakmile voda tlačená motorovou stříkačkou dorazila k otvoru žárnice, byl i s hadicí stržen do hořící stodoly, naplněné doutnající žhavou slámou. Než však byla přikročeno k jeho záchraně, sám mrštně z ohně vyskočil a kromě menších popálenin na ruckou, vyvázl bez zranění, a sám pokračoval dále v řízení žárnice. Hasičům vrchní se zamlouvala nosislavská motorová stříkačka.

Z bezdůvodné příčiny vystoupil ze sboru Rudolf Rézl a členskou schůzí byl vyloučen pro machinace se

při hasičské slavnosti. Rovněž byl vyloučen jednomyslným usnesením sboru hasič a bývalý jednatel Karel Višňovský. Byly to jednak jeho věci soukromé, ale velmi nepěkně posuzované obyvatelstvem a pak podezření o oddůvodněné z dívčího se chování jeho k manželce jednoho bratra hasiče. Pod jeho vlivem byl tehdy hasič Vladimír Smetana, který vystoupil sám bez příčiny. Zůstalo 27 činných členů.

Dne 14. prosince jednota slavnostně pohřbila svého obětavého člena četaře Josefa Janíčka z čís. 319

Josef Janíček

Zemřelí přispívající členové sboru

Šimon Novák,
Jan Zajíc .

Posledně jmenovaný patřil mezi první hasiče a byl také prvním zbrojířem sboru při staré stříkačce. Byl to dobrý a zasloužilý hasičský pracovník.

Jako delegáti na župní valnou hromadu byli navrženi hasiči Jan Böhm, Matěj Růžička, Tomáš Šabata a František Mrkvica.

Činnost sboru byla v celku normální, účast na schůzích a cvičeních byla uspokojivá. Za činného člena přistoupil František Straka.

Zdá se, že se hospodařilo dobře. Je hotovost 1490,60 K. Příležitostných a nákladných událostí je nedostatek.

1930.

Župní předsednictvo provedlo revisi sboru. Vše nalezeno v pořádku a doporučeno zavedení požárního deníku, nové inventární knihy a mapy obce s označením studní a zásob vody.

Zemřeli dva přispívající členové:

Marcelín Celnar,
Matěj Švarný.

Na cestě k věčnému odpočinku jsme je oba všichni společně doprovodili.

„Čest jejich památce!"

Dne 6. a 7. března zúčastnil se sbor oslav 80. narození prvního presidenta českosl. republiky

T. G. Masaryka.

V oslavách bylo pokračováno 9. března v Židlochovicích - Hasičská župa čís. 44. konala generální přehlídku všech sborů i se stro-ji. Účastnilo se 23 činných členů. Všichni si odnášeli nezapomenutelné dojmy o národní síle a českém nadšení hasičstva.

25. března vyslána pěticlenná delegace na župní valnou hromadu do Židlochovic.

Večerní zúčastnila se delegace 12 mužů hasičského dne v Židlochovicích.

Ve žňové době konány požární hlídky po dobu jednoho měsíce.

Dne 28. září konal sbor veřejné poplachové cvičení za součinosti nosislavského sboru. Na slavnosti krásně promluvil hasičský spisovatel Bohumil Šťastný, řídící učitel za Poříčovic, takto vzdělavatel 16. hasičské župy. K proslovu se připojil hasičský příznivec a starosta obce Antonín Richtr a posléze náčelník sboru Karel Samson. Při slavnosti byli

dekorováni medajlemi

a náčelník našeho sboru Karel Samson

obdržel diplom

čestného členství župy has. č. 44.

Dr. Hynka Světlíka; za mimořadné hasičské a samaritské služby ještě

čestný diplom sboru

a za třicetiletou hasičskou činost obdržel

stříbrnou medajli.

Karel Samson,

náčelník sboru 19 — 19

Při valné hromadě sboru 1. února 1931 byl jmenován aklamací

čestným náčelníkem sboru.

Ant. Richtr
starosta obce
v roce 1928/31.

Při [illegible] znamenání za:

30 letou hasičskou činnost:

Antonín Růžička,
Martin Rozek —,
Jan Loupal —,
Jakub Křivánek,
František Fiala.

20 letou hasičskou činnost:

Alois Růžička,
Josef Rohrer,
Jakub Šosík.

Na podzim při velké vodě hasiči hlídkovali po pět nocí. Hrozila průtrž hráze a velká zátopa celého okolí.

Svátek státní samostatnosti oslaven dopoledne službami božími a odpoledne účastí na české akademii.

Jednota se zúčastnila 13 členou deputací okrskového cvičení v Nikolčicích a v září velké slavnosti hustopečského kraje, otevření reálného gymnasia v Hustopečích.

Během roku pořádáno 12 členských schůzí a 3 vzdělávací. 30. listopadu byl ponáčelník a podnáčelník v župní škole v Židlochovicích.

Hospodářství byla uspokojivé:

Příjem . . . . . 3.392,60 Kč,
Vydání . . . . . 2,030,40 K,
Zisk . . . . . 1.362,20 K.

Na spořitelní knížce je uložena 2.832,76 K, takže hotovost k 1. únoru 1931 činí 4.194,96 K.

Na další tři léta provedeny volby funkcionářů:

Hodnost	Jméno a příjmení
Předseda	Karel Samson
výbor:	Karel Mrkvica
	Josef Rohrer
	František Okáč
	J. Hamerník
	Jakub Frank
náčelník	Matěj Růžička
1. podnáčelník	Jakub Šosík
2. podnáčelník	František Fiala
četař u lezců	Alois Růžička
četař u stroje	Emanuel Václavík
četař u sanity	Jakub Vintrlík
zbrojmistrem	Augustin Neubauer

Od roku 1899 používal sbor až do letoška původních prvotních stanov. Župa navrhla a žádala zavedení pružnějších stanov a také je vypracovala a dala vytisknout. Stanovy byly prodebatovány, vysvětleny a zaslány pak zemskému úřadu

v Brně. Pěn 19. května 1931 pod číslem 17.412/IV-13/31 právní trvání tohoto spolku dle znění stanov ve smyslu §9 zákona ze dne 15. listopadu 1867, ř. z. č. 134, osvědčil.

Matěj Růžička,
náčelník sboru 1931.

Vyskytly se obavy majitelů přípřeží do hasičských potahů a stříkačky, že se může přihodit neštěstí a oni koně pozbudou a za chodu utrpí tak oni, případně sbor, velkou škodu. Proto bylo pojistné z 8 tisíc K na 12 tisíc K zvýšeno, aby se žádný nebával, že přijde o koně i o peníze. Za činného člena se přihlásil Jan Böhm,

stolař a za přispívajícího člena učitel František Okáč.

Divadelní kroužek
hasičské jednoty ve Vel. Němčicích.

1931.

Letošním rokem již i v našem státě klepe světová krise hospodářská na dveře a nezaměstnanosti houfně přibývá. V důsledku toho byly omezeny jak domácí tak i přespolní slavnosti a cvičení.

K věčnému odpočinku jsme doprovodili jednoho z prvních členů sboru našeho

Jakuba Křivánka.

Zemřel 6. února; byl majitelem medaile za 30 letou činost ve sboru. Dne 23. dubna zemřel náš dlouholetý pokladník, který stal u kolébky našeho sboru

Jan Loupal.

Byl odměněn čestným diplomem a medailí za 30 letou činost ve sboru. Při jeho pohřbu

se ukázalo jak byl mezi námi vážen. Dostavilo se mnoho bratří hasičů z Nosislavi, Křepic, Nikolčic i ze sousední župy 26. z Uherčic.

V Židlochovicích zemřel 1. března čestný člen župy

Matouš Tesařík,

bývalý řídící učitel v.v. z Brodčic, t. č. bytem v Židlochovicích. Sbor se zúčastnil jeho pohřbu.

Jakub Křivánek.

Naše obec byla opět letošního roku uchráněna požáru, ale 9. května pomáhal sbor při

požáru v Nosislavi. Hořela stodola Samsonové u silnice.

Obec zakoupila sboru 4 ssavice. Vzdělavatel František Okáč, učitel, odešel na nové působiště do Ledec. Vzdělavatelem zvolen podnáčelník Jakub Šosík. Během roku vystoupil následkem stáří a ohluchnutí Antonín Štodr a František Straka.

Jan Loupal.

Sbor pořádal dvě výborové schůze a 11 členských. Ve žních byly konány po 4 neděle žnové hlídky u velké vody. Uspořádána 4 cvičení se strojem a 2 cvičení pochodová.

V březnu vyslán jako delegát na župní valnou hromadu náčelník Mat. Říčička, podnáčelníci Jakub Šosík a František Fiala, jednatel Tomáš Sabata. Do župní školy vyslán podnáč. Jakub Šosík a četař Alvis Říčička. V červnu přijel na letní pobyt do židlochovského zámku pan president T. G. Masaryk. Sbor se zúčastnil uvítání v Hrušovanech. Pan president odjel autem do Židlochovic. Dále se sbor zúčastnil založení českého sboru v Pohořelicích a letecké propagační slavnosti v Hustopečích.

Při oslavě naší samostatnosti 28. října se sbor zúčastnil korporativně služeb Božích a vzpomínky u pomníku padlých.

V pokladně zbyla jen 84,40 K na běžná vydání. Na knížce má úspory z minulých let 2.896,35 Kč.

1932.

K věčnému odpočinku jsme vyprovodili dlouholetého přispívajícího člena

Jana Růžičku

čís. 72., který zemřel 16. července 1932.

Činných členů je 23, nikdo nezemřel, nevystoupil, ale také nepřistoupil. Každý člen obdržel stanovy, které při vystoupení jest povinen v pořádku vrátit.

Dvakráte hořelo. První požár byl u Martina Gromuse, kde vyhořela obytné stavení. Svědomitou prací našeho sboru a některých občanů bylo další šíření požáru zamezeno a soused Jana Mrkvica zachráněn. Kočí od velkostatku Jan Řeřicha, brzy dovezl k požáru lejtu vody, jež na konci tomto je nedostatek.

Druhý požár byl 18. června

zrána u Martina Furcha č. za hospodou. Hořela obytné stavení, jež dosud byla kryta slamou. Brzy byla celá střecha v jednom plamení - hasičům se však zachvatné práce dařily a rozšíření požáru zabránili. K požáru též přijeli hasičské sbory z Nosislavi a z Hrušovan. Při požáru však pomáhati nemusely, neboť nehrozilo další nebezpečí. K požáru brzy dovezli vodu Antonín Říčka a panský kočí Josef Křišpín. V obou březských studních byla 4. č. málo vody.

Dne 6. února župní vz. dělavatel Jaroslav Říž přednášel se světelnými obrazy o obecním hospodářství o tuberkulose, škůdci lidstva. V květnu se účastnila delegace 12 členů krajského sjezdu v Hustopečích a poplachového cvičení v Křepicích. V červnu jsme sami pořádali poplachové cvičení a samaritské cvičení před a na obecní radnici.

Účast byla hojná a po cvičení promluvil František Císař, řídící učitel v.v. ze Židlochovic o významu hasičstva v dnešní době.

J. Vintrlík

F. Novák

Šopf F.

S. Růžičková

Samsonová B.

M. Višňovská

E. Vintrlíková

Naši první samaritáni.

Ve žních se konaly žňové požární hlídky. Během roku pořádáno 10 členských a 2 výborové schůze. Od nynější doby i jednání členských schůzí se budou protokolovati. Ples se nepořádal, aby naši členové a příznivci nebyli finančně obtěžováni.

Hotovost i s činže žní na vkladní

knížce 3.327,60 Kč. Pokladnu si vede předseda sboru Karel Samson sám. Na běžná vydání má hotovost 437,55 Kč.

Sbor se zúčastnil slavnosti oslavy národního svátku již ustáleným a obvyklým způsobem a všech místních slavností církevních dle zvyku a možnosti korporativně.

1933.

V roce 1933 dne 29. ledna v pozdních večerních hodinách volala hasičská trubka bližnímu ku pomoci. U Vincence Urbánka č. 318 hořela zadní stavení. Požár byl v čas hlášen, za chvilku přijeli hasiči se stříkačkou a za pomoci občanů byla škoda požárem zabráněna.

Dne 6. a 7. února konali jsme hlídku u velké vody. V suché zimě utvořil se na řece Svratce silný led, jenž při plných březích vody se nastavěl tak, že zamezoval a zmenšoval odtok vody. Voda v řece náhle stoupla a ohrožovala pole, les i městečko. Přijeli i žižkovské brněnské vojenské posádky s dynamitem a trhali silné ledy. Ledy sice trošku praskaly, ale byla zřejmé, že veškerá námaha je marná a že pomoc musí přijíti z hůry, jinak bude s celým okolím velmi zle. a skutečně. K večeru ledy samy se daly do pohy-

bu a nebezpečí tím minulo.

Aby si sbor mohl zakoupiti samostatně a na jiných nezávisle ochotnické představení a v zimních měsících působiti i kulturně, pořídil si letos nové jeviště. Kulisy a ostatní nezbytné rekvisity namaloval malíř Jan Flájek z Nosislavi, práce stolařské pořídil členu sboru Jan Böhm, místní stolařský mistr a práce zámečnické Augustin Neubauer, mistr zámečnický, který veškeré práce i materiál sboru daroval.

Sbor zakoupil jednu berlovku, rozehřívací lampu, pro sestry samaritské stráže čtyři plášťě, čtyři torbičky na obvazy a skládací nosítka.

Byla zahrána se zdarem tři divadelní představení a to: 9. dubna „Sbujc Mosal", 26. listopadu „Utrpením ku štěstí" a 14. ledna „Mistr šidla."

Za členky samaritské služby se letos přihlásily Jenofka Vintrlíková, Mar.

Višnovská čís. 127. Božena Samsonová a Miroslava Růžičková, později provdaná za Karla Rohrera.

Za činné členy byli přijati: Karel Samson mb., Karel Růžička, Jan Rézl a František Vinšrlík. Za přispívajícího člena se přihlásil Albín Seda, úředník okresního úřadu v Hustopečích.

Místních slavností sbor nepořádal, přespolě se zúčastnil župního sjezdu v Rajhradě na oslavu 50. letého trvání tamějšího sboru. Okrskového cvičení ve Vranovicích se zúčastnila 17 činných členů.

Ve zimě konány zimní požárové hlídky. V zimě, počínaje dnem 4. listopadem, byla zimní škola a to první a třetí sobotu v měsíci.

Jednota odebírala povinné časopisy a účastnila se všech státních i církevních slavností, jakož i delegací župní valné hromady. V konečné pokladní uzávěrce je hotovost 2.068,50 Kč.

Při řádné valné hromadě provedeny volby na další tříleté období a to jednak lístky, jednak aklamací:

Hodnost	Jméno a příjm.
Předseda	Karel Samson
místopředseda	Antonín Růžička
do výboru:	Jakub Franke
	Dominik Samson.
	Bedřich Bartoš
	Antonín Straka
	Ladislav Odehnal
jednatel	Tomáš Šabaka
vzdělavatelem	Jakub Šoušek
pokladník	Antonín Straka
náčelníkem	Matěj Růžička
1. podnáčelník	Alois Růžička
2. podnáčelník	František Urkvica
Četaři:	František Stodr
	Bohumil Sopf
četařem m. samar.	Jakub Vintrlík
zbrojířem	Augus. Veinbauer
praporečníci:	Filip Urkvica
rozsupcem	Franc. Vintrlík
trubačem	Jan Böhm.

Matěj Růžička,
velitel sboru.

1934.

Tohoto léta jest obec ušetřena požáru. Přes pole pomáhal sbor dne 6. a 13. října i se stříkačkou v Nosislavě. Sbor čítá 27 činných členů. Ze sboru vystoupil Jan Vintrlík a za člena přijat Rudolf Kopeček, který již byl činným členem v Nosislavi a do Vel. Němčic se přiženil. Nosislavský sbor mu vystavil pěkné vysvědčení a proto byl ihned přijat za činného člena bez čekací lhůty.

Funkcionáři se zúčastnili dne 22. dubna řádné valné hromady v Židlochovicích. Oslavy 30. letého trvání sboru v Křepicích se zúčastnilo 20 činných členů. Dne 17. června se sbor zúčastnil slavnosti 35. letého trvání hasičského sboru v Nosislavi. Dne 24. června sám pořádal místní

veřejné cvičení před obecní radnicí. Zúčastnilo se ho mnoho místních občanů a mnoha přespolních hasičů: v počtu 102 členů a 14 sester hasiček. Při této slavnosti byl vyznamenaným náčelník sboru Matěj Růžička

medajlí za 20. letou has. činost.

V červenci započaly různé hlídky a trvaly po celou dobu žní. V obecní radnici byla sehrána 2 divadla: v únoru „Když služebnictvo stávkuje" a v březnu „Námořníkův sen." V lednu byl uspořádán na radnici (obecním hostinci) hasičský ples.

Dne 4. listopadu pořádal pátý okrsek ve Vel. Němčicích v Lidovém domě přátelský večírek k uctění 60 tých narození okrskového náčelníka Karla Samsona, předsedy. Při této příležitosti mu okrsek věnoval „Upomínkový diplom". Přesto, že slavnost byla velmi zdařilá,

nezúčastnili se jí někteří členové na znamení protestu. Jelikož důvody, které k tomu měly se stanou během doby bezvýznamnými, ani my se v nich nebudeme šíře rozepisovati.

K věčnému odpočinku sbor vyprovodil svého přispívajícího člena

Jana Mrkvicu.

„Odpočívej v pokoji!"

Obec postavila sboru na štíté obecní radnice tak zvaný stožiar na sušení hadic obnosem kolem 1.000 Kč.

jedna e

Josef Volinger,

jednatel sboru a starosta obce

1935.

Po stránce požárové byl tento rok příznivý. Pomáhali jsme při menším požáru u Josefa Janka čís. 5., kde se od lampy neb od kotla vznítily vepřové chlívky u zdi souseda Jakuba Hrušky č. 6. Bylo štěstím, že požár byl v čas zpozorován a za pomoci hasičů i občanů lokalisován.

Od veřejných slavností byla sice upuštěno, poněvadž v minulém roce pořádal sbor místní veřejné cvičení, ale přesto dne 6. března 1935 oslavil důstojným způsobem památku

85.
narozenin našeho prvního prezidenta
T. G. Masaryka.

V šest hodin večer sešli se bratři hasiči v hasičském skladišti, odkud odešli k obecní radnici, kde je již očekávalo mnoho občanstva. Po nástupu a seřazení všech ubíral se průvod počtem asi jedenácti set osob městečkem po silnici k horní hospodě, kde odbočil směrem k východu k místnímu hřbitovu, kde na Pinkové cestě již byla připravena hranice dříví a zapálena. Když hranice vzplála, přečetl jednatel Tomáš Šabata manifest, které vydal na všechny sbory celé československé republiky „Svaz československého hasičstva v Praze:"

Bratři!

Je aktem neskonalé vděčnosti a úcty dnešní počin Svazu československého hasičstva. Počin, jehož mohutností a spontánností projevu chceme zmarnačiti velikost oběti.

mí postavy našich nových dějin

Otce Osvoboditele

prvního presidenta našeho svobodného státu T. G. Masaryka.

Od podkarpatoruských polonin do nejzápadnějších končin Českého lesa vzplály v této chvíli najednou oslavné ohně na počest novodobého národního hrdiny, legendárního starce, apoštola opravdové demokracie, aby k jeho 85. letým narozeninám bylo námi hasiči pověděno celému národu, ba co díme, celému světu, jak jej milujeme. Jako tyto hořící hranice zevně ukazují naši úctu, tak v našich hrudích hoří srdce plná lásky vděčných dětí k drahému tatíčkovi.

V tomto okamžiku mluvčí velikého hasičského bratrstva podávají v tichých Lánech do jeho rukou projev věrné od-

danosti.

Dnešní ohňový signal dává znamení všem, když jej vidí, že čsl. hasičstvo stojí v činné službě svého národa, stojí jako jeho věrná stráž připravena po boku obránců vlasti k hájení svého domova a nejdražšího statku celého národa: demokratické svobody, kterou nám vrátil T. G. Masaryk.

Ano, my hasiči stojíme nevchvějně za Masarykem a ze srdce přejeme ve slavný předvečer historického dne prvnímu občanu svého státu a i síly a zdraví!

My Čechoslováci, nikdy ani v dobách těžkých, nechceme naříkati na nepřízeň Osudu, protože to největší štěstí, jež nám dáti mohl do vínku naší samostatnosti, to nám bylo dáno již tím, že u kormidla naší státní lodi v dobách těžkých bouří stál starý zkušený a osvědčený lodivod, aby ji uvedl přes úskalí do tichých klidných

vod.

Požehnaná buď drahá hlava jeho a moudrost tryskající ze zřídla duše jeho dej klid a mír lidu, jejž jako biblický Josue převedl do země tří set letých nadějí, do země svým předchůdcům Janem Amosem lidu zaslíbené!...

Nechť žije naše československá republika!

Nechť žije Osvoboditel naroda T. G. Masaryk!

Na zdar!

Zapěním státní hymny krásná slavnost zakončena.

K věčnému odpočinku jsme tohoto roku vyprovodili více přispívajících i činných členů. Dne 28. března zemřel

| Jan Klimeš,

1. dubna zemřel

| Jakub Pich,

Dne 31. července zemřel jeden z prvních činných hasičů, bývalý náčelníka a předseda sboru

Karel Mrkvica.

Zemřel náhle, byv ranním mrtvicí při plném zdraví a zdánlivé svěžesti.

Dne 3. září zemřel

Josef Mrkvica,

Dne 13. září zemřela přispívající členka

Anna Bukáčková.

Dne 9. října jsme pochovali našeho velkého příznivce a přispívajícího člena, hostinského a řezníka na obecní radnici

Rochuse Böhma.

Zemřel v nejlepším věku 44 let.

„Odpočívejte v pokoji!"

Činovníci z dramatického odboru sboru navštěvovali v Hustopečích režisérský kurs po tři neděle. Načerpali tam zkušenosti, které mohli pak uplatnit na domácím jevišti. Sehráli dvě divadla: 24. března „Granátky" a 22. prosince „Ohni zmar!" Dne 5. ledna pořádán

obvyklý ples na radnici.

Plná účast sboru se projevila při všech každoročních slavnostech jak veřejných tak i církevních.

Počátek roku se již počínala stahovati mračna na mezinárodním obzoru a nebylo již tajemstvím, že budeme zatažení proti své vůli do nové světové války. Každý cítil, že svět tak dále zůstati nemůže a že nový světový řád se zrodí, jako vše, z krve. Byly pořádány první přednášky o protileteckě ochraně a o ochraně proti plynovým útokům. V napajedlích zařízena velká továrna na plynové masky. První přednáška pro hasiče byla v Zlíně-chovicích a delegáti předneseli referáty o ní na výborové schůzi. Představy o leteckých útocích byly dosti vzdáleny skutečnostem.

Samaritská četa poskytla první pomoc celkem ve 20 případech.

Sabata Tomáš již při volbách oznámil, že funkci jednatele bere pouze na jeden rok a také po uplynutí této

na tuto funkci resignoval. Novým jednatelem zvolen František Štodk. Vzdělavatel Jakub Šošík resignoval a místo něho zvolen Antonín Straka. Avšak ani tento tuto funkci nezastával. Byl současně i pokladníkem sboru. V této době provádí revise sborového hospodářství komise složená z funkcionářů jiných sborů našeho okrsku, jakož naopak zase náš náčelník příkladně prováděl revisi hospodářství sboru v Nikolčicích. Při revisi vytkl tamním funkcionářům, že náležitě nepěstují slušný příspěvek obce hasičstvu, což se tamních pánů nemile dotklo. Náčelník Nikolčický přišel na revisi do Němčic a k své velké radosti zjistil, že Němčice hasičům nepřispěli ničím a také to náčelníkovi K. Samsonovi vytkl. Tento však věděl, že obec věnovala sboru 500 Kč. Pokladník A. Straka tvrdil, že obnos opomněl zapsati. Náčelník mu pokladnu odňal a pokladník na funkce resignoval a ze sboru vystoupil.

A tak v doplňovací volbě zvolen na konec František Mrkvica, dobrý divadelní ochotník, režisér a také čelný funkcionář sboru a horlivý i příčinlivý hasič.

František Mrkvica,
1. podnáčelník a čelný hasič. pracovník.

Nově se do sboru přihlásili Václav Růžička a Matěj Růžička. Oba byli přijati jako čekatelé členství.

1936.

Děkujeme Pánu Bohu, že naše obec byla uchráněna od zhoubného požáru. Proto však sbor nelelkil a konal svoji povinost. Pilně cvičil se strojem i konal cvičení pochodová, hlavně v měsíci květnu: 3 krát se strojem a 2 cvičení pochodová. Dne 5. července bylo o 3. hod. ráno poplachové cvičení se stříkačkou, jež provedeno bezvadně. Přihlížel mu starosta obce Josef Volinger a uznal, že hasičský sbor je dobře nacvičen.

Od 12. července do 6. srpna konány svědomitě noční žňové hlídky.

Dne 7. března oslavil sbor opět důstojně narozeniny našeho nezapomenutelného prvního presidenta republiky

T. G. Masaryka,

bohužel, aniž jsme to tušili, již naposled — pod heslem Masarykova vatra. Sbor sešel se o 18 hodinách u hasičského skladiště, odkud pochodoval k radnici, kde byl již shromážděn celý obecní výbor v čele se starostou obce Josefem Volinger em. Průvod s hudbou ubíral se Horní ulicí, kde se stočil na Masarykovu ulici (Brněnskou) a šel směrem k Hlubočkám. Za hřbitovem odbočil na východ na Psinkovou cestu. Ve 20 hodin vzplála hranice. Oslavnou řeč proměnil učitel Antonín Cholupa, po něm starosta obce navrhl, abychom každý rok tento svátek podobně oslavovali. Avšak nejvyšší Velitel dopustil, že dalších narozenin se již pan president Masaryk nedočkal. Zemřel dne 14. září 1937. Nad jeho rakví ztuchlil celý národ v předtuše nedobrého osudu a zlých časů.

T. G. Masaryk.

Dne 14. června zúčastnil se
sbor uvítání

druhého presidenta

naší druhé československé republiky

Dra Edvarda Beneše

v Židlochovicích. Pan president k nám přijel i se svojí vzácnou choti Hanou po prvé ve funkci presidenta. Podnikl několik výletů do okolí, z nichž nejtriumfálnější byl s nápisem „po stopách presidenta Osvoboditele". Kromě českých známých krajů ze života prvního presidenta navštívil i kraje německé pod Palavou a všude bez rozdílu byl vítán s velkým nadšením.

Byla to velká slavnost nejen samého
židlochovicka, nýbrž také celého
brněnska.

V prosinci sehrál sbor divadelní
představení pod názvem „Potkalo ji
štěstí" dle stejnojmené povídky od
Václava Klosmáka. Hrálo se
v obecním hostinci na radnici.

Dne 4. září jsme doprovodili na po-
slední cestě našeho milého a dobrého čin-
ného člena

Jana Čermáka.

Zemřel otravou krve v mladém věku

plný síly a naděje do budoucnosti. Z přispívajících členů do věčného sboru odešli:
Dne 10. ledna 1937

Jan Fiala,

bývalý dlouhá léta starostou obce, měl také vedoucí slovo při založení našeho sboru v roce 1899 a hasičstvu byl vždy přátelsky nakloněn.

Dne 19. ledna tragicky zahynul člen našeho výboru, dobrý člověk, zdejší bednářský mistr

Bedřich Bartoš.

Odešel nerad v mužném svém věku, zanechav nezaopatřené 3 děti. Přivalila jej v lese dubová kláda, jejíž řezání řídil. Jsa chudý, sám nepra

roval, jen stál opodal. Při dořezání kláda se vymrštila, přitiskla jej ke stromu a rozdrtila mu útroby. Za dva dny zemřel v nemocnici na Žlutém kopci v Brně.

Dne 20. února odešel náš příznivec a přispívající člen

Josef Švarný.

„Budiž Vám, bratří, země lehkou!"

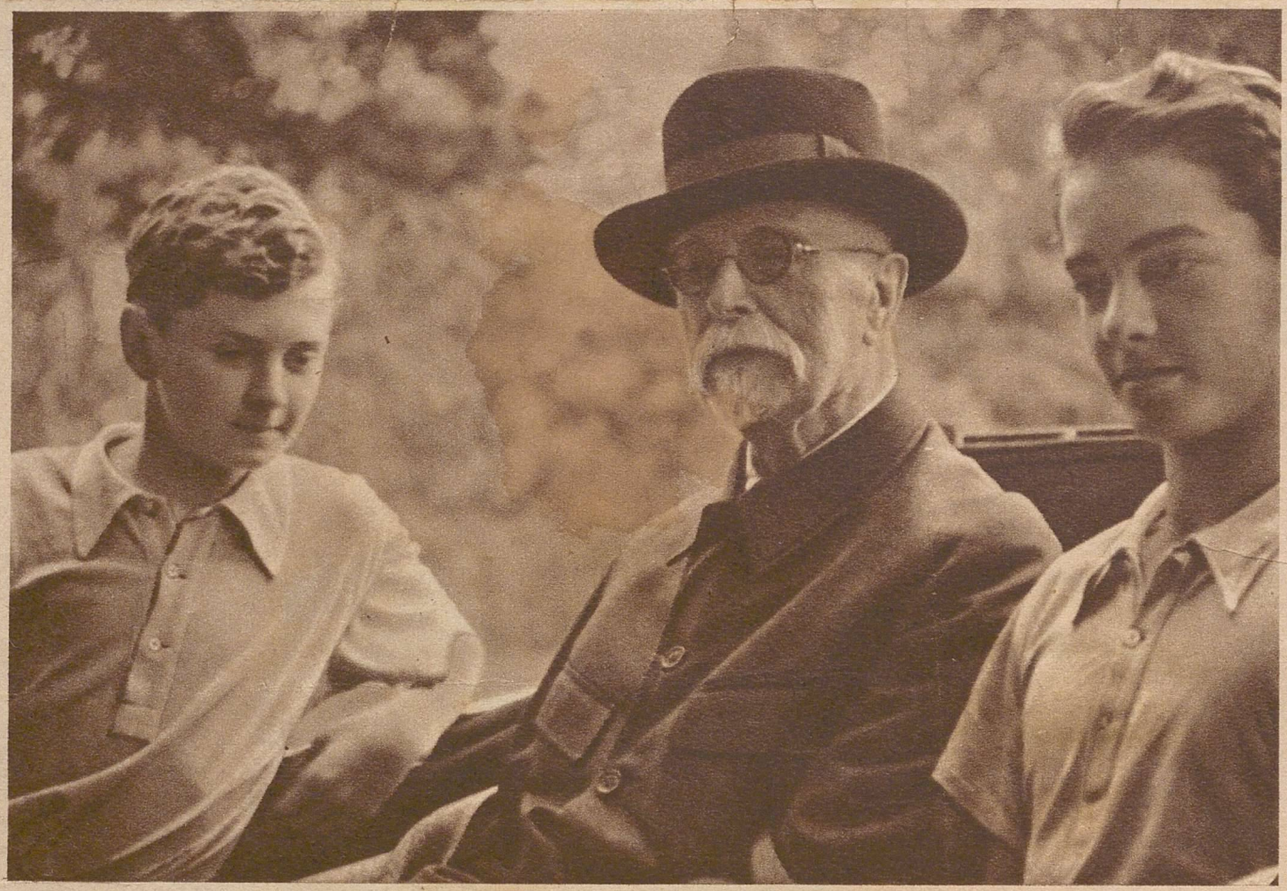

President Masaryk se svými vnuky. (Snímek z léta těsně před jeho smrtí.)

Tomáš Masaryk

byl nám učitelem, vůdcem generací, bojovníkem na poli pravdy, hlasatelem nového lidství, byl nám Osvoboditelem, milovaným presidentem svobodného státu a národa. Sám řekl o sobě: „Nikdy jsem se nepokládal za víc, než za děláka, v tom velkém světě, za děláka, který bude šťastný, když všichni v jedné idei, v jedné myšlence se sjednotíme, aby bylo skutečně na zemi to, co bylo hlásáno dva tisíce let před námi: království boží!"

1937.

V tomto roce zasáhl osud hluboce do života československého státu. Dne

14. září

zemřel náš staříček zasloužilý

Osvoboditel a první president

T. G. Masaryk.

V den pohřbu pana presidenta, dne 21. září, o 9. hodině, zúčastnil se sbor a celá osada na smuteční tryzně na návsi před kostelem. Na podstavci byla umístěna presidentova busta. Smuteční proslov pronesl starosta obce Josef Völinger, řídící učitel Jan Klamovský a občan Matěj Rézl, technický úředník.

Zákeřné chorobě tuberkulose podlehl dne 13. března mladý a snaživý činný člen

Jan Rézl.

„Budiž Ti země lehkou!"

Velký požár vypukl dne 5. srpna o 1½ 2 hodině odpoledne v Horní ulici u Jana Klimeše čís. 72. Hořela ještě skoro plná stodola nevymláceného obilí. Brzy byla v jednom plamení. Shořelo všechno hospodářské nářadí, sudy a rozličný inventář, vše co bylo ve stodole a v kůlně u stodoly složeno. Na místě byl nedostatek vody, proto ji dováželi někteří hospodáři a koně od velkostatku od Plaviska. S vypětím všech sil podařilo se zachrániti stodolu souseda Františka Šabraty, který toho dne mlátil, měl kabel elektrického vedení svého motoru zapnut v Klimešově zásuvce. Kabel byl zřízen na zásuvku jiného typu a tak se po obci prosýchalo, že neodborné zapnutí proudu bylo vadné a zapříčinilo požár. V brzku přijely bratrské sbory z Nosislavi

a z Hrušovan. Ti měli motorové stroje, postavili je k řece a dodávaly nám do naší ruční stříkačky vodu, takže již lokalisovaný oheň byl v krátké době úplně zdolán.

Členové německého sboru zde jasně viděli, že již na dlouhou dobu nevystačí s ruční stříkačkou, a že sbor, chce-li státi na výši doby, musí také motorovou stříkačku zříditi. Doba po tom volá velmi naléhavě.

Konána 6 členských a tři výborové schůze. V červnu vykonána 4 cvičení se strojem a 3 pochodová. Dne 11. července pořádána místní veřejné poplachové cvičení na budově Maděje Fleišingra čís. 65. Cvičení se zúčastnily sousední sbory z Křepic, Nosislavi, Nikolčic a Židlochovic. Po cvičení promluvil o významu hasičstva v dnešní době župní vzdělavatel Jan Přichystal. Mnoho přihlížejících občanů zúčastnilo se

pak lidové veselice před obecním hostincem.

Sbor za pomoci obce pořídil 24 nových blůz, čapek a opasků. Nový vycházkový stejnokroj je majetkem sborovým. Je jen litovati, že při pořizování těchto věcí projevil se velmi nehasičský ráz povahy těch, kteří věci obstarávali a pak na konec dělání z mouchy slona, jak svědčí jednací protokol o této věci. Ať vždy každý hasič se řídí heslem a jen heslem: „Bohu ke cti a bližnímu ku pomoci" a ať kdekoliv a kdykoliv může prohlásiti, že má ruce od spolkových peněz čisté. Je naprosto nutné, aby představení zde předcházeli vzorným příkladem. Sbor je těleso mysliící a nesmí v tomto ohledu býti podceňován, nebo zaslepován.

Sbor konal řinové noční požární hlídky, účastnil se církevních slavností, delegací župní valné hromady a instruktivní hasičské přednášky v

v Židlochovicích, hlídek v březnu při velké vodě a dne 14. března sehrál divadelní hru „V manželské kleci."

Říšského hasičského sjezdu účastnil se delegací dne 4. července v Bratislavě. Sbor zastupoval náčelník Matěj Růžička a 1. podnáčelník Alois Ružička. Když totiž sbor obdržel pozvání na sjezd, byla svolána členská schůze a žádný se k účasti nehlásil, až Alois Růžička, č. č. 1. podnáčelník, ale pod tou podmínkou, že bude zbudován nový vycházkový stejnokroj, neboť ve starém stejnokroji žádný nebude na celostátní sjezd připuštěn. Po návrhu byl stejnokroj opravdu zbudován.

Do této doby československé hasičstvo uspořádalo sjezd hasičstva v Praze, Brně, Opavě a v Užhorodě, to jest ve všech sídlech zemských hasičských jednot, sdružených ve vrcholné naší organisaci Svazu čsl. hasičstva. Ženská hasičská jednota na Slovensku se sídlem v Turčianském Svatém Martině,

bola poverený usporiadať tento celoštátny sjezd hasičstva v Bratislave. „Sme bratia a sestry jednej rodiny, jednej idey, jednej snahy zdokonaliť a povzniesť požiarnu bezpečnosť v našem štáte, spolubudovať obranu štátu, a na nových základoch spolupracovať s organizáciou CPO v našem štáte."

Hasičstvo Slovenska slaví svoje 15 leté jubileum práce prodchnuto heslem Jana Amose Komenského:

„Blaho človečenstva nechť je jediným naším cílem.
Vždyť jsme občané jednoho světa.
Všichni jedna krev. Jaký to nerozum nenávidět člověka proto, že je jinde zrozený, že hovoří jinou řečí, že jinak o věci smýšlí!
Jsme všichni lidé, všichni nedokonalí, všichni potřebujeme pomoc. Hlavně my, Evropané, jsme jako cestující na společnej lodi."

Naše deputace vyjela v neděli ráno 4. června

z Vranovic přes Břeclav do Bratislavy. Nebylo zvláštních vlaků vyhrazených jen hasičstvu, ale každý vlak měl dvě soupravy, jedoucí brzy za sebou.

Skoro každá župa měla svoji hudbu, naše župa měla sebou fanfárové trubače, kteří nám troubili celou cestou ve vlaku i cestou z nádraží. Hlavně při jízdě Slovenskem ozývalo se neustále z našeho oddílu troubení: „Moravo, Moravo, Moravěnko milá!" Průvod jdoucí z Radlinského ulice jíž jsme chystili v půli cesty k defilé. „Průvod jsme opustili" tak vyprávějí účastníci sjezdu, - „neboť" jsme měli báliky a aktovky. Šli jsme nejdříve k německému rodákovi Křišpínovi, který byl v Bratislavě zaměstnan u pošty. Nebyl doma, tak jsme zavazadla odložili u sousedů a šli opět do průvodu. V průvodě šlo nejprve vojska, uniformované a krojované spolky, cizozemské hasičstva a delegace ZHJ, česká ZHJ, moravská ZHJ,

slezská ZHJ, ZHJ na Slovensku a ZHJ na Podkarpatské Rusi. Čeští měli na nárameních čs. župy a lva, moravští účastníci orlici, podkarpatští Rusové medvědy. Z místní ulice se přidali k průvodu sboje: Měli různé uniformy ze středověku a také nejstarší stříkačky s mužstvem v historických krojích. Nakonec jely motorové stříkačky s hasiči z povolání.

Průvod rozestavil před divadlem, kde bylo vztyčení státní vlajky a státní hymna. Následovaly proslovy na uvítání česky slovensky, rusínsky, maďarsky i německy. Při slavnostním vítání hrála vojenská kapela hymny příslušných národů. Také tam byla delegace hasičů z Vídně. Měli modravé paradní uniformy a šavle se zlatými štapci (portopé).

Po uvítání byl rozchod a sraz stanoven na 15 hodin na Sokolském stadione. Tam stála čestná setnina vojska v plné paradě v čele s generálem Milošem Žákem, který byl pořádkovým velitelem a hlásil se panu ministerskému předsedovi Mil.

Hodžovi, jenž zastupoval i pana presidenta Dra Edvarda Beneše. Bylo tam mnoho cizích i domácích, nám neznámých hodnostářů

Cvičila každá zemská jednota zvlášť. Hlavně veskrze praktické ukázky. Slováci měli nadherou praci ve vystírání a svinování hadic, ve tvarení hadicové linky byli nedostižní zvláště za použití rozdělovače a navijáku. Co jsme tam viděli, to pak jsme doma zkoušeli a u nás zavádeli. Všem našim doma se tato prace líbila. Také ženy čes. zem. has. jednoty cvičili s kbží v kruhu velmi zdařile. Čechové z království cvičili prostná s průdnicemi, což se bratřím Slovákům zdálo umělkované a nepraktické a říkali, že to není pro hasiče. Všechny povely dely se píšťalkou. Také poprvé se cvičilo v prosi plynové masce.

Po cvičení koncertovaly 3 hudby na pravém břehu Dunaje. Bylo tam velmi mnoho národů. Hlavní zábavní pořad byl v Petržalce, kam jsme šli až

večer. Hledali jsme našeho hostitele Krišpína a on zase na opačném konci nás. Tak jsme se vůbec nesešli až u něho v domě na noclehu. V Petržalce nám to připadalo jako v Prátru ve Vídni. Kolotoče, boudy, vína a vůbec co si kdo přál. Vše za málo peněz.

O 20. hodině byl velký ohňostroj na bratislavském hradě a Benátská noc na Dunaji. Dunaj byl krásně osvětlen a pluka lodka za lodkou. Nám se to líbilo, bylo nám to nové a proto také zajímavé.

V pondělí jsme šli na Viajanského nábřeží, kde jsme pozorovali ruch na Dunaji i v přístavě. Parníčky stále převážely hosty. U přístavu dostal vše kasino ke koupeni. Na náměstí 28. října bylo veřejné cvičení: útok v maskách a hasiči z povolání hasili oheň pěnovými přístroji.

Tak jsme se k poledni zúčastnili parníčkem zájezdu na hrad Děvín. Prohlédli jsme si zbytky hradiska, a

protože to bylo v červenci, toužili jsme oba dva po stínu, který jsme brzy našli ve skále u jednoho sklepa. Šenkovali tam staré rybízové víno ohnivé jakosti. Nové víno měli ještě ve kvasu v sudech venku před sklepem na slunci. Víno bylo lepší jakosti než bývá náš domácí rybízák.

Z vrcholku Děvína jsme se dívali na rovinu moravského pole, na řeku Moravu a její soutok s Dunajem. Vody moravské jsou kalné, voda Dunaje byla čistá, nazelenalá. Dlouhý kus je rozeznati vodu našich řek, než se smíší s Dunajem.

Okolo nás jezdili výletní parníky s rakouskou vlajkou někam až k Pešti, plné výletníků s koženými kufříky. Také jsme viděli říšský nákladní parník s hákovým křížem. Tento zde nezastavil, jen projížděl. Když jel našim územím, měl na stěžni čsl. vlajku.

Konečně jsme se oba za velké tlačenice dostali na parník a jeli zpět.

V Bratislavě jsme u přítele Krišpína
poobědvali a šli jsme na bratislavský
hrad. Vystupovali jsme po Žámeckých
schodech a Korunskou bránou nás vojáci
vpustili do vnitř na ukázání legitimace.
Hrad jsou stará zdiva bez oken, je to původ-
ní slovanské hradiště, prvně jmenované v r.
907. Hradní palác z pozdního středověku
byl během staletí vícekráte přestavěný a od
roku 1811 leží ve sřícenínách. Při zpá-
teční cestě nás přítel Krišpín vyfotografo-
val v jedné velmi krásné uličce v podhradí.

Po návratu z hradu jsme chodili po
starém městě a prohlíželi jsme si jeho
památnosti a to jak domy soukromé
tak i paláce v různých ulicích i em-
pírové domy na Michalské ulici a Františ-
kánském náměstí a také Radnici. Šli
jsme do kostela velechrámu sv. Martina
na Rudnayho náměstí. Je to starý
kostel s barokovými přístavbami a krás-
nými sochařskými díly. Velmi se nám
líbil svatý Martin na bílém koni. Pak
jsme šli ještě do jednoho krásného kostela,

který byl rovněž nádherný, ale jeho jméno jsme zapomněly. Místo kříže měl nahoře královskou korunu.

Obzvláště veselí byli bratří z Čech. A jak by také ne. Víno se šenkovalo pod vichem a jaké víno. Samý oheň. Oni již na tuto okolnost pamatovali a vzali si sebou z domu civilní kabáty a placaté čepice. Síly tohoto vína neznali a také to na konec s nimi tak dopadalo. Avšak hasičský sjezd v Bratislavě není také každý rok.

Brzy jsme se spřátelili s bratry Slováky a Podkarpatorusy. Tito chodili vážně po městě a velmi si nás všímali a byli k nám pozorni. My jsme jim za to byli vděčni a stejným opláceli. K Čechům byli nedůvěřivý.

S těžkým srdcem jsme se druhého dne s Bratislavou loučili. Vzpomínky na ni nám nikdy z paměti nevymizí. Za světla jsme dojeli až do Malacek a v noci pak do Němčic."

Sbor má počátkem roku hotovost 3.089,75 Kč. Zbrojíř Augustin Neubauer se zříká ve prospěch sboru své pravidelné roční odměny 50 Kč.

Za činné členy se přihlásili František Franěk a Bohuslav Dvořák.

Ve sboru se zbudovalo mnoho užitečných věcí. Chtěli bychom někomu jeho pěknou záslužbu k dobru zaznamenati a není nám možno, ježto paměť je děravá a zápisníků není. Proto vždy a při každé schůzi vše protokolujte a mínění každého, byť jakékoliv, budiž protokolováno! Mnohé návrhy se po stránce dobré či neblahé projeví až třeba po letech. A potomci naši ať o nich ví!

Po stránce politické byl tento rok velmi rušný. V květnu provedlo Československo bezvadnou bleskovou mobilisaci na pokyn spojenců Anglie a Francie.

Také byly poslední volby před válkou do parlamentu a všech zemských, okresních a obecních výborů.

Alois Růžička a Matěj Růžička
5/7 1937
na celostátním hasičském sjezdu
v Bratislavě.

1938.

Tento rok byl politicky velmi rušný. V Mnichově byla konference vedoucích Evropy a náš stát na to doplatil. Odsekali naše historické území a my měli druhou republiku. Odstoupil president Edvard Beneš a zvolen parlamentem Dr. Emil Hácha prezidentem.

Náčelník Matěj Růžička resignuje na svoji funkci a žádá, aby byl zařazen mezi činné členy jako váleční invalida bez funkce. V doplňovací volbě byl na valné hromadě 29. ledna 1939 zvolen na dobu jednoho roku náčelníkem 1. pronáčelník Alois Růžička, který již také na této valné hromadě podával zprávu o činnosti sboru v roce 1938.

Zemřel přispívající člen sboru

Matěj Volinger

v mužném věku.

„Budiž Ti země lehkou!"

Dne 19. února vyhořela u Matěje Fleišingra čís. 56. přední část obytného stavení. Při uzení klobásek stalo se nějaké nedopatření a neštěstí bylo hotovo. Vzelku to dopadlo dobře i pojistné bylo řádně vyplaceno. Vody byl dostatek, bylo to sice pěkného ale větrného dne odpoledne. Přijeli hasiči čeští i němečtí z Hustopeče, z Nosislavi a ze Židlochovic. Přijel s nimi i okresní četnický velitel, pošta avisovala telefonicky tyto sbory.

Byla zachráněno zadní stavení a pomoci ručních berlovek zachráněn i soused po jižní straně Matěj Šabata čís. 64. Po straně severní je ulička.

V srpnu byl sbor se stříkačkou u ohně v Uherčicích.

V květnu byla dvě procházející cvičení a stříkačkou. V zimě pořádán hasičský ples. Během roku odebírány oba hasičské časopisy ve vícero exemplářích. V červnu se sbor zúčastnil hasičské slavnosti v Nikolčicích.

Revisoři účtů František Šeda a Jan Böhm dle dokladů a pokladní knihy zjistili, že pokladní hotovost ke dni 29. lednu 1939 činí 5.079,25 Kč. Pokladníkovi v osobě předsedy Karla Samsona udělena absolutorium.

Za činného člena se přihlásil František Šabata.

Na valné hromadě byla usnesena

požádati obecní zastupitelstvo o subvenci na zakoupení motorové stříkačky. Při minulých požárech poznali hasiči výkony motorových stříkaček okolních sborů a byli jimi nadšeni. Motorovou stříkačkou se také zkracuje doba hašení požáru na minimum. Hlavní věcí je pak dostatek vody.

Přišla doba, přišel čas všeobecné motorisace hasičských sborů. Velitel Alois Říčička projel více sborů, které již měly motorové stříkačky a proč náš sbor je nemá? Musíme pracovat a nesmíme zůstati pozadu za druhými. Hladce nejde nic. Musíme zdůrazniti, že co buduje obec, sobě buduje a my bratří hasiči jsme občané a pro koho přinášíme oběti? Pro naši obec a jeho občany.

Obyčejně, než obec něco zbuduje, mnoho se okolo toho mluví, ale obyčejně nic se neděla. Toto platí v plné míře o koupi

motorové stříkačky.

„Když jsem byl zvolen velitelem sboru" – praví Alois Růžička – „přemýšlel jsem o všem, co by se dalo v našem sboru zlepšiti. Na prvním místě to bylo pořízení motorové stříkačky, o kterémžto problému se již více roků debatuje. Dohodli jsme se, že na Boží Těla 1939 vyjedeme si do Blučiny podívati se zblízka, jak v této době motorová stříkačka vypadá, případně jak dalece již tehnika na tomto poli pokročila. Jel jsem s podnáčelníkem Františkem Mrkvicou, zbrojířem Augustinem Neubauerem a četařem Bohumilem Šopfem.

V Blučině nás přivítal bratr velitel František Dbabka a poradil nám jak si máme počínati při nákupu nové motorové stříkačky, abychom náhodou nebyli napáleni. Také jsem se dle toho návodu řídil a dílo se podařilo. Mnozí váhalové sice namítali, že na koupi je času dost, ale

není to pravda.

Nemohu opomenout, abych se nezmínil o prvním náměstkovi starosty obce Matěji Řezlovi, technickém úředníku z Brna, rodilém občanu a rodáku, který měl nejen pochopení pro naši věc a těžko chápajícím celou záležitost objasnil a téměř domluvil k přikývnutí, nýbrž stará se i jinak o prozvnesení obce kanalisací a zlepšení nemčických pozemků meliorací.

Měl jsem na mysli sbudovati a zlepšiti více věcí v hasičské jednotě, jen tak mimochodem uvádím třeba nové hasičské skladiště, — to již bohužel nešlo. Přišly jiné doby. Musíme býti rádi, že náš sbor se dočkal toho, co jsme nejvíce postrádali, a že dnes máme to, co jsme chtěli a na to můžeme býti hrdi!" —

Státní president dr. Emil Hácha se dožívá 12. července 72 let
Snimek Centropress

Dr. Emil Hácha,
III. president čsl. republiky a státní
president protektorátu Čechy a Morava.

1939.

Jak jsme se zmínili v předcházející kapitole, pracovalo se ve sboru všemi silami pro zakoupení motorové stříkačky, což letos se stalo opravdu skutkem.

Sbor však neměl tolik peněz a proto podal písemnou žádost obecnímu zastupitelstvu městečka Velkých Němčic, aby bylo sboru při koupi nové stříkačky finančně napomoženo. Žádosti bylo vyhověno a obec poskytla sboru ke koupi stříkačky zálohu 25.000 Korun čsl. Stříkačka koupena na jaře u firmy „Chotěbor" v Brně. Obecní zastupitelstvo neměl tento obnos v rozpočtu, avšak firma ráda počkala do ledna. Stálo to však 700 Kč na úrocích více.

Motorová střikačka

velkoněmčického has. sboru.

~ 1944 ~

Obsluha:

1. Štěpán Růžička,
2. Antonín Straka.

1. Karel Růžička,
2. Václav Růžička,
3. Dorimil Samson,
4. Jindřich Růžička,
5. Alois Růžička,
6. Frant. Šobata,
7. Rudolf Kopeček.

Bratr náčelník Alois Růžička navrhl, aby bylo zasláno písemné poděkování za finanční podporu při nákupu motorové stříkačky obecním zastupitelstvem a také finanční komisi, což se také stalo.

Rovněž písemně poděkováno rolníku Sylvestru Drojanovi čís. 9., který sboru daroval plechový sud na benzín.

Sbor je samozřejmě povděčen všem členům obecního zastupitelstva s panem starostou Josefem Volingrem v čele i členům finanční komise za ochotu pro náš sbor. Každý občan by však měl vědět, že co věnuje nám hasičům, dal sobě na úrok, neboť žádný neví, kdy hasičů bude potřebovati.

Ze svých nastřádaných peněz koupil sbor ještě několik m hadic a 5 nových vycházkových blůz, opasků, čapek a nějakou látku na

na pracovní obleky. Sbor je dobře vystrojen i vyzbrojen pro každý případ, kdyby jej zavolala hasičská trubka hájiti majetek svého bližního.

Dne 6. června provedena ve sboru

župní přehlídka.

za účasti 16 členů našeho sboru bylo provedeno cvičení se stříkačkou na studny na křižovatce ulic Horní, Prodavské Husitopěvské a silnice do Uranovic. U skladiště za starou školou čís. 105. provedeno procvičování, vše bez vady.

Přehlídku provedli:

župní podnáčelník Vl. Matoušek;
župní samar. náčel. Karel Nečas;
okrskový náčeln. Fr. Šnajnar;
žup. náčelní žen. sb. Slav. Šléglová.

Župní podnáčelníka vybídl sbor k svědomité práci a k takové obětavosti, jaké

hasičská idea v dnešní době vyžaduje.

Sbor doprovodil k věčnému odpočinku svého bývalého náčelníka, podnáčelníka již z doby založení sboru, jednoho z prvních a velmi horlivých hasičů, rolníka z čís. domu 81

Františka Doležala.

Viz fotografii na str. 82.

Také doprovodil přispívající členku

Agatu Bažantovu,

a na požádání zúčastnil se pohřbu

Jany Fleišingrové.

„Odpočívejte v pokoji!"

V tomto roce byla obec uchráněna od požáru, ale proto sbor neleníl. Konal svoje cvičení se stříkačkou, též cvičení pochodová, takže byl dokonale připraven k zákroku proti požáru.

Hasičské slavnosti v Unkovicích se zúčastnilo 10 členů a 3 členky samaritánky. V této době čelné osoby různých organisací cítí obavy o svoji kůži a

a stahují se do pozadí. To bylo již zřejmé i zde. Nebol' mužstvu celé župy zde velel okrskový podnáčelník, náš velitel Alois Růžička.

V dubnu byla delegace na župní valné hromadě v Židlochovicích: K. Samson st., Alois Růžička, Jakub Vinkrlík, František Šlodr a Bohumil Šopf.

V době žňové konány noční požární hlídky.

Z kulturní a zábavní činnosti ještě se třeba zmíniti o hasičském plesu pořádaném dne 7. ledna v obecním hostinci na radnici a divadelním představení „Madlenka z kovárny" dne 28. ledna v téže místnosti. – Odebírají se 4 čísla „Českého hasiče" a 2 čísla „Hasičské ochrany."

Při valné hromadě za rok 1939 konané dne 11. února 1940, předčítal nové sborové stanovy podnáčelník František Mrkvica. Byly všemi přítomnými schváleny a vzaty na vědomí.

V této době se mnoho politicky změ-

mlo. Dne 15. března byl z druhé českosl. republiky zřízen Protektorát Čechy a Morava. Slovensko se odtrhlo.

Vovým režimem byly zrušeny hasičské župy a mezi nimi i naše župa 44. Místo župy založena

„Okresní hasičská jednota čís. 30."

Proto pořizovány nové stanovy, provedž i hasičstvo dostalo novou organisaci. Za náš sbor zvolen do „jednoty" bratr mládeník Alois Růžička.

Opět uplynulo funkční období a provedeny volby všech sborových funkcionářů na další tři léta. Byly to však poslední volby. Vypukla druhá světová válka. Žádné volby se nesměly konati, zmenšena organisace, takže tentokráte zvolení funkcionáři více méně fungovali po celou válku.

Hasičský prapor.

Rub.

Praporečníci:

Karel Samson

Antonín Straka

Foto z r. 1944.

Stav činných členů v roce 1939.

Čís. poř.	Jméno a příjm.	Narozen	Hodnost	Rok vstup.	Katastrál. čís. MZJH.
1	Karel Samson	18 2/11 74	předseda	1899	39642
2	Antonín Řížička	18 9/1 80	místopř.	1899	39639
3	Alois Řížička	18 24/3 90	náčelník	1909	39640
4	František Mrkvica	19 18/8 01	podnáč.	1925	39634
5	Augustin Neubauer	18 29/10 99	zbrojíř	1928	30,636
6	František Šlodr	19 3/2 03	jednatel	1924	39649
7	Bohumil Šorf	18 20/4 95	četař	1921	39646
8	Jan Celmar	19 24/5 03	četař	1924	39631
9	Jakub Vintrlík	19 5/6 00	četař	1927	39653
10	Jan Böhm	18 23/2 96	trubač	1931	52264
11	Rudolf Kopeček	19 26/9 06	trubač	1925	39688
12	Filip Mrkvica	19 12/8 04	praporeč.	1924	39635
13	Karel Samson	19 24/12 07	praporeč.	1934	60800
14	Jakub Šosík čís. 94.	18 7/6 82	hasič	1909	39645
15	Matěj Řížička č. 55.	18 1/4 89	hasič	1914	39638
16	Josef Volinger č. 31.	18 29/3 96	hasič	1919	39651
17	František Fiala č. 296.	18 17/5 99	hasič	1899	39633
18	Martin Rouzek 347	18 10/11 69	hasič	1899	39641
19	František Višňovský	18 4/10 85	hasič	1919	39654
20	Emanuel Václavík	18 39/12 94	hasič	1917	39650
21	František Šorf	19 21/3 05	hasič	1928	39647
22	Karel Řížička	19 2/11 17	hasič	1934	60803
23	Matěj Řížička 9.	19 7/1 19	hasič	1936	44039
24	Václav Řížička	19 16/10 20	hasič	1937	46817
25	Jindřich Řížička	19 16/10 20	hasič	1937	80057
26	František Šabata	19 2/4 08	hasič	1939	81181
27	František Mrkvica	19 19/8 10	hasič	1939	82286
28	Augustin Volinger	19 7/1 22	hasič	1937	96471
29	Emanuel Fiala	19 30/8 18	hasič	1939	82287
30	František Válka	19 12/4 15	hasič	1939	85161
31	Bohuslav Dvořák	19 27/11 20	hasič	1939	85162
32	Štěpán Řížička	19 26/12 03	hasič	1940	86618
33	Dominik Samson	19 4/7 22	hasič	1940	86619
34	Arnošt Šabata	19 12/12 22	hasič	1940	86620

Tato léta velmi stoupla písemná agenda sboru. Váčelník přijal 58 dopisů a odeslal jich 78.

Mění se politické poměry v celé Evropě. Dne 15. března, za sněhového rána nás obsadila Velkoněmecká říše a vzala nás pod ochranu. Německým vojínům se u nás líbilo. Vše dostali koupit bez lístků a lacino. Kurs R M byl stanoven ke Kč jako 1:10.

Hlubočepy a Starovice staly se součástí sudetské župy. Hejtmanství a gymnasium se stěhovalo do Židlochovic, později bylo rozpuštěno a okresní úřad se stěhoval do Hlohovce. Na konec obce slučeny s Brnem.

Mnoho spolků se ruší a zavádí se autoritativní režim, nebo spolky dostávají komisařské vedoucí.

Dne 13. února se sbor zúčastnil mše sv. za choréko papeže Pia XI.; dne 12. března se zúčastnil mše sv. za nového papeže Pia XII. v našem chrámu Páně.

Pátý okrsek „Okresní hasičské jednoty se skládá z těchto obcí: Židlochovic, Hrušovan, Unkovic, Nosislavi, Křepic, Niskovčic a Velkých Němčic. Poslední okrskový funkcionáři zvolení v roce 1939:

Předseda: Fr. Hodovský, Hrušovany.
Místopředs.: K. Samson, V. Němčice.
Velitel techn.: F. Šnajnar, Židlochovice.
Tech. podv.: A. Růžička, V. Němčice.
Pokladník: J. Šembera, Nosislav.
Vzdělavat.: F. Nečas, Nosislav.
Jednatel: J. Novotný, Unkovice.

202

Dr. E. Beneš,
II. president
čsl. rep.
v cholí
Hanou.

VYTRVAŤ - NEPOVOLIŤ!

Z príležitosti narodenín pána prezidenta republiky Dr. EDVARDA BENEŠA, vrchného veliteľa československej armády, sľubujeme i my, československé ženy, že budeme stáť v pevnom šiku okolo svojho prezidenta, vždy pripravené priniesť všetky obeti vlasti.

(Foto K. Hájek.)

1940.

K věčnému odpočinku jsme doprovodili svého zakládajícího člena, svého čelného funkcionáře a bývalého starostu obce Matěje Fleišingra staršího z čp. 65.

zakladatel sboru a starosta obce v r.

Matěj Fleišinger.

Delegace Alois Říčička, František Urkvica a František Štodr se zúčastnili v Židlochovicích valné hromady naší „Okresní hasičské jednoty čís. 30". — Sbor povinně odebírá doporučené hasičské časopisy. — Během roku zúčastnil se sbor velikonočních církevních slavností, svátku Božího Těla a svátosti pokání i sv. přijímání na svátek svého patrona sv. Floriánka.

Při valné hromadě za rok 1940 konané dne 26. ledna 1941 podal náčelník Alois Říčička zprávu o technické činnosti za uplynulý rok 1940. Připomněl potíže, jež nese doba a vybízel mužstvo k svědomité práci jak se sluší na dobrovolného hasiče při jeho povolání. Nic jej nesmí od krásného hasičského hesla odvrátiti. Také děkuje různým příznivcům, na prvém místě obecnímu zastupitelstvu se starostou obce Josefem Volingerem v čele a rovněž obecní finanční komisi za

podporu po stránce finanční, kterou poskytli sboru.

Jednatel přečetl protokol o minulé valné hromadě, jenž byl schválen a sdělil, že náčelník přijal 41 dopisů a odeslal 86. Od roku 1940 vede místní statistiku hasičstva. Jsou se zasílají 1/4 letně vyplněné dotazníky o stavu a činnosti sboru.

Pokladník Jan Böhm oznamuje, že dne 19. února 1940 převzal sborovou pokladnu od předsedy Karla Samsona. Podává

Jan Böhm,
pokladník
a
trubač sboru.

~1944~

zprávu pokladní dle prozkoumaných a porovnaných položek příjmů a vydání. Že pokladna jest v nejlepším pořádku, potvrdili revisoři účtů Matěj Rézl a Tomáš Šabata.

Příjem sboru činil . . . 5.022,65 K.

Vydání . . . . . 2.392,25 K.

Jeví se pokladní přebytek 2.630,40 K, na vkladní knížce má sbor uložený obnos 500,70 K. – Od přispívajících členů byla vybráno 1886 Korun. – Po schválení všech položek uděleno pokladníkovi absolutorium.

Za nepřítomného zbrojíře August. Neubauera podal zprávu náčelník Alois Růžička.

Sborový vzdělavatel František Mrkvica podal zprávu o činnosti svého oboru a o činnosti samaritské čety Jakub Vintrlík.

Náčelníkem navržena zakoupení dvou požárních trubek a pokud peníze jsou, nákup hadic. Nač dnes opatrovati kapitál, když se mohou peníze

v potřebný a užitečný inventář. Frant. Mrkvicou navrženo písemné poděkování pojišťovnám za peněžité dary. Věnovaly:

Moravskoslezská pojišťovna	200 K;
Rolnická pojišťovna	150 K;
Rol. záložna v Zlíchovicích	50 K.

Na rozkaz německého komisaře v Zlíchovicích Fr. Schotka oznámil dne 8. prosince 1940 místní členu německé nacionálně socialistické strany Rudolf Vlk starostovi obce Josefu Völingerovi, aby nařídil hasičskému sboru poplachové cvičení s ruční i motorovou stříkačkou. Dle rozkazu starosty obce nechal náčelník o 13. hodině vytrouběti poplach. V pěti minutách byli hasiči ve skladišti a čekali na další rozkazy. Sbor odjel k mlýnskému nahonu i se stroji, které byly puštěny v chod. Motorová i ruční stříkačka fungovaly bezvadně. Na první pohled bylo i nevěrníkovi zřejmé, že mužstvo plně ovládá techniku a stojí na výši doby.

Přihlížející Rudolf Vlk ohlásil, že sdělí úřadu, že cvičení hasičského sboru bylo provedeno bezvadně.

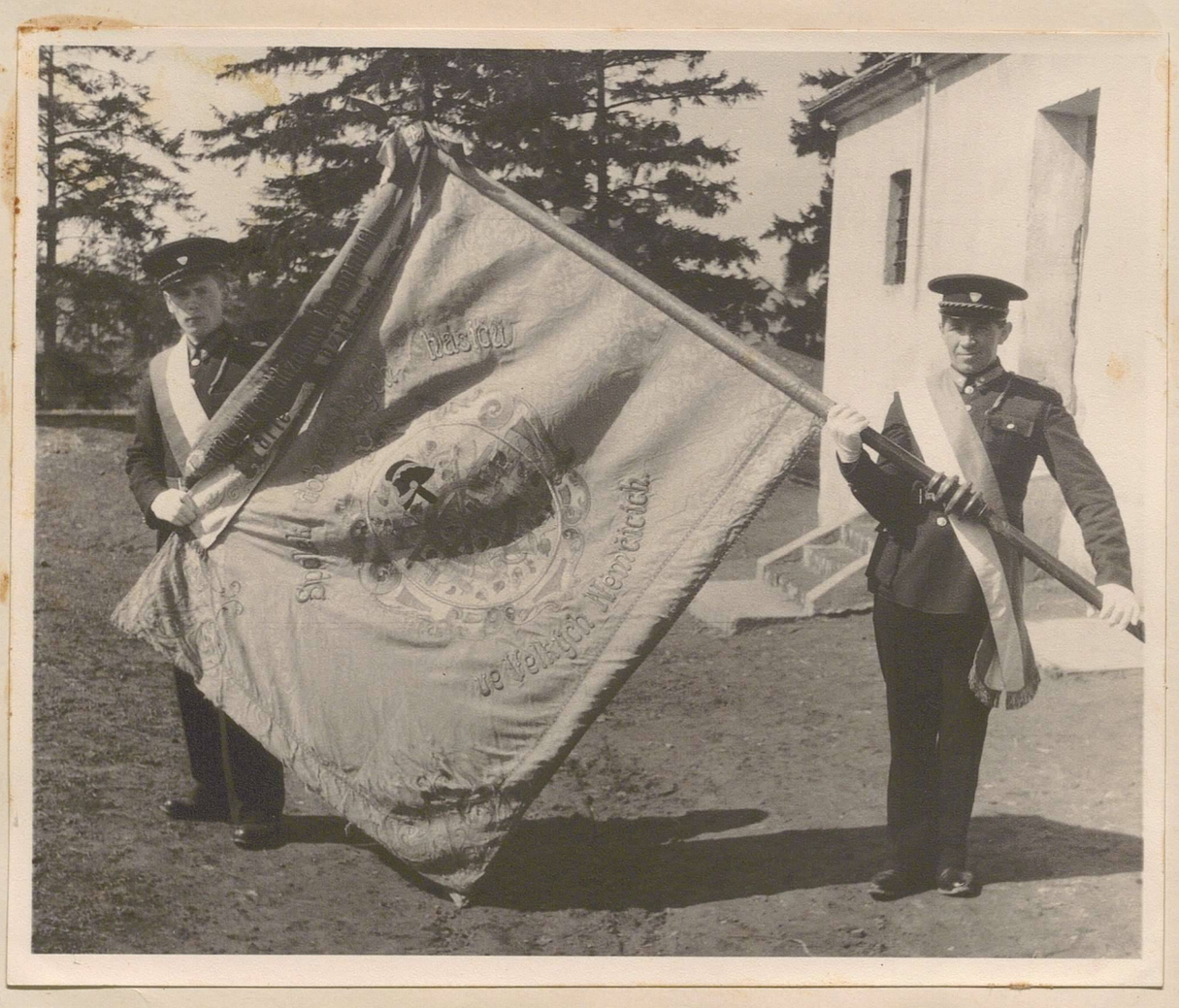

Hasičský prapor.

:Líc:

Antonín Straka Karel Samson

praporečníci

~ foto 1944 ~

1941.

Je druhá světová válka. My ji prožíváme zpovzdálí s ostatním světem a její břemena doléhají těžce i na naše bedra.

Z nařízení okresního úřadu v Klobouckách, kromě s. č. políčky přináležíme, konají hasiči denní požární hlídky. Konají se ve všech polních tratích občany, vždy je hlídka dvojčlenná, a mají stanoviště na vyvýšených místech. Jedno stanoviště bylo v Horních Luntech, na Hlodinkách, v Dlouhém poli a za vodou. V hasičské zbrojnici koná hlídku jeden hasič a jeden občan pro potřebu první pomoci a připravení obvazů. Stalo totiž případy, že nepřátelští letci shazovali do polí a lesů fosforové destičky, případně fosforové bomby. Aby se předešlo požáru obilí na stojatě, k tomu účelu

slouží polní hlídky. Žákovští mládež byla cvičena v hledání těchto škodlivých předmětů v lesích i na polích. Každá dvojice konala službu po 6 hodin a trvaly v době od 21. července do 27. srpna.

Sbor doprovodil k věčnému odpočinku svého přispívajícího člena, kovářského mistra na odpočinku

Matěje Václavíka.

„Budiž Ti země lehkou!"

V uplynulém roce byla naše obec uchráněna požáru a všech ostatních živelních pohrom. Hasiči proto neleníli a pořádali cvičení se stejem několikrát do roce. –

Koncem měsíce února přišla sice u nás obvyklá velká voda, při níž byly konány hlídky, ale více se nestalo;

sbor se zúčastnil jako jiná léta všech církevních slavností.

Náčelníka chvátil bratra zbrojíře Aug. Neubauera. Je s ním úplně spokojen, poněvadž má vše v nejlepším pořádku.

Od loňska roku se ve sboru skládají účty za běžný kalendářní rok a ne jako dříve, totiž od valné hromady do valné hromady. Proto letos roku příspěvky a dary přispívajících členů se nemohou účtovati, jelikož v kalendářním roce nebyly vybírány.

Celkový příjem činil . . . . . 3730,40 K.
Výdaání . . . . . 3354,70 K.
Hotovost . . . . . 375,70 K.
Na vkladní knížce je 534,20 Korun.
Hasičská pojišťovna darovala sboru obnos 400 K.

V běžícím roce 1941. došlo 74 dopisů a bylo odesláno 82.

Zbudována 440 m hadic.

František Štodr,

jednatel
a
podnáčelník.

1942.

Válka pokračuje a ještě se rozšiřuje. Nám schází letos náš horlivý dlouholetý člen, dobrý člověk a starostlivý otec rodiny

Jan Celnar.

Zemřel dne 30. června 1942, kdy jej sbor doprovodil k věčnému odpočinku.

„Budiž Ti země lehkou!"

Sbor je připraven hájit majetek bližního, avšak letos se jemu, bohudíky, nenaskytla příležitost, jen 17. května byla na řece Švarcavě i v lese větší voda a konány na březích hlídky.

Sbor se zúčastnil požáru dne 28. září, ale přes pole. Hořel státní majetek v katastru nikolčickem, Nový Dvůr. – Toho dne ráno přijel na kole k náčelníkovi Al. Růžičkovi Fran. Neumann, krmič ze dvora Zeleňáku, a hlásil, že hoří nový dvůr. Právě jde kolem vrchní šafář němčického dvora Jan Klimus. Po krátké rozmluvě s náčelníkem ihned nařizuje kočímu Tomáši Krišpínovi ml. zapřáhnouti koně nájemce velkostatku Ladislava Kuthana do stříkačky. Během tří minut byly koně připraveny; zatím již trubač Rudolf Kopeček vytroubil poplach přespolního ohně a brzy se sešlo 13 bratří ve zbrojnici.

Koně byly těžcí tahouni, prací znavení, takže přes veškeré úsilí

jsme nejeli tak rychle, jak jsme si sami přáli. Když jsme přijeli k požářišti, byly tam již sbory z Křepic, Nikolčic a Šitbořic. Ti totiž do Nového dvora ze svých osad vidí a požár zpozorovali sami, kdežto my jsme pod kopcem. Míti však k disposici auto, byli jsme tam jistě první. Sbory měly ruční stroje a činily se seč byly. Ihned jsme nabídli k pomoci naši motorovou stříkačku. Stalo se tak po dohodě se Šitbařicemi. Hasiči i přítomní obyvatelé byli tomu velmi povděční, neboť od táhání ručních stříkaček byli již vyčerpáni. V minutě byla naše stříkačka připravena, hadice šitbařických připojeny ještě k našemu rozdvojáku. Naše hadice zatím přivezl autem šofér němčického velkostatku tutonín Kuchař. V brzku jsme stříkali dvěma proudy.

K obrovskému požáru sjelo se mnoho okolních sborů a mnoho různých pánů, kteří vesměs obdivovali náš stroj, klidnou obsluhu našich bratří i celé řízení hašení. Stříkačka statečně

spouštěj vody z blízkého rybníčka a zdatně přispěla k lokalisování ohně.

To byl křest naší nové motorové stříkačky.

Korespondence sboru byla opět živá. Náčelník přijal 72 dopisů a odeslal 83.

Přijalo se . . . . . 4.543,20 Kč.
Vydalo se . . . . . 4374,90 Kč.
Na hotovosti zůstává 165,30 Kč.

Přispívající členové věnovali sboru 2343 Kč. Moravskoslezský hasičský fond při Moravskoslezské hasičské jed. v Brně obnos 1500 Kč.

Do této doby se konala hasičská policejně požární služba i pohotovost pochůzkou po obci, avšak letos policejní instance nařizuje, že k vůli větším nebezpečí požáru a lepší pohotovosti se zbrojen se tato služba koná ve dne i v noci od hasičů ve zbrojnici, od občanů pak držány hlídky: družstvo chodí po obci, dva jdou k elektrickému vedení za vodou,

dvě hlídkují po silnici ke Křepicím a jeden kontroluje telefonický kabel vedoucí při dálkové silnici z Břeclavy do Brna. Služba se koná od 9 hodin večer do 4 hodin ráno. Výpsáma je na radnici za drátem, kde se každý přesvědčí, kdy přijde na řadu. Hlídky kontroluje četník mající právě noční službu. Z pokuty byly odečteny. Také se těmto hlídkám říká sabotážní, mají tedy sloužiti zamezení sabotáží na zařízeních veřejně prospěšných.

V této době se opět v našich krajích rozmáhají požáry jako kdysi před 30–40 lety. Pojišťovny zvyšují pojistné prémie, žádají na zdokání škod státní subvence s odůvodněním, že sami z prémií a ze svých finančních prostředků nemohou kýti všechny škody vzniklé požárem a dokazují to s úspěchem svojí statistikou. Každý požár nyní vyšetřují soudy za pomoci četnictva a každý postižený při sebemenší dokázané vině o neopatrnosti se světlem nebo topným tělesem to odpyká.

Rozsudky jsou přísné a jejich následky po stránce finanční pro postižené přímo katastrofální. Obyčejně majitel sám dvápkem uvázne a pojišťovna mu již 1/2 premie nevyplatí. Pořádají se proto po osadách odborné přednášky na thema: „Požáry hrozí", při čemž se obyvatelé poučují jak požáru předcházeti, ale také jak si počínati při požáru způsobeném cizím letounem. U nás na toto thema přednášel velitel Alois Růžička dne 1. února. Bylo přítomno 79 hospodářů.

Sbor cvičil se stříkačkou i konal cvičení pochodová, hlavně v letních měsících

Dne 6. června bylo koupeno 24 hasičských černých ocelových přilb, jedna za 130 K.

Dle nového rozhodnutí převzala obec všechen sborový majetek pod svoji správu. U nás se ještě vede nějaké jednání mezi Mor. slez. fondem a obcí. Tento žádá po obci větší částku peněz za výtěžek

již zbudoval sbor za příspění obce. Po stránce morální je toto nařízení hasičům velmi prospěšné, vyzdvihuje je z odkázanosti na milodary na instituci veřejně prospěšnou a také z veřejných peněz vydržovanou, zbavuje sbor věčného úpěnlivého dožebrávání se finanční pomoci různých institucí, obcí a i finančně silných jedinců. Hasiči od svého založení pracují bližnímu ke pomoci a rozhodnutí si již dávno úplného vybavení materiálního a zbavení starostí o svoji výzbroj i výstroj, když pracují pro blaho všech.

Obec ujímá se své povinnosti a vysílá do hasičské výborové schůze delegáta v osobě člena obecní rady a bývalého starosty obce Antonína Richtra na den 26. října 1942.

Výbor formuluje své požadavky následovně: Žádá, aby obec zřídila ihned dle nových policejních nařízení orientační dvojjazyčné tabulky na obě strážničky. Potřebuje stožár blízko zbrojnice,

na sušení hadic, aby je hasiči nemuseli sušiti na střeše zbrojnice. Starý otožár

Martin Rouzek,
narozen 10. listopadu
1869.

na radnici mysí vůbec nevyhovuje a je téměř zbytečný. Dále podá obec okresnímu úřadu žádost, aby uvolnil a přidělen benzinu opatřil auto velkostrojku Ladislava Kushana pro případ přespolního požáru pro hasičský sbor. Jest třeba zakoupiti převoz k hadicím a přístroj k hašení pěnou, třeba „Minimax". Z brojíř potřebuje k práci se stříkačkou jako ke cvičení hak k požáru

modrý pracovní oblek.

Ze zbrojnice do sousední rozsáhlé místnosti se prorazí zeď a pořídí se dřevěné dveře, aby každá místnost se mohla uzavříti. Opraví se sanitní nosítka. Na radnici obecní zastupitelstvo povolilo zřízení vodních nádrží pro případ požáru v těch místech, která jsou v obci chudé na vodu. Pro lezce se zakoupí lana a pro potřebu stříkaček řetěz.

Toto jsou jen ty nejpalčivější bolesti sboru, na které obec přiložila náplast.

Dobrovolnosti se i dále nekladou meze, ale již také není hlavní oporou sboru. Nyní se sbor věnuje jen cvičení a dalšímu zdokonalení.

Včinnosti vzdělavatelské čeká zazna-menati tři přednášky na thema: „Co zna-mená hasič v dnešní době a jaké má povinnosti ve svém dobrovolném povolání!"

Samaritský četař Jakub Vintrlík se svojí družinou poskytl první pomoc v tomto roce asi ve 30 případech.

Jelikož nám zemřel sborový četař bratr

Jan Celmar, byla dodatečně provedena aklamací nová volba, při níž zvolen četařem bratr Rudolf Kopeček.

Za činného člena přijat do sboru 26. října 1942 Antonín Straka mladší. Zatím půl roku na zkoušku.

Ve Brzenci byl pořádán protipovodňový kurs pro hasičstvo. Zúčastnil se ho velitel Alois Růžička a Jan Böhm. Kurs byl theoreticky i prakticky skvěle připraven a přinesl frekventantům všestranná poučení jak si počínati při povodni. Praktická a theoretická cvičení se střídala.

Ubytování již bylo méně stkvělé. Návštěvníci se těšili na dobré brzenecké vínko, ale byli zklamáni. Víno bylo již pryč.

Alois Říčička a Jan Böhm,
mezi účastníky protipovodňového kursu
v zimě 1942
ve Bzenci.

1943.

V květnu a červnu cvičil sbor se strojem i konal cvičení pochodová, aby byl důkladně připraven, kdyby jej zavolala hasičská polnice.

Zemřeli přispívající členové a sbor je také doprovodil na poslední cestě. Byli to:

Dne 3. února měl pohřeb

Alois Jedlička;

Dne 2. července

František Mrkvica;

Dne 24. listopadu

Antonín Kazdera.

Sbor se zúčastnil církevních slavností svátostí velikonočních, stál stráž u Božího hrobu a oslavy svého patróna sv. Floriána.

*

Stalo se, že náčelník svolal na určitou hodinu členskou schůzi a bratři hasiči přicházeli v delších přestávkách pomalu jeden za druhým, až určená hodina spravu dávno minula. Při jiných schůzích a i spolcích se dá nedochvilnost snad omluviti, ale u hasičů špatná dochvilnost jednotlivců kazí řádný celého sboru a působí rozvrat. Hasič musí okamžitě a vždy uposlechnout hlasu trubky, ať je to do cvičení, k požáru či ke schůzi. Na tato dobře míněná slova bratra náčelníka usnesli se členská schůze nadpoloviční většinou ve snaze odpomoci tomuto zlořádu, na zavedení pokuty proti likvavce, kteří se nedostaví na cvičení nebo do schůze bez opodstatněné omluvy v čas v ustanovenou hodinu, pro poprvé 20 K, do sborové pokladny.

Dne 22. května přijeli na inspekci našeho sboru

František Voborný,

zemský hasičský výcvikový referent a

ingeniuer Heinz,

krajský požární velitel. Tito fungují na místě našich bývalých velitelstev.

Zastavili se nejprve u bratra velitele Aloise Růžičky, pak u trubače sboru Františka Šabaty, dále jeli přímo ke starostovi obce Josefu Volingerovi, a na četnickou stanici.

Rolník Karel Rohrer čís. ihned zapřáhl koně do stříkačky, v páru minutách se sešlo 8 bratří, (t. j. všichni, kteří tou dobou byli v obci přítomni,) a dle přání přihlížejících se ihned odjelo ke mlýnu, kde němčičtí hasiči se měli prokázati se svojí dovedností, ale hlavně stupněm svého výcviku. A také opravdu bratři se pěkně činili a přihlížející

páni to blahosklonně přiznali. Vadšeně prohlásili, že žádná stříkačka motorová nedovedla chrliti tolikové spousty vody, jako naše a také žádný z okolních sborů nepočínal si tak jistě a přirozeně při obsluze stroje jako sbor velkoměnický. Vidyž jsme viděli, že páni jsou našimi výkony nadšeni, sami jsme měli velkou radost, hlavně nás těší, že děláme hasičům a sboru svoji práci čest.

Pan krajský požárový velitel nás krásnými slovy pochválil a bratr František Vobarný nás k další plodné práci povzbudil. I tito páni řekli, že jak velitel, tak každý hasič musil „hýbat rukama", což znamená, že se každý z nich přičiňoval o zdar cvičení. Kde není ambicí, t. j. chtivosti a lásky k práci, tam je každá námaha marná.

Pan požární velitel podal každému bratru ruku a všem srdečně poděkoval.

Jelikož jsme byli blízko mlýna a upoutali jsme svým cvičením pozornost mlýnské chasy, uviděla nás naše kmotřenka paní mlynářka Margita Hiblerová a pozvala nás, abychom se zapsali do jejich rodinné kroniky.

*

Dne 25. července jsme se zúčastnili okrskového cvičení v Židlochovicích, při němž náš sbor opět, díky motorové stříkačce, vynikl. Čerpal na mokro, což při druhé sbory raději odpustili, protože neměly jistě se svými stroji.

U ohně byl sbor dne 22. února. Vyhořel domek čís. blízko kostela Josefa Švába. Oheň se podařilo lokalisovat, až to již na první pohled nebylo tak snadné. Domek je ve shluku střech různé krytiny, ale všechny se podařilo uhájiti. Nastalo však četnické vyšetřování, poškozený vrat do zajišťovací vazby, obkázáno mu neopatrné zacházení se světlem a neštěstí druhé bylo hotovo. Obdržel jen ½ pojistného a 3 měsíce vězení.

Již okresní úřad dne 26. května 1942 oznamil, že ministerstvo vnitra sdělilo u příležitosti opatřování prostředků potřebných pro potírání požárů, že podle §§ 2 a 16 vl. nař. čís. 30142 Sb. jsou obce povinny opatřiti prostředky potřebné pro protipožární ochranu. / Výnos okres. úřadu Brno, odd. Klobouky z 26. V. 1942, čís. 8708/III.
Nyní trvá generální velitel protektorátní požární policie na bezvadném vyzbrojení sboru po všech stránkách. Sbor náš je dostatečně vybaven, ale místy je v obci nedostatek vody, hlavně na horním konci u brněnské silnice, ač obec leží na levém břehu řeky Svratky. Proto sbor navrhuje obci dne 3. dubna zřízení vodního potrubí z řeky Svratky k zahradě domu čís. 1. přes státní pozemek Mojžíš a u Groligovy zahrady by se zřídila větší nádrž, z níž by se voda v čas požáru čerpala do dalších objektů v obci.

*

Velitel přijal 68 dopisů a zaslal 93. – Sbor

konal povinné požární hlídky každou noc po dobu celého roku ve zbrojnici, což dojisté mívy značně postihlo všechny členy.

*

Pokladník Jan Böhm vykazuje na
příjmu 3.770 K;
na vydání 3.731 K;
zůstává na běžné vydání 38 K.
V občanské záložně je uloženo na vkladní knížce 2534,20 Korun.

Přispívající členové věnovali sboru na příspěvcích 3,025 Korun.

Hasičská pojišťovna v Brně věnovala hasičům za obětavost a námahu osvědčenou při požáru u Josefa Švába 500 Kor. na přilepšenou.

V tomto roce vládne v českém národě strach a hrůza z pronásledování a žalářování českých lidí, obzvláště inteligence. Žádný není jist ani chvíli, neb neví zda pro něj nepřijede německá tajná či kriminální policie, jinak všeobecně nazývaná Gestapo.

Politické spolky byly rozpuštěny a shromáždění přísně zakázána. Z těchto důvodů ani valná hromada se nemě-la konati, takže zpráva o činnosti sboru byla přednesena teprve na valné hromadě sboru konané dne 21. ledna 1945.

V roce 1943 přispěla obec velko němčická na výzbroj a výstroj obnosem 4.000 K.

Stav
činných členů v roce 1943.

B. čís.	Příjmení a jméno	Čís. d.	Data narození	Hodnost sborová	Rok vstupu do sb.	Číslo katastru
1	Samson Karel	7	2/11 1874	předseda	1899	39.642
2	Růžička Antonín	346	9/1 1880	místopř.	1899	39639
3	Růžička Alois	9	24/3 1890	velitel	1909	39640
4	Mrkvica Frant.	359	18/8 1901	podvelitel	1925	39634
5	Štodr František	307	3/2 1903	jednatel	1924	39649
6	Neubauer August.	170	28/10 1899	zbrojíř	1928	39636
7	Šopf Bohumil	152	20/4 1895	četař	1921	39646
8	Vintrlík Jakub	35	5/6 1900	čet. sam.	1927	39653
9	Kopeček Rudolf	260	26/8 1906	četař	1925	39688
10	Böhm Jan	284	27/2 1896	četař trub. pokladn.	1931	52264
11	Mrkvica Filip	295	12/8 1904	praporeč.	1924	39635
12	Samson Karel	7	24/12 1907	praporeč	1934	60800
13	Višnovský Frant.	127	4/10 1885	hasič	1919	39654
14	Václavík Emanuel	84	30/12 1894	hasič	1917	39650
15	Šopf František	188	21/3 1905	hasič	1928	39647
16	Růžička Karel	346	2/11 1917	hasič	1934	60803
17	Růžička Václav	55	16/10 1920	hasič	1937	76817
18	Růžička Jindřich	111	16/10 1920	hasič	1937	80657
19	Šabata František	74	2/4 1908	trubač	1939	81181
20	Mrkvica František	198	19/8 1910	trubač	1939	82286
21	Fiala Emanuel	88	30/8 1918	hasič	1939	82287
22	Válka František	92	12/4 1915	has. sam.	1939	85161
23	Dvořák Bohuslav	313	27/11 1920	hasič	1939	85162
24	Růžička Štěpán	95	26/12 1903	hasič	1940	86618
25	Samson Dominik	52	4/7 1922	hasič	1940	86619
26	Šabata Arnošt	54	12/12 1922	hasič	1940	86620
27	Straka Antonín	12	14/5 1924	hasič	1942	105.715

1944.

Při novém uspořádání požární policie byly stanoveny nové okresy. My jsme

Okresní Hasičská Jednota čís. III. Brno-venkov,

obvod čís. 3. Židlochovice.

V roce 1941 byla pořízena velká kniha pro zápisy přispívajících členů. Každý dar si člen vlastnoručně zapíše. Jednota se dohodla, že každého přispívajícího člena za jeho štědrost štít bude jako podporovatele a korporativně doprovodí na poslední cestě k věčnému odpočinku.

Letos darovali Jednotě přispívající členové 5.000 Korun.

Stav
přispívajících členů 1944.

B. čís.	Jméno	Čís. dom.	Člen od roh.	Věn. Kor.	B. čís.	Jméno	Čís. dom.	Člen od r.	Věn. K
1	Abdrašit Haver		1944	80	26	Fiala Leopold		1940	60
2	Bortoš Frant		1944	10	27	Fialová Anežka		1921	306
3	Bažant Jiljí		1944	10	28	Filípek Antonín		1921	325
4	Bečka Frant.		1920	340	29	Flodr František		1921	360
5	Böhmová Frant.		1921	300	30	Fleišingr Ant.		1939	100
6	Broskva Jakub		1921	240	31	Fousek František		1933	65
7	Ing. Boubelík Fr.		1944	20	32	Fousek Štěpán		1928	240
8	Broskva Jan		1927	265	33	Fousek Jakub	45	1933	64
9	Buryšek Tomáš		1920	205	34	Formánka Josef		1933	130
10	Buršík Karel		1944	15	35	Frank Frant., pek.		1928	220
11	Celnarová Aug.		1944	10	36	Frank Jakub		1944	25
12	Celnarová Marie		1921	192	37	Frank Jakub		1925	200
13	Celnar Josef		1926	125	38	Friedl August.		1944	50
14	Celnar Jan		1921	210	39	Friedl Jan	48	1936	115
15	Čermák Josef		1944	50	40	Friedl Matěj		1921	475
16	Čermáková Frant.		1942	50	41	Hamerník Jan		1925	183
17	Doležal František		1920	380	42	Hotový Julius		1920	288
18	Doležal Václav		1937	55	43	Hovorka Jan		1931	215
19	Duchoň Jan		1930	130	44	Hrdlička Ant.		1937	75
20	Dvořák Jan		1920	490	45	Hruška Frant.	6	1944	20
21	Eder Štěpán		1939	95	46	Kazdera Anast.		1933	60
22	Eliáš Josef		1937	98	47	Klimus Martin		1920	310
23	Grabl Karel		1944	20	48	Klimus Jan	17	1920	215
24	Grollig Robert		1936	395	49	Klimus Karel	36	1936	110
25	Fiala Leopold st.		1920	275	50	Klimus Karel		1944	50

B. čís.	Jméno	Čís. d.	Rok vst.	Dal Kč
51	Klimus Jan	77	1933	125
52	Klimus Vavřin		1933	89
53	Klouparová		1920	215
54	Klouparová Anton.		1944	50
55	Klobása Franc.	4	1920	280
56	Komosný Jan	105	1928	380
57	Kosina Josef		1944	15
58	Krejčí Jan		1920	450
59	Kitzlerová Marg.		1922	6.200
60	Kunst August		1944	50
61	Kužel Josef		1936	130
62	Kužel Julius		1944	30
63	List Jan		1920	215
64	List Jan ml.		1942	50
65	List Vavřin		1942	60
66	List Vít	344	1941	100
67	Janíček Karel		1944	15
68	Jankerle Jan		1944	20
69	Jeliínek Karel		1943	70
70	Juráček Václav		1937	150
71	Ježek Jan		1944	50
72	Mahovský Franc.		1927	220
73	Melichárek Alfons	2	1924	150
74	Mičánek Václav		1920	335
75	Měrínský Jakub		1921	126
76	Mrhal Vavřin		1930	150
77	Mrkvica Tomáš		1936	85
78	Mrkvica Tomáš		1937	100
79	Mrkvicová Franc.	138	1926	69
80	Mrkvica Franc.	138	1922	101
81	Mrkvicová Jos.		1944	10
82	Mrkvica Matěj		1920	280
83	Mrkvica Aug.		1922	210
84	Mrkvica Karel		1940	110
85	Mrkvica Julius		1941	70
86	Mrkvica Jan	249	1944	50
87	Müller Josef		1941	40
88	Müller Václav		1944	10
89	Neubauer Fr.		1921	150
90	Nevěděl Franc.		1943	40
91	Nováková Karla		1933	110
92	Novák František		1941	60
93	Odehnal Lad.		1921	207
94	Onidruška Emil		1944	20
95	Oščádal Alfons		1920	437
96	Pich Jan		1944	20
97	Pechor Jan		1943	80
98	Polický Jakub		1940	150
99	Polický Rudolf		1937	105
100	Popp Ladislav		1944	30
101	Prchal Matěj		1920	405
102	Prvcházka Ant.		1941	70
103	Richter Ant.		1944	10
104	Rohrer Jan	15	1933	135
105	Rohrer Jan		1921	245
106	Rohrer Karel	298	1941	45
107	Rohrer Josef		1944	20
108	Rous Emil		1942	30
109	Rézl Matěj		1941	270
110	Rézlová Apolonie		1920	410
111	Ruzl František	48	1936	95
112	Ruzlová Anastas.		1936	100
113	Ruzl Štěpán		1931	95
114	Růžička Matěj		1944	20
115	Růžička Bohumil		1944	50
116	Růžička František	10	1944	20

B. čís.	Jméno	Čís. d.	Rok vst.	Dal K
117	Růžičková Mar.	72	1921	23p
118	Růžičková Mar.	161	1921	140
119	Růžička Fraul.	56	1944	10
120	Růžičková Mar.	10	1944	20
121	Růžička Metoděj		1944	30
122	Samson Domin.		1922	315
123	Samson Jakub		1926	208
124	Samson Františ.		1944	20
135	Samson Štěpán		1940	140
126	Samson Leopold	275	1936	65
127	Smetana Front.		1944	10
128	Skala Jan		1942	60
129	Sroka František		1943	25
130	Sroka Antonín		1930	135
131	Staňka Edvard		1939	75
132	Strouhal Josef		1944	50
133	Šabatová Augusta		1920	400
134	Šabata Matěj		1939	100
135	Šabata Tomáš		1940	70
136	Šafář Rudolf		1944	50
137	Šeda František		1936	120
138	Šeda Albín		1935	91
139	Šopfová Marie		1936	230
167	Šoležal Josef		1941	50
168	Konečný František		1942	70
169	Bašanová Marie		1932	100
170	Fleišinger Matěj		1920	300
171	Richter František		1925	50
172	Rodinger Antonín		1941	105

B. čís.	Jméno	Čís. d.	Rok vst.	Dal K
140	Šopf Alois		1941	23
141	Šotnar Martin		1934	183
142	Štoda Antonín		1935	73
143	Šváb Josef		1944	20
144	Švarný Karel		1941	130
145	Švarný Šimon		1944	20
146	Šomek Emil		1944	100
147	Šomek František		1920	200
148	Šrojan Jindřich		1944	20
149	Šrojanová Alžbě	8	1932	100
150	Urbánek Gabriel		1936	60
151	Urbánek Vincenc		1921	171
152	Viktorin Jarosl.		1944	20
153	Vintlík Vojtěch		1944	60
154	Vintlík Fraul.		1944	100
155	Vintlík Leop.		1936	60
156	Vintlík Leop.		1920	315
157	Vintlíková Kateř		1942	210
158	Vintlík Edvard		1944	50
159	Volinger August.		1936	70
160	Volingerová Mar.		1925	270
161	Vojanec Alois		1935	550
162	Vedra Jan		1920	279
163	Žádera Lad. Ant.		1938	350
164	Zach Jan st.		1920	160
165	Zajíčková Julie		1929	125
166	Zdražil Josef		1943	40

Dne 4. května provedli inspekci naší zbrojnice a sboru pan zemský požární velitel oberstleutnant Pobuda a okresní požární velitel major Heinz. Doprovázel je okrskový technický velitel Šnajnar ze Židlochovic.

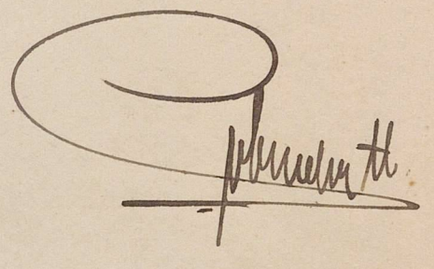

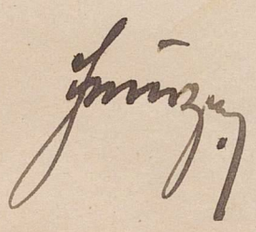

Šnajnar Fr.

Po skončené prohlídce zastavili se u bratra velitele Alvise Růžičky a setrvali delší dobu v přátelském rozhovoru za přítomnosti kronikáře Alfonse Melicharka. Páňové, že byli úplně s úřední činností sboru spokojeni, zastavili se též přátelsky. Také všichni se námi v úpomínku do kroniky podepsali a kroniku si důkladně prohledli. Líbila se jim.

Hasičský sbor v roce 1944.

1. řada od spodu zl. leva:

Trubači: Rudolf Kopeček, Jan Böhm, Franc. Šabata.

2. řada:

Franc. Fiala, Em. Václavík. Aug. Neubauer, Franc. Štodr, pí Mark. Kibzlerová, Al. Růžička, pí M. Růžičková, Anton. Růžička, Jos. Volingr, B. Šopf, Jakub Vintlík.

3. řada

K. Růžička, M. Kišnovská, R. Šabatová, K. Samson, S. Straka, S. Prchalová, M. Sams. Volingerová, Fr. Válka, Al. Růžička.

3. řada nahoře z leva:
František Višňovský, Antonín Černák, Dominik Samson, Matěj Růžička, Marie Straková, Bohuš Dvořák, Jindřich Růžička, Jakub Vintrlík.
Fotografie pořízena v březnu 1944 fotografem Menčíkem ze Žídlochovic.
V této době již pociťován citelný nedostatek veškerých surovin, proto i pořizování fotografií činilo značné potíže, jež konečně také obětavostí členů byly překonány.

V této době se již pociťuje všeobecná únava z války. Každého však rozpumžuje to, že se domnívá, že za pár neděl již nadejde očekávaný konec.

Samovitský oddíl v r. 1944.

1. řada z leva:
Růžena Šabatová, Marie Straková, Jak. Vintrlík, Anděla Prchalová, Marie Višňovská 127.

2. řada
Jakub Vintrlík, František Šabata, Rudolf Kopeček, František Válka.

3. řada
Marie Volingrová.

Sbor doprovodil dne 29. února k věčnému odpočinku přispívajícího člena

Matěje Volinora

Dne 15. dubna doprovodil sbor jednoho z prvních a nejzasloužilejších členů sboru, dlouholetého velitele sboru a jednatele Hasičské pojišťovny

Karla Samsona

Pozůstatky zesnulého byly vezeny na hasičské stříkačce, zvláště k tomuto účelu upravené. Stříkačka tonula v rozkvetlé věnci jak rodinou tak také sousedními hasičskými sbory z Nosislavi, Křepic, Nikolčic a Židlochovic, jakož i Hasičskou

Předseda vlády prof. dr. Jaroslav K r e j č í navštívil dne 12. července státního presidenta dr. Emila H á c h u v Lánech a vyslovil mu blahopřání svá i vlády Protektorátu k jeho 72. narozeninám. Snímek: Centropress.

pojišťovnou věnovanými. Rovněž početné deputace těchto oborů jej doprovázely na poslední cestě. Účast na pohřbu byla imposantní a svědčila o oblibě, které se zesnulý těšil v celém širém okolí.

Nad otevřeným hrobem se se zesnulým rozloučil sklívým a bratrským proslovem nynější velitel Alois Růžička.

Osobou a zásluhami zesnulého jsme se podrobněji zabývali na str.

123. Tělo kroniky při oslavě na jeho počest.

Dne 25. října jsme také doprovodili bývalého činného člena, na konec pro chvíravost jen přispívajícího, ale vždy velmi horlivého a svědomitého člena

Antonína Štodra.

K požáru byl sbor volán dne 16. října ráno v 7. hodin. Požár vypukl neopatrností v komíně obývacího stavení Matěje Hlušingra č. 16., v němž v této době bydlel tak zvaný novousedlík dosazený Říší, Němec ze z Besarabie jménem Ruf. Vody byl dostatek, neboť lako čerpána motorovou stříkačkou přímo z mlýnského náhonu. Za pomoci všech přítomných byl oheň uhašen a sousední dům Jana Kohrera č. 15., přímo

ohrožený byl zachráněn. Přijeli také hasiči z Nosislavi se strojem, ale jejich zákrok již nebyl nutný, ježto naše stříkačka chrlila sama dostatek vody.

V letních měsících cvičeno se strojem a konána pochodová cvičení.

Dne 4. června se zů častnili nácvičného cvičení dle nových směrnic podnáčelníci František Mrkvica a František Štodr, jakož i trubač Rudolf Kopeček.

Během roku přistoupli a za činné členy byli přijati:

Matěj Pich, Josef Šotnar, Jaroslav Samson, Antonín Čermák a Jan Pich.

Pokladní zpráva v tomto správním roce jeví se takto:

Příjem	7348,80 K
Vydání	3125,25 K
Hotovost	3723,55 K
Uloženo na knížku u Zeměd. záložny	2594,00 K
Celkové jmění na penězích ke dni 31. prosinci 1944 činí	6017,55 K.

Obec přispěla na technickou výstroja

a výzbroj 4000 Korun.

Samaritáni poskytli pomoc v pěti případech.

Činní členové sboru jsou výnos. zemského úřadu osvobozeni dobrovolného nasazení při zákopových pracích mimo obvod obce.

Valná hromada za správní rok 1944 byla povolena okres. úřadem v Brně na neděli 21. ledna 1945. Při této příležitosti bylo hovořeno o hasičské kronice a vyslovena uznání jak finančnímu budovateli kroniky veliteli Alois Růžičkovi tak také duchovnímu původci a jejímu spisovateli učiteli Alfonsu Melichárkovi, který jejímu sepsání věnoval volné chvíle celého roku 1944 a mnoho studia jakož i trpělivosti při něm.

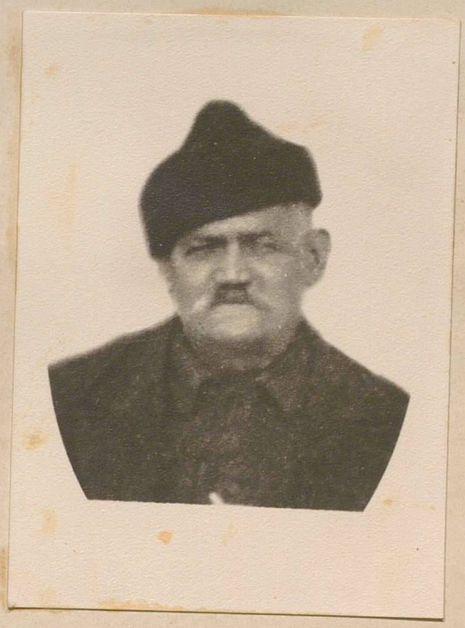

Matěj Volinger, nar.
1. března 1860, zemřel 27. února
1944.

Účastnil se budování hasičské jednoty a dobré tyto snahy podporoval. V počátcích vývoje jednoty zastával jednotlivé funkce ve vedení a ve výboru jednoty.
Jeho syn Josef Volinger je starostou obce a velitel sboru Alois Růžička je jeho zetěm.

Spi sladce!

1945.

Pamětný šesto rok počínal všeobecnou nadějí v brzský mír.

V zimě zvláštní činnost nebyla, poněvadž všichni museli chodit stavět a kopat opevnění kolem obce.

Všeho dobře přicházelo nočebníkovi mnoho různých nařízení. Co nezbytně muselo být, to se provedlo, většina se odkládala.

Dne 15. dubna bylo prvé bombardování obce ruskými letouny. Bylo zabito více německých vojínů, kteří měli v obci soustředění, z místních obyvatel podlehli Jakub Slavík a Jaroslav Urbánek, několika bylo lehčeji raněno. Ve středu 18. dubna 1945 v časných ranních hodinách přišla Rudá armáda, kterou jsme vítali jako osvoboditelku z německého jařma. Bolestno bylo všem při pohledu na zničenou obec, pár dní předtím úsečně zkvétající. Vyhořelo na 165 obytných domů a 20 hospodářských budov. Ani jeden dům nebyl bez poruchy.

Obcí až do ledna 1946 projížděla Rudá

После тяжелой упорной борьбы с кровавым немецким фашизмом, находясь в стране братского Чехословацкого народа, от души желаем мирного процветание Вашей прекрасной Родины, счастливой жизни для Вашего народа и братской, тесной дружбы с народами Советского Союза

30. 6. 45 Подполковник [signature] /Смирнов/
Майор Недавний /Недавний/

armáda a byla v obci ubytována. Při této příležitosti se jeden z hostí RA také zapsal do této kroniky, jak vidmo nahoře.

Obec se rychle zotavovala z ran. Všude se opravovalo a stavilo za sousedské svépomoci. Dne 20. listopadu svolána valná hromada sboru dobrovolných hasičů a sbor i jeho agenda dány do pořádku. V doplňovacích volbách zvolen starostou sboru Josef Volinger, místostarostou Antonín Růžička.

Do výboru zvolen Jan Celmar 115, Antonín Straka 12, Karel Urbánek, Karel Švarný, František Růžička a Alfons Samson.

Velitelem zvolen opětovně Alois Růžička, I. podvelitelem František Škoda, II. podnáčel. Rudolf Kopeček; I. četařem Jan Böhm, II. četařem Karel Samson, zbrojmistrem Jar. Samson, zbrojířem Augustin Neubauer a četařem samaritánů Jakub Vinduška.

Schůze se zúčastnili 2 zástupci hasičské pojišťovny, nyní postátněné. Na dotazy občanů, ohledně škod na budovách způsobených válkou nemohli odpovědět uspokojivě.

Hasičská zbrojnice, která stojí uprostřed obce, krytá stavou školou, utrpěla rovněž velká zranění. Okna rozbita, co lepšího ukradeno, archiv rozmetán, gumy od stříkaček pryč, časem i koně byli ve zbrojnici ubytováni, proto rekonstrukce dala hodně práce.

1946.

První přehlídku sboru ve znovu osvobozené republice československé vykonanou dne 24. XI. 1946 velitel I. kraje Moravské zemské jednoty hasičské v Brně bratr František Voborný s bratrem františkem Šnejnerem velitelem V. okrsku okresním rýcrikovým referentem ze Zidlochovic.

Zhledáno vše v naprostém pořádku a vysloven veliteli sboru dobrovolných hasičů ve Vel. Němčicích bratru Al. Růžičkovi dík a uznání za dlouholeté úspěšné a rytzkající vedení sboru.

Vel. Němčice dne 24. XI. 1946

Voborný
velitel I. kraje M.Z.H.J.

Šnejnar Fr.
Vel. V. okrsku:

V letech 1946 pořádán velmi zdařilý hasičský ples. Účast byla nevšedně hojná. Hmotný příjem 9248 Kčs, výdaje 3.802 Kčs. Obyvatelstvo obce má radost, že se poměry konsolidují. Všude činnost - všude ruch.

Dne 9. března 1946 se konal v Hustopečích den brannosti na paměť T. G. Masaryka. Sborů hasičských bylo více, mezi nimi 14 bratří z Vel. Němčic. Mužů z obce bylo 130.

V prvním čtvrtletí r. 1946 sbor doprovodil k věčnému spánku své milé členy:

Dominik Samson,
Vavřin Mrhal, 69.
Marie Růžičková 103.

Budiž jim země lehkou!

Dne 17. dubna, v předvečer prvního výročí osvobození Vel. Němčic RA bylo na členské schůzi vzpomenuto tohoto výročí, a také vzpomenuto bratří přispívajících, kteří zahynuli při bojích o Velké Němčice. Na velikonoce stáli hasiči čestnou stráž u Božího hrobu a zúčastnili se vzkříšení.

Dr Edvard Beneš.
22.6.47.

Tohoto dne přijel do Brumovic pan president Dr E. Beneš. Naše obec jej vítala počtem 80 účastníků. Přijeli na 2 přívěsných vozech tažených traktorem stat. statků. V půl 19 přijel pan president s chotí k rodnému domu spisovatele † Dra Jana Herbena.

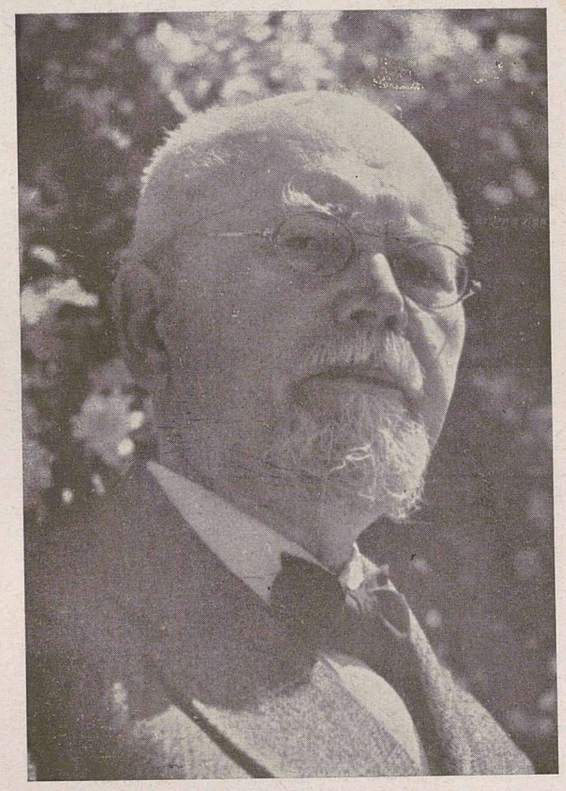

Předkové moji, vrstevníci moji, potomci naši - všichni jsme jedna rodina, jsme jedna krev, a pokrok prochází tou krví, jak to Bůh řídí a chce.

Dr Jan Herben, kniha Brumovice.

Po návštěvě šel pěšky ke škole s šuhaji a děvčaty. Prohlédl si s četným průvodem výstavu domácích prací a památek na spisovatele Dra Jana Herbena. Podepsal se kronikáři A. Melichárkovi do naší kroniky.

Na výzvu Československého červeného kříže ke
uctění Míru, vyhrnuli trubači dvě minuty před
dvanáctou „pozor" a postavili čestnou stráž u
pomníku padlých.

Dne 23. června zúčastnil se sbor slavnosti od-
halení pomníku / pamětní desky / zastřelených bratří
Černáků v Žídlochovicích.

Dne 29. června 1946 provedl sbor svěcení moto-
rové stříkačky. Stříkačka byla už dříve zakoupena,
avšak za doby okupace jsme ji nechtěli světiti,
poněvadž bychom museli pozvati i Němce, což
jsme právě nechtěli, proto byla slavnost odložena
až na dobu poválečnou.

V 6 hodin byl budíček, vyhrávala křepická
kapela. V osm hodin přijely příspěvní sbory: Žídlo-
chovice 14 členů, Křepice 9 členů, Uherčice 8 členů,
Nikolčice 5 členů, Unkovice 8 členů a Blučina 11 čle-
nů.

Průvod převedl kmotřenku Marii Viktorinovou
a matku stříkačky. V 9 hodin sloužil mši svatou
pan děkan Alois Vojanec a kázal kaplan A. Velísek.

Kroniku prohlédl dne 6. října 1947

A. Flodr,
kulturní a školský referent ONV.

V Hustopečích 6. října 1947.

Karel Kratka,
okresní školní inspektor.

O kroniku jevili zájem kulturní činitelé okresu hustopečského, důkladně si ji prohlédli a projevili pisateli za práci plné uznání. Také se do ní na památku podepsali.

Po mši sv. byla stříkačka posvěcena a noví členové sboru složili hasičský slib do rukou náčelníka Aloise Říčičky.

Odpoledne šel sbor nejdříve na pohřeb chlapce Víta Lista, který si na poli hrál s granátem, který jej usmrtil.

Po pohřbu vyhrnulo popelach. Družstvo s velitelem podnáčelníkem Rudvejcem Klopíčkem bylo brzy na místě u stodoly v Průdačské ulici. Po zdařilém cvičení vedl defilé podnáčelník František Štodr před krajským velitelem Františkem Vobornýmm, okrskovým velitelem Jr. Šajnarem ze Žídlochovic, sousedními sbory a velkou četnou místním obyvatelstvem.

Seřazené sbory u radnice uvítal starosta obce Josef Volinger. O hasičské myšlence promluvil krajský velitel.

Finanční efekt byl dobrý. Vybralo se 18.296 Kčs, vydalo se 7.563 Kčs. Kmotřenka stříkačky Marie Víchsarinová přidala 3.000 Kčs. Sboru jí poděkoval.

Dne 9. května byla v obci velká oslava osvobození obce a zakončení války v r. 1945. Oslavy se účastnily všechny místní spolky a všechno obyvatelstvo.

Na svatodušní pondělí se sbor zúčastnil odhalení pomníku justifikovaného němčického rodáka nadporučíka dělostřelectva Josefa Mrkvice, který byl Němce při heidrichiádě zastřelen v Kanicových kolejích. Zároveň byl odhalen pomník podlým rudvarmějcům při osvobozování naší obce. Pomník věnoval svaz české mládeže ve Vel. Němčicích.

Dne 10. září doprovodil sbor k věčnému spánku zakladatele našeho sboru a bývalého němčického učitele, na odpočinku v Žarošicích,

Františka Kocmana

Pohřbu se zúčastnila delegace vedená br. náčelníkem Alvisem Růžičkou. Byli v ní: Antonín Růžička, místostarosta, Rudolf Kopeček, Antonín Straka mladší.

Sbor se také zúčastnil svěcení praporu bratrské jednoty hustopečské.

V tomto roce dal sbor do pořádku hlavně svoji výzbroj a výbroj. K motorové stříkačce obstaral nová gumová kola, opravil hasičskou zbrojnici, pořídil 20 pracovních obleků. Na zbudování přispěl MNV.

Během roku ještě zemřeli:

Martin Rozek,
zakládající a činný člen.

Eduard Vintrlík,
Václav Mičánek,
Leopold Eder,
Jan Hamerník,

Poslední byli přispívající členové. Ze sousedních

byli doprovodčími našimi zástupci Františka Vedra a Karel Nečas z Nosislavě. K. Nečas byl okresním velitelem samaritánů v Židlochovicích.

Během roku nehořelo ani v obci ani v okolí. Za to nás dvakráte ohrožovala voda a sbor měl pohotovost a na březích Svratky konal hlídky.

Pohyb členů: Činných členů 29, přispívajících 168, samaritánky 4. Jeden člen vystoupil. Členských schůzí bylo řádných 7, mimořádných 10, výborových 5. Přípisů došlo 47, odeslalo se 26.

1947.

Mohlo by se říci: Po dlouhých půlených letech opět klidný rok, rok tvůrčí práce. Nebyla ve sboru podniknuta žádná větší akce. Z našich řad odešli do věčného sboru členové:

František Klobása 4,
Matěj Fleišinger.

Budiž jim země lehkou!

V předvečer 7. března oslavil sbor s národní školou na prostranství před ní narozeniny prvního našeho presidenta T. G. Masaryka. Byla zapálena vatra a přečten vhodný proslov. Na konec přednesl nejmladší člen Vavřinec Černák báseň.

Sbor se měl zúčastniti s motorovou stříkačkou veřejného cvičení v Židlochovicích. Nenašel se však nikdo, kdo by sbor i se stříkačkou na místo dopravil, zúčastnili se cvičení někteří bratří odpoledne na kolech. Zde se jasně ukázalo, jak sbor nutně potřebuje auto.

Také se sbor zúčastnil 60 letého jubilea sboru v Uherčicích a svěcení motorové stříkačky ve Starovicích.

V dopoledních hodinách 16. května vyhořela chata, nouzové to obydlí válečného poškozence Frant. Dolihala. Požár vznikl z neopatrnosti.

Na sv. Floriána přijal sbor svátost pokání, zúčastnil se slavnostního Vzkříšení a průvodu o svátku Božího Těla.

Bylo zakoupeno 10 vycházkových stejnokrojů a pořádán hasičský ples.

Stav členstva se nemění! Čistý zisk za běžný rok činí 28.967,20 Kčs. Pokladník dostává absolutorium.

Provedeny nové volby na období 1948: Za starostu zvolen Josef Volinger, místostarostou Vojtěch Vintrlík, do výboru: Karel Galina, Karel Urbánek, Karel Rohrer, František Růžička č. 19.,

Samson Alfons, Karel Mrkvica a Leopold Fiala.

Do technického sboru zvoleni: Náčelníkem Alois Růžička, I. podnáčelník Rud. Kopeček, II. podnáčelník František Šabata, I. četař Karel Samson, II. četař Dominik Samson, praporečník Štěpán Růžička a Matěj Pich, samarit. četař Jakub Vintrlík, zbrojíř Aug. Neubauer, strojmistr Josef Šotnar, hospodář Bohumil Šopf, trubač František Mrkvica a pomocní trubači Karel Broskva a Vavřin Čermák.

Jednatelem zvolen Karel Broskva.

Zemský národní výbor daroval sboru na pořízení vycházkového stejnokroje 5.000 Kčs.

1948.

Zase celý život. V lednu pořádán zdařilý hasičský ples, v února ostatky se skvělým finančním úspěchem.

Za úspěšnou a vytrvalou činnost v hasič. sboru byl jmenován čestným podnáčelníkem

Bohumil Šopf.

Je to na důkaz uznání a také jakýsi vděk.

V neděli 29. února se konala v Žídlochovicích valná hromada V. okrsku. Zú účastnili se jí bří náčelník A. Ručička, 1. podnáčelník R. Kopeček, samarit. četař J. Vintrlík a čestný podnáčelník Boh. Šopf. Jakub Vintrlík byl jmenován náčelníkem samaritánů V. okrsku.

Politické události celostátní neměly vliv na hasičský sbor, poněvadž hasiči u nás jsou zaměření nepoliticky a řídí se dle vyšších rozkazů a nařízení.

Na svátek Práce se sbor včlenil do slavnostního průvodu z Vel. Němčic do Židlochovic. V průvodě byli členové po prvé oblečeni do 10 nových uniforem.

27. května se událo automobilové neštěstí. Jela průmyslová škola dívčí na kladně z výletu v lednici. U Starovické cesty se auto převrhlo. Jedna dívka byla mrtva. Naši hasiči ji dopravili do márnice v Hustopečích. Také jinak přispěli k záchranným pracím při tomto neštěstí. Bylo více raněných. Neštěstí zavinil jezdec na kole na křižovatce.

V březnu vstoupil do sboru Jan Vetr, v červnu František Fousek. V únoru vstoupili do samaritanské čety Jiřina Klobásová a Bož. Gazderová. Vystoupili Rudolf Kopeček a Jan Böhm.

6. června byl sbor slavnostně uvítán na oslavě 40. letého trvání hasičského sboru ve Vranovicích, kamž šlo 15 členů.

Na „malé hody" 15. srpna uspořádal sbor dožínkovou slavnost. Velký krojovaný průvod šel městečkem, jelo plno alegorických

Celá obec byla na nohou. Příjem činil 34.835 Kčs, vydání 15.518,20 Kčs.

V září jsme hasili požár ve Starovicích, kde hořela kůlna. Požár po příjezdu našich byl brzy lokalisován.

V pátek dne 3. září zemřel náš druhý president Budovatel

Dr Edvard Beneš

Pohřbu v Praze dne 8. září se ze sboru zúčastnili náčelník Alois Růžička a zbrojíř August Neubauer. V celém státě byl velký smutek. Kronikář nestačí v malé stati na ocenění díla pana presidenta Budovatele. A zvláště v době dnešního politického přerodu býti objektivním je přetěžko. Avšak své místo čestné v dějinách naší republiky budemu uhájeno. A také dějiny v době pozdější, až vody opadnou, také jeho dílo ocení. V den jeho pohřbu se sbor zúčastnil tryzny

pořádané v místnostech kina místní radou osvětovou.

24. října skládali noví členové hanáčský slib za přítomnosti starosty sboru Josefa Volingera a předsedy MNV Josefa Švába.

1. září se sbor zúčastnil slavnostního otevření nové střední školy „v zámku" na městečku. Byl to velmi slavný den. Budíček, průvod obcí, řečí a svěcení. Odpoledne koncert a lidová veselice. Byl to velký němčický svátek.

Dosavadní jednatel Karel Broskva odešel do vojenské prezenční služby v Kroměříži. Novým jednatelem zvolen Matěj Pich.

22. listopadu, v předvečer oslav narození pana prezidenta republiky Klementa Gottwalda, zúčastnil se sbor slavnosti v místnostech kina.

28. listopadu se otvíral na tel. Němčicích skupinový vodovod. Odpoledne hasiči vyzkoušeli jeho tlak. Je celkem slabý, což mu neubírá na důležitosti. Pro Němčice je to snad největší událost vůbec. Přesto se pití „švarcavka" a šíří i tyfus!

Dne 15. prosince nás při technickém cvičení navštívil bratr Fišer, civilní inspektor požární ochrany v Hustopečích.

Tento rok nás také navždy opustil náš zahraniční ministr

Jan Masaryk

Z našich spoluobčanů jsme doprovodili na poslední cestě naše členy: Zemřeli:

Tomáš Mrkvica,
Augustin Volinger,
Augusta Šabatová,
Antonín Richter,
Antonín Flajšingr.

Sbor šaré doprovodil na poslední cestě Ondřeje Horáka. Rodina věnovala na účely sboru 300 Kčs.

277

Hasičská slavnost 50. letí sboru
V. Němčice
za účasti OHJ Hustopeče
dne 4. září 1949.

Přejeme sboru do další padesátky hodně zdaru a co nejvíce úspěchů při poctivé spolupráci se všemi občany.

Frant. Srba, starosta OHJ.

[illegible] jed. O.H.J. Hustopeče

[illegible] vel. OHJ.

Sychová Jiřina náčelnice OHJ.

[illegible] pokladník OHJ.

[illegible] Jan OHJ.

[illegible] pozř. ref. OHJ.

Okresní hasičská jednota Židlochovice zdraví sbor Velké Němčice, jenž dlouho náležel do našeho svazku. Prohlašujeme, že ani teď nebude mezi námi hranic

Oldřich Franc, jednatel.

Jarodova Šléglová ved. žen K.H.J.

Zlehánek Jos. matrikář O.H.J. Židlochovice.

[illegible] O.H.J. Židlochovice.

Stiglic Václav OHJ.

Šlégl Antonín

V roce 1976 se dožívá krásného

60ti letého

manželského soužití bratr

Alois Růžička

zakládající člen a dlouholetý náčelník.

1916 1976

Srdečně blahopřejeme

Růžička Al.

Seznam fotografií.

		Strana
1	Alois Růžička, velitel	
2	Hasičský sbor 1925	
3	Cvičení sboru 1925	
4	Alfons Melichárek, kronikář	5
5	Němčický kostelíček	8
6	Markétka Kitzlerová	24
7	Leopold Samson	43
8	František Kocman	47
9	Josef Fiala	68
10	Ludvík Skrepl	73
11	Josef Fiala	74
12	Václav Višnovský	74
13	Filip Mrkvica	75
14	Václav Flajšingr	75
15	Marie Růžičková	81
16	František Doležal čís. 81.	82
17	František Talafant	90
18	František Doležal	94
19	Antonín Růžička	96
20	Tomáš Šabata	104
21	Ondřej Novotňák	114
22	Antonín Rozek	114
23	Jan Fiala	116
24	Josef Janíček	118
25	Karel Samson	123
26	Antonín Richtr	124
27	Matěj Růžička	127
28	Divadelní kroužek sboru	128
29	Jakub Křivánek	130
30	Jan Soupal	131
31	Naši první samaritáni	135
32	Matěj Růžička	141

33	Josef Volinger	strana 146
34	Karel Mrkvica	152
35	František Mrkvica	156
36	T. G. Masaryk	159
37	Jan Čermák	161
38	President Masaryk se svými vnuky	164
39	Jan Rézl	166
40	A. Ružička a M. Ružička v Bratislavě	180
41	Státní president dr. Emil Hácha	188
42	Motorová stříkačka	191
43	Hasičský prapor, rub	198
44	President Beneš	202
45	Malý Fleišingr	203
46	Antonín Pich	204
47	Jan Böhm	207
48	Hasičský prapor, líc	210
49	František Štodr	215
50	Jan Celnar	218
51	Martin Rousek	225
52	Protipovodňový kurs ve Brenci	228
53	Hasičský sbor 1944	248
54	Samovitský oddíl 1944	250
55	Dr Krejčí a Dr Hácha	252
56	Malý Volinger	256
57		
58		
59		
60		
61		
62		
63		
64		
65		
66		
67		
68		

Obsah.

	Strana
Věnovací list	
Velitel Alois Růžička	
Sbor v r. 1925	
Pro lásky květ	1
Mrtvým bratřím	2
Předmluva spisovatele	3
Velitel Alois Růžička, zakladatel kroniky	6
Doba před založením dobr. has. sboru	9
Založení dobrov. hasičského sboru	13
Rok 1900	20
" 1901	22
" 1902	28
" 1903	33
" 1904	45
" 1905	49
" 1906	54
" 1907	56
" 1908	58
" 1909	61
" 1910	63
" 1911	65
" 1912	67
" 1913	68
" 1914	71
" 1915	73
" 1916	73
" 1917	73
" 1918	73
" 1919	73
" 1920	78
" 1921	79
" 1922	86
" 1923	89

Stať	Strana
1924	92
1925	95
Kmenový stav členstva v r. 1925	98
1926	100
1927	107
1928	111
1929	115
1930	121
1931	129
1932	133
1933	137
1934	143
1935	147
1936	157
1937	165
1938	181
1939	190
Stav činných členů sboru v r. 1939	199
1940	203
1941	213
1942	218
1943	232
Stav činných členů v r. 1943	240
1944	243
Stav přispívajících členů v r. 1944	244